

இலங்கைப் பல்கலைக் கழக நூலகம் பேராதனை.

இரவல் பெறுவோருக்கு அறிவித்தல்

இந்நூல் பல்கலைக்கழக நூலகத்தினது உடைமை. நூலக இரவல் விதிகளுக்குப் புறம்பாக. இதனை இசை வாணையின்றி வைத்திருத்தல் பாரதாரமான குற்ற நூலகக் கையேட்டிறுள்ள இரவல் பெறுவ தற்கான நியதிகளையும் சட்டங்களையும் செவ்வனே பின்பற்றுமாறு இரவல் பெறுவோர் கேட்கப்படுகின்ற னர்.

நூல்களை துப்புரவாகவு**ம்**, ஒற்றைகளை மடிக்கா மலும் பென்சிலால் வரையாமலும்.மற்றும் முறைகளில்

குறியீடுகள் செய்யாமலும் வை த்துக்கொள்ளுமாறு தய வாகக் கேட்கிறோம். திருப் பித் தரும் நூல்களின் நிலை மைக்கு வா சகர்ர்களே பொறுப்பு. ஆதலினால் இரவல் பெறமுன்னர் நூலில் உள்ள ஊறுகலை அவர்கள் முகப்பு மேசையி லுள்ள நூலகத் துணைவயி ளுக்குச் கட்டிக் காட்டிவிட வேண்டும்.

TE TV OF PERADE TYA,

With the best complements from:
REFLEX PRINTING
Toronto Canada

1400560

ஈழத்துப் பூராடனுின்

மட்டக்களப்பு உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம்.

(பிரபந்த இலக்கியம்)

பதிப்பாசிரியர் எட்வேட் இதயச்சக்திரா.

இது ஒரு நிழல் வெளியீடு -கனடா.

ஜீவா பதிப்பகம்

கன்டா

இலங்கை.

REFLEX PRINTING

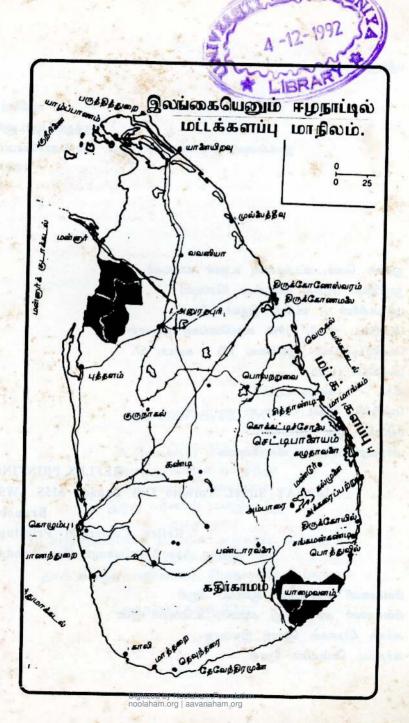
1108.BAY Street. Toronto Ont Canada M5S 2W9
Branch

Reflex Comercial Printing

24 Daven Ave Mississauga Ont. Canada

Digitized by Noolaham Foundation.

ஆசிரியர் ஈழத்துப் பூராடஞர் இலக்கியமணி, தமிழ்நெறிப்பாவலர். க.தா. செல்வராசகோபால் (1928)

நூலின் பெயர்; மட்டக்களப்பு உழவர் கலம்பகம் நூற்பிரிவு:- பிரபர்த இலக்கியம் (செய்யுள்) பதிப்பாசிரியர் :- எட்வேட் இதயச்சர்திரா வெளியீட்ட திகதி;- 1992 தைப்பொங்கற் திருநாள் வெளியீட்டிலக்கம்:- இலங்கை; 135. கனடா; 57. பங்கங்கள் ; 120. விலே ;- 8 கனடிய டாலர் வெளியீடு.:- நிழல் - கனடா பதிப்பகம் ஜீவா பதிப்பகம் அச்சகமும் வியாபார விசார2ணயும்:

REFLEX PRINTING
1108.BAY Street. Toronto Ont Canada M5S 2W9
Branch
Reflex Comercial Printing
24 Daven Ave Mississauga Ont.Canada

மின்கணனி அச்சமைப்பு: ஆணல்ட் அருள் மின்கணனி அச்செழுத்து அமைப்பு. உவெஸ்லி ஜீவா அச்சக நிர்வாகம்: ஜோரஜ இதயராஜ அச்சடிப்பு. பென்யமின் ஜோதி

காணிக்கை.

மட்டுக்களப்பு மண்ணின் மைந்தர்களாக வாழ்ந்து தமது வாழ்நாளெல்லாம் இரவு பகலாய் பாடுபட்டுத் தமக்காக

வறு<mark>மையையே வ</mark>யலில் அறுவடை செய்தும் பிறர்க்காகத் தாம் பிறந்த மண்ணின் பெருவளம் பெருக்கும்

உழவர்களுக்கு .

பதிப்பகத்தாருரை.

வணக்கம் தமிழ் ஆர்வலர்களே!

இன்னுமொரு தமிழ் மலரை உங்களுக்குப் படைக்க வருகின்றேம். எங்களின் முந்திய தமிழ்ப் படைப்புகளே முகங்கோணது ஏற்று அகம் மகிழ்ந்த நீங்கள் இதணேயும் ஏற்று தமிழ் மணம் நுகர்வீர்கள் எனத் தாராளமாக நம்புகின்றேம். கடல்கடந்த தமிழ்ச் சூழலற்ற ஒரு அந்நிய நாட்டிலிருந்து கொண்டே தமிழ் நூல்களே வெளியிடும் எங்களே யாரும் பாராட்டுவதிலும்பார்க்க எங்களே நாங்களே பாராட்டுவதுந் தகுமென எண்ணுகின்றேம். அதன் காரணத்தை நீங்கள் அறியும் போதுதான் நாங்கள் அப்படிச் சொல்வது சரியானது எனத் தெளிவீர்கள்.

நாங்கள் தமிழ் மரபுடைய நூல்ககோயே வெளியிட்டு வருகின்றேம். இது இன்றையத் தகேமுறையினருக்கு ஒரு தகே வேதகே.

ஏனெனில் கதைககோயும் சினிமாச் செய்திககோயும் விரும்பி வாசித்துச் சுவைக்கும் காலத்தில், தமிழ் செய்யுள் இலக்கியங்கள் அப்படியான ஒரு நிகேயைத்தான் உண்டாக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல இலகுவாக மலிவாகக் கவர்ச்சியாக

அத்தகைய நூல்கள் கிடைக்கும் போது அவற்றுடன் போட்டியிடும் தகைமையை வேறு எந்த செய்யுள் இலக்கிய நூல்களும், அறிவியல் நூல்களும் இழந்துவிடுகின்றன. இத்தகைய இழப்புகளே நாங்கள் சுமந்துகொண்டுதான் தமிழ் இலக்கிய நூல்களேத் துணிந்து வெளியிட்டு வருகின்றேம். இதுவொரு காரணம். கனடா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அச்சு வேஃயின் சகல தொழிற்பாடுகளும் தொழில் விஞ்ஞான நுட்பங்களாலேயே ஆற்றப்படுகின்றன. எனவே அச்சிடும் நூல்களின் தொகை அதிகரிக்க அதிகரிக்க உற்பத்திச் செலவு குறையும். தமிழர்கள் கோடிக் கணக்காக வாழும் தமிழகம் போன்ற இடங்களிற்கூட ஆயிரக் கணக்கிற்தான் கதை நூல்கள் வெளிவருகின்றன. அங்குள்ள அச்சிடும் செலவிற்கு அது ஆனுல் இங்கு அது சாத்தியமற்றது. நூல்கள் விற்பணேயாகும் வரையும் அவற்றைச் சேமித்து வைக்குமிடத்திற்குக் கொடுக்கும் வாடகையேயிலேயே தமிழகத்தில் ஒரு நூல் அச்சிட்டு விடலாம். இந்தச் சுமையையும் நாங்கள் ஏற்று தொடர்ந்து நூல்கணே வெளியிட்டு வருவது அடுத்த காரணமாகும்.

இங்குள்ள தமிழர்களுக்கு நேரிலோ அஞ்சல் வழியிலோ விற்பணே செய்யும்போது அதற்காக ஆகுஞ் செலவு அவ்வளவு கனதியான தல்ல. ஆனல் அயல் நாடுகளுக்கு அவற்றை அனுப்பும்போது ஆகுந் தபாற் செலவு ஆதியன 'ஆடு காற்பணம் சுமைசுலி முக்காற் பணம்' என்பது போலாகி விடுகின்றது. இது மற்றவோர் சுமையும் அதற்குரிய காரணமுமாகும்.

இக்காரணங்களே எங்களேவிட யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், கடல் கடந்த நாடுகளில் தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கிய நூல்களே வெளியிடுபவர்கள் நாங்கள் மட்டுமே. தமிழகத்திலோ அல்லது ஈழத்திலோ இது ஒரு இலகுவான காரியமாகத் தோற்றலாம். மின்கணனி போன்ற புது வசதிகள் இருக்கின்றனவே அங்கெல்லாம் என்ன கிரமம் இருக்கப் போகின்றது என எண்ணுபவர்களுக்கு இது ஒரு சாதாரண சம்பவமாகலாம்.

மின்கணனி ஆதியவற்றின் உதவியுடன் இலகுவாக, அதி விரைவாகத் தெளிவாகஅச்சிடலாம் என்பது உண்மைதான் ஆகுல் மேற்சொன்ன காரணங்கள் சுமைகள் ஆதியன இப்பணியை எவ்வளவுக்குப் பின்னிழுக்கும் என்பதை உற்றுணரும்போது எங்களே நாங்களே பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அப்படிப் பாராட்டுவதின் மூலந்தான் எங்கள் சிரமத்தை உங்களுக்குப் புரிய வைக்கமுடியும்.

இந்த நூஃலப்பற்றிய விபரங்களே நூலாசிரியர் விபரமாகப் பின்றேற் தந்துள்ள படியால் இங்கு அவற்றையிட்டு ஏதுங் கூறி உங்களே இடர்படுத்த விரும்பவில்லே. இனி நூலுள் நுழையுங்கள்.

நன்றி.

இப்படிக்கு **நிழற் சந்திரா** நிழல் ஆசிரியர்களடா 1990.

ஆசிரியரின்

நோக்கும் போக்கும்.

பிரபந்த இலக்கியம் செவ்விலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு நல்ல ஊடகம் என்பது எனது அவிப்பிராயம். ஒரு விசயத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இன்று குறும்பா தனிப்பா விருத்தப்பா என்று பல பாடல்கள் உள்ளன.அதைவிட ஒரு பொருளே விரித்துரைப்பதற்கு விருத்தப்பாக்கள் அகவற பாக்கள் என்பனவற்றை உபயோகிக்கின்றனர்.அப்படித் தொகுத்து ஒரு நூல் செய்பவற்றைப் புராணங்கள் காப்பியங்-காவியங்கள் காதைகள் எனப் பலவாக அழைக்கின்றனர்.

இ<mark>ப்படிப்பட்ட து</mark>றையிலிருந்து விலகிய சிறு <mark>சம்ப</mark>வங்க**கோ,** அல்லது கட்டுரைகளே ஒரு படுஇலக்கியமாக்கும் பொழுது அவற்றிற்குப் பிரபந்த இலக்கிய வகைகள் கைகொடுக்கும் என்பதில் ஐயமின்று.

உதாரணமாக வறுமையைப் பற்றி ஒரு செவ்விலக்கியம் ஆக்க வெண்டுமென்று வைத்துக் கொள்வோம்.அதனே கவிதைகளில் படைக்கும்போது ஆங்காங்கு சில தடைகள் எற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகின்றது ஆஞல் பிரபந்த வகையில் ஒன்றை நாம் கையாண்டு அதன் மரபு வழியிற் படைக்கும்போது ஒரு ஒழுங்கு ஏற்படுகின்றது.

இதன் மூலம் புவியியல், வரலாறு, விஞ்ஞான<mark>ம்,</mark> அரசியல், சமூகவியல், கணி<mark>தவி</mark>யல், பலகலேகள், தொழில் நுட்பங்கள் பற்றிய பல விடயங்களுக்கு ஒரு செவ்விலக்கிய வடிவங் கொடுக்கலாம்

அது மட்டுமல்ல இலக்கியம் என்பது புராணக் கதைகளேயுங், கற்பணேக் கதைகளேயும், வராற்றுச் சம்பவங்களேயும் செய்யுள் மயப்படுத்துவது என்ற குறுகிய நோக்கிலிருந்து அதைச் சற்று பரந்த நோக்குடனும் பல பயன்களுடனும் படைப்பதற்கு வழி செய்யலாம்.

இப் பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்று ஆறு வகை யென்பர். இவற்றைப் பற்றிய இலக்கணங்களும் வழக்காறுகளும் தொல்காப்பியத்திலேயே இடம் பெற்றுள்ளன. அகைள் சங்க மருவிய காலத்திலும் அதன்பின்னரும் பக்தி வடிவிற் பல்கிச் செழித்துப் பெருக்கெடுத்தன. ஒவ்வொரு வகையிலும் பல இலக்கியங்கள் உருவாகின.

இவ்வாறு எத்தனேயோ கோவைகள், பிள்ளேத் தமிழ்கள், கலம்பகங்கள். பள்ளுகள், மணி மாலேகள், பரணிகள், சதகங்கள் என்பன உலா வரத் தொடங்கின.

இவ்வகையில் எத்தணே எத்தணே நூல்கள்தான் வெளிவந் தாலும் யாவுஞ் சமயக் கருத்துக்களே வெளியிடும் பக்திப் பாடல்களாகவே உருவெடுத்தன். தப்பித்தவறி அகப்பொருள் பற்றியும் நீதி பற்றியுஞ் ஒரு சில ஆக்கப்பட்டன.

சற்றுக் கவனித்துப் பார்க்கும்போது பதினெண் கிழ்க் கணக்கு இலக்கியங்களின் புதிய வடிவங்களாக இப் பிரபந்த இலக்கியங்கள் தோற்றின என்றுஞ் சொல்லலாம்.

அதிகமாகப் பக்தியும் புத்தியும் அவற்றின் கருது பொருட் களாக இருந்தபடியால் புதுமைகள் நாடும் தற்போதைய சந்ததியினருக்கு இவற்றில் ஒரு அலுப்புத்தட்டத் தொடங்கி சற்றில் அது வெறுப்பாகப் மாறி விட்டது.

செய்யுள் யாப்பின் பலவித பாவும் பாவினங்களும் ஒருங்கே பயின்றுவரும் இந்தப் பிரபந்த இலக்கியங்கள் வாசகர்களிடையே இருந்து மறையத் தொடங்கியதும் செய்யுள் யாப்புகளும் தம் மதிப்பை இழந்து மறைந்தன.

எனவே மரபு இலக்கியங்களுக்கும் பண்டை இலக்கியங் களுக்கும் ஒரு மறுமலர்ச்சியைச் செய்வது அவசியமா கின்றது. இந்த இலக்கியப் போக்குத்தான் என்னேப் பிரபந் தங்களின் வடிவில் எடுத்துக் கொண்ட பொருளே இலக்கியம் ஆக்குந்துறையில் ஈடுபடச் செய்தது.

பழைய மரபுப் பாத்திரங்களில் புதிய பொருள்களேப் போட்டு வைக்கும் முயற்சியாகவே இது தனது நோக்கை ஆக்கிக் கொண்டது. இந்த புதியதோர்நோக்கை இலக்கிய வடிவிற் கொண்டு வரும்பொழுது பல சிக்கல்கள் உண்டாவது இயல்பு. இது தவிர்க்கமுடியாததாகி விடுகின்றது.

ஆளுல் அத்தகைய தடைகளே மீறி வெளிவந்தால் ஒரு நல்ல புதுப் பொருளுக்கு இலக்கிய வடிவங்கள் கிடைக்கும். பண்டைக் காலத்தில் களவுத் தொழில் பற்றிய ஒரு நூல் இருந்ததாக அறிய வருகின்றது. இதற்குக கரவட நூல் என்று பெயர்.பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்ருன களவுக்கே இலக்கணம் வகுக்கக் கூடிய அளவு இலக்கியம் பரந்து இருந்ததென்றுல் பாதக மற்ற காரியங்களுக்கு எத்தனே நூல்கள் இருந்திருக்க வேண்டும்.

அத்தகைய நூல்கள் ஒரு இன வளர்ச்சிக்கு அவசியம் தேவை.அத்தகைய நூல்கள் நம்மிடமிருந்து வடவர்களாலும் ஐரொப்பியராலும் அபகரிக்கப்பட்ட படியாற்தான் நாம் இன்றும் அறிவியல் சம்பந்தமான பல பாரம்பரிய இலக்கி யங்களுக்கு ஆலாப் பறந்து கொண்டிருக்கின்றேம்.

இவ்வெண்ணம் என மனதில் எழுச்சியுற்ற போது அதனே நடை முறைப் படுத்துவதற்கு உரிய சில பரிசோதணேகளேச் செய்து பார்க்கத் தொடங்கினேன். அப்படிச் செய்யும்போது பிரபந்த இலக்கியங்கள் பற்றிய இலக்கண விதிகளேயும் அவை கட்டுபடுத்தும் பல இலக்கிய மரபுகளேயும் மீறுவது அவசியமாயிற்று.

நன்கு ஆலோசனே செய்து பார்க்கும்போது அத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் இன்று அவசியமற்றவை என்பதையும் தற்காலச் சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கு ஒப்புக் கொள்ள அல்லது பொருந்தி வரக்கூடியவை அன்று எனவுந் தேரலாம்.

எனவே அவ்விதக் கட்டுப்பாட்டுகளுக்குள் இருந்து விடுதலே செய்வது அவசியமாயிற்று. இலக்கியத்தை இத்தணே செய்யுள கொண்டதாக அமைய வேண்டும், அதுவும் அத்தனே செய்யுட்களும் இவ்வித யாப்புக் குட்பட்டு இருக்க வேண்டும், மேலும் அவைகள் எடுத்துக் கொள்ளும்

பொருள் இத்தகையதாக இருக்க வேண்டும் என்பன போன்ற பல தகோகளுக்குள் இருந்து விடுதலே கொடுப்பது என்பது ஒரு இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லே.

பக்தி மார்க்கத்தின் படகாக இருந்த இவற்றில் வேறு விதமான பலசரக்குகளே ஏற்றுவது என்பது மிகச் சிரமமான காரியமே.. என்ருலும் எனது இலக்கியப் பரிசோதனேயாக முதல் முதலில் பரணிப் பிரபந்தத்தில் கைவைத்தேன். பரணி இலக்கியம் என்ருல் போரைத்தான் பாட வேண்டும் என்ற மரபிலிருந்து புயலேயும் பாடலாம் என்று காட்டப் புயற் பரணியைப் படைத்தேன்.

இதல் வானியல், புவியியல், வளியியல், காலவியல் என்னும் அறிவியற் கருத்துக்களே இலக்கியச் சுவையுடன் தர முயன்று ஓரளவு வெற்றி கண்டேன். எனினும் ஆரம்பத்தில் பலர் அதனேத் தமது சொற் பொழிவுகளிற் கண்டித்துரைத்தனர். இன்னும் பலர் பத்திரிகைகளில் விமரிசன மெழுதி இத்தகைய இலக்கியப் போக்கு பண்டை மரபுகளே அழித்தொழித்து விடும் என்று எச்சரிக்கை விடுத்தனர்.சிலர் நையாண்டியுஞ் செய்தனர்.

இத்தகைய நிகழ்வுகள் சாதாரண சம்பவங்களே என்பது எனக்கு நன்கு தெரித்த ஒரு விசயம்.. இதற்கெல்லாம் நான் சோர்ந்து போகவில்லே .இதைத் தொடர்ந்து பிள்ளேத் தமிழ், மணிமாலே. கலம்பகம் என்பவற்றிலும் இந்தப் புதிய இலக்கியப் போக்குகளேப் புகுத்தி வந்தேன்.

பிரபந்தங்களுள் கலம்பகம் என்பது அகத்திணே பற்றிப் பல வித பாவினங்களாற் பாடப்படுவது. ஆஞல் அகத்திணேக்கு உரிய நாயகன் கடவுளாக, மன்னஞக அல்லது பெரும்பேறு பெற்ற ஒரு மனிதஞக் இருக்க வேண்டுமென்பது மரபு. அதை மாற்றிச் சாதாரணமான ஒரு உழவணே அல்லது அன்ருடம் உழைந்து வாழும் ஒரு பாட்டாளியை அதுவும் மிகவுங் கிராமப்புறத்தில் வாழ்பவர்களேப் பாட்டுடைத் தலேவன், தலேவிப் பதவி யேற்புக் கொடுத்து ஒரு கலம்பகத்தைப் பாட வேண்டும் என்று எண்ணி வந்தேன்.

அவற்றுள் முதலாவதாக ஒரு வரலாற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு கலம்பகம் செய்ய வேண்டும் என்ற பரிசோதனேக் களமாகப் பெத்தலேகங் கலம்பகத்தைப் படைத்தேன். அதில் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாறும் போதணேகளும் அடங்கியுள்ளன. இதன்மூலமாகத் தொடர்பற்ற பொருளே எடுத்துரைக்குங் கலம்பகப் போக்கைத் தொடர்ந்து சொல்லக் கூடிய நிலேக்கு மாற்றினேன். மேலும் ஒருபடி முன்சென்று ஒரு பொருளே ஆராயும் வண்ணம் தமிழக வாழ்க்கைக் கலம்பகம் என்ற வேறு ஒரு கலம்பகத்தைப் படைத்தேன். இது எனது தமிழழகி காவியத்தின் முதலாங் காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

இப்போது மிகவுஞ் சாதாரணமான ஒரு கிராம மக்களின் வாழ்வில் நடைபெறும் அகத்திணேசார்ந்த சம்பவங் களேயும் , காலத்திற்குத் ஏற்றதாக அகத்திணே மாற்றங்க ளேயும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு கலம்பகத்தைப் படைத்துள்ளேன்

இதன் பெயர் மட்டக்களப்பு உழவர்மாட்சிக் கலம்பகம் மட்டக்களப்பு என்பது ஈழத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ளது இதனுல் எனக்கு இருவிதமான திருப்திகள் உண்டாகின்றன.ஒன்று பிரபந்த இலக்கியத்தில் ஒரு நல்ல மாற்றத்தை உண்டாக்கிப் பயனுள்ளதாக்கலாம் என்பது. இரண்டாவது எனது மனதில் 55 வருடகாலமாக கருக்கொண்ட பிறந்த மண்ணின் காட்சிகள் இன்று வெளியேறுகின்றது என்பது.

இதே வேகோயில் முக்கியமான வேறு ஒரு விசயத்தையுந் தெளிவுபடுத்திக் காட்ட வேண்டியது நூலாசிரியஞ்கிய எனக்குரிய கடமையாகும். இந்த நூல் அகத்திணே சார்ந்ததால் ஒரு இன்பியல் நூலாகத் தோன்றினும் ஆங்காங்குள்ள பல புத்திமதிகளின் மூலம் வாழ்க்கையிற் புக விரும்பும் இனேய சந்ததியினருக்கு நல்வழி காட்ட ஓரளவு உதவியாக இருக்கு மென்பது எனது உறுதியான நம்பிக்கையாகும்.

ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் மட்டக்களப்பு எனுஞ் எனுஞ் சொல் இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காக மட்டுநகர், களப்பூர் என்பதுபோன்ற சருக்கச் சொற்களாகபல வேறுபட்ட கோணங்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

அதுமட்டுமல்ல லக்கியக் கருகலும் சொற்கடினமும் ஏற்பட்டு வாசகர்களுக்கு வாசிப்புச் சோர்வுகளே ஏற்படுத்தாதவாறு இலகுவான சொற்ககோ் ஆங்காங்கு தந்துள்ளது மாத்திரமல்ல சிலசில விடங்களிற் சொற்களேப் பிரித்தும் செய்யுள் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் இத கூயோர் நாடகவடிவில் தொடர்புபடுத்தி ஒரு சித்திர உரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு கலம்பகத்தைப் படிப்பதால் தமிழிலக்கிய அறிவு மாத்திரம் மட்டும் வளரமாட்டாது அத்துடன் தமிழ்ச் செய்யுள்பற்றிய அறிவும் ஏற்படும் என்பது எனது எண்ணம். 96வகை பிரபந்த இலக்கியங்களுள் பலவிதமானபாவும் பாவினங்களும் பரவி வருவது கலம்பகத்தில் மாத்திரமே

வணக்கம்.

இவ்வண்ணம் ஈழத்துப் பூராடஞர். கனடா 1990

மின்கணனித்

தமிழ் எழுத்துக்களில் அச்சசைப்புச் செய்தல்.

மின்கணனித் தமிழ் எழுத்துக்கள் எனும்போது அப்படி தமிழென ஓர்! தமிழ் உள்ளதா என்று பலரும் ஆச்சரியப் பட்டுக் கேட்பதில் வியப்பொன்றுமில்லே. முத்தமிழ் , கொடுந் தமிழ் பூந்தமிழ் செந்தமிழ் என்பதுபோன்ற தமிழ் போல மின் கணனித் தமிழ் என்று ஒன்று இப்போது தோன்றியுள்ளதா என்றுகூடச் சிலர் நிணேக்கலாம்.

தமிழ் எழுத்துக்கள் எனும்போது கையெழுத்து அச்செ முத்து என்ற இருபிரிவுகள்தான் அதிகமானவர்களிடம் அறி முகம்பெற்ற எழுத்து வகைகள். அச்செழுத்து வடிவான அமைப் பிலே இலகுவாக வாசிக்கத் தக்கதாக இருப்பதுடன். எழுத் துக்கள் ஒரே சீரமைப்புடன் தனித்தனி எழுத்துக்களாகத் தெளிவாக இருக்கும். ஆணுல் அதுபோலக் கையெழுத்துக்கள் சீராக இராது, இலகுவில் வாசிக்க முடியாததாகவும் எழுத் துக்கள் கோணல்மாணலாகவுந் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டும் இருக்கும். அதுமாத்திரமல்ல பலரும் பலவிதமாக எழுது வார்கள். பொதுவாக எப்போதும் எவரினதுங் கையெழுத் துக்கள் ஆளுக்காள் அவர்களின் தனித்த குணுதிசயங்களுக்கு ஏற்ப வேறுபடும். இதைவிட எழுத்துக்களேப் பற்றிக் கூறு வதானுல் ஆப்பெழுத்து வட்டெழுத்து, கண்ணெழுத்து என்ற பல படிகளில் எழுத்தமைப்பு வளர்ந்து வந்த சரித்திரத் தைத்தான் சொல்லலாம்.

இதற்கிடையில் மின்கணனி எழுத்துக்கள் என்று ஒருவகை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு புதுவகை எழுத்தல்ல. அவைகளும் தமிழ் எழுத்துக்களின் இயல்பான வடிவங்களேக் கொண்டவை எனினும் இதனே அச்சமைப்புச் செய்யும் முறையிற்தான் முற்ருக வேறுபடுகின்றது.

மனித வலுவை உபயோகித்து சாதாரணமாகத் தமிழ் எழுத்துக்களேத் தட்டெழுதி செய்யும்பொழுதோ அல்லது அச்சுக்கோர்த்து அச்சிடும்போதோ பல விதமான சிரமங்களே எதிர்நோக்க வேண்டியுளது. மின்கணனி மூலம் இவைகளேச் செய்யும்போது அத்தகைய சிரமங்கள் பெரும்பாலும் ஏற்படு வதில்லே. வெகு விரைவில் பிழையில்லாது வேண்டிய மாதிரி மிலும் அளவிலும் அச்சமைப்புச் செய்து கொள்ளலாம். இதற் கேற்ப மின்கணனி எனுங் கொம்பியூட்டரில் தமிழ் மொழிக்குரிய எழுத்துக்களே நெறிப்படுத்தியுள்ளனர். அச்சுக்கலேயில் எழுத்துடன் தொடர்புள்ள 200க்கு மேற்பட்ட தனித்தனியான கருமங்களே அவற்றிகுரிய ஒவ்வொரு சிறு சமிக்கை கொடுப் பதின் மூலம் ஒரு சில விநாடிகளுக்குள் செய்து முடித்து விடலாம்.

இது மின்கணனியில் நெறிப்படுத்தப்பட்ட தமிழ் எழுத் துக்களால் அச்சமைப்புச் செய்து அச்சிடப்பட்ட ஒரு நூல். இப்படிப்பட்ட பல நூல்களே நாங்கள் ஏற்கனவே அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளோம்.1985ம் ஆண்டு தொடக்கம் இதுவரை 90 புத்தகங்களே இம்முறையில் கனடாவில் இருந்து வெளிக் கொணர்ந்துள்ளோம். இத்துறையில் நாங்கள் ஆரம்ப கர்த் தாக்களாக இருப்பது மட்டுமல்ல சாதித்த முன்னேடிக ளாகவும்செயற் படுத்துபவர்களாகவும் இருக்கின்றேம். என்று சொல்வதிற் பெருமைப் படுகின்றேம்.

இப்புத்தகத்தை உற்றுக் கவனித்தால் இதில் தமிழிற் பழைய எழுத்துக்களே பாவிக்கப்பட்டுள்ளன. அதுமாத்திர மல்ல ஈய எழுத்துக்களால் இதுவரை அச்சிடப்பட்ட தமிழ் நூல்களில் உள்ள எழுத்துக்களின் அழகான வடிவத்திலேயே அச்சிடப் பட்டுள்ளன என்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

மின்கணினி எனும் புதிய மின் கருவியில் தமிழ் எழுத்துக்களே உபயோகிக்க முடியாது. காரணம் அதன் அளவுக்கு மிஞ்சிய அதிக எழுத்துக்கள். அதுமட்டுமல்ல தமிழ் எழுத்தைச் சீர்திருத்தாது பாவிக்கவே முடியாது என்று பலர் பலவித ஆதாரமற்ற வீண் அவிப்பிராயங்களேச் சொல்லிப் பயப்படுத்துவதுமுண்டு. அப்படிப் ணு,ரு ஞ, கண,ஃல, கோ, கே எனும் அழகான ஏழு தமிழ் எழுத்துக்களேப் பாழடித்தும் விட்டனர்.இன்னும் பல எழுத்துக்களுக்குக் குழி தோண்டு கின்றனர்.

அத்தகைப பயமுறுத்தல்களும் அதற்காக சீர்திருத்த மென்ற பெயரிற் செய்யும் பல செயல்களும் அவசிமற்றவை என்பதை, நாங்கள் தமிழ் எழுத்துக்களே மின்கணனியில் நெறிப்படுத்தி அச்சமைப்புச் செய்வதால் மட்டுமன்றி பல ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் இருந்து தொலேபேசி வழியாக அச்சிட்ட பகுதிகளே அனுப்பி அவற்றைத் தொலே எழுத்து மூலம் அச்சமைப்புச் செய்யலாம் என்றுஞ் சாதணேயிற் செய்து வெற்றி கண்டுள்ளோம். இது பாக்ஸ் எனும் செய்திகளே அனுப்பும் முறையல்ல. இதன்பயனுக முதுமைப் பெயர்ச்சி நான்மணி மாலே என்ற ஒரு நூலேயும் அச்சிட்டுள்ளோம்.

இத்தகை முயற்சியால் தமிழகத்தில் தமிழில் அச்சமைப் புகளேச் செய்யும் ஒரு புத்தகத்தை கடல்கடந்த நாடுகளில் சில மணித்துளிகளிற் தொலே எழுதி மூலம் பெற்று உடனுக்குடன் அச்சிட்டு விடலாம் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

மின்கணனி எப்படித் தமிழ் எழுத்து அச்சமைப்பிற் செயற் படுகின்றது அதற்காகத் தமிழ் எழுத்துக்ககோச் சிதைக்குஞ் சீர்திருத்தம் தேவையான தொன்ரு என்பதை விளக்க நாங்கள் 100க்கு பேற்பட்ட பக்கங்ககோக் கொண்ட ஒரு நூலே "மின்கணனித் தமிழும் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும்" என்ற பெயருடன் வெளியிட்டுள்ளோம்.

எங்களது செயற்பாட்டுச் சாதணேயின் முழு வெற்றியின் பேருக தமிழ் எழுத்துக்கள் யாவற்றையும் மின்கணனியிற் புகுத்தலாம் அதற்காக எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டி யதில்லே என்னும் உண்மைகள் அண்மையில் தக்க ஆதாரத் துடன் நன்கு உறுதிப் படுத்தியும் உள்ளோம். அதுமட்டுமல்ல அவ்வாறு நெறிப்படுத்தப்பட்ட மின்கணனி அச்மைப்பு, எழுத் துக்கள் மிகக் குறைவாக உள்ள ஆங்கில மொழி அச்சமைபுச் செய்யும் வேகத்துடனும், பக்குவத்துடனும், பாங்குடனும், பயனுடனும், அழகுடனும் செய்யலாம் என்றுஞ் சாதணே மூல மாக நிலேநாட்டியுள்ளோம்.

எனவே எழுத்துச் சீர்திருத்தம் போன்ற ஆதாரமற்ற நேரத்தை வீணடிக்கும் முயற்சிகளுக்குத் துணே போக வேண்டாம். தமிழ் எழுத்துச் சிர்திருத்தம் தேவையின்று. இதுவரை செய்த எழுத்துச் சிர்திருத்தங்கள் பின்வாங்கி மீளப் பெற்று அவை மீண்டும் பாவண்ககுக கொண்டு வரப் படுதல் வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளிற் தமிழ் மக்கள் முன் னின் று போராட வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்வதுடன் அதற்கான செயற்பாட்டில் உடனடியாகக் கால் எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்றும் ஊக் கப்படுத்துகின்றேம்.

இப்போது மின்கணனி என்ளுல் என்ன என்பதை வாசகர்களாகிய நீங்கள் நன்கு அறிந்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகின்றேம். இத்துறையில் நூல்கள் எங்களின் தனிப்பட்ட முயற்சியால் பல சாதனேகளேச் செய்துள்ளோம். காலத்துக்குக் காலம் அவைபற்றிய விபரங்களே புத்தக உருவில் வெளி யிட்டும் உள்ளோம்.

மின்கணனி அச்சமைப்பால் எங்களால் இதுவரை வெளியிடப்பட்ட தமிழ் நூல்களிற் சில;

- 1. இயேசு புராணம்.
- 2. பெத்தலேகம் கலம்பகம்
- 3. தமிழ்ழகி முதலாவது காண்டம்
- 4. தமிழழகி இரண்டாவது காண்டம்
- 5. தமிழழகி மூன்ருவது காண்டம்
- 6. ஈழத்துப் பூராடஞரின் நூற்திரட்டு ஒன்று
- 7. ஈழத்துப் பூராடளுரின் நூற்திரட்டு இரண்டு
- 8. ஈழத்துப் பூராடளுரின் நூற்திரட்டு மூன்று
- 9. ஈழத்துப் பூராடஞரின் நூற்திரட்டு நான்கு
- 10. ஈழத்துப் போர்ப்பரணி
- 11. சிமந்தனி புராணம் மூலமும் உரைநடையும்
- 12. புதுப் புறப்பொருள் 101
- 13. புது அகப்பொருள் 102
- 14. கூத்தர் வெண்பா
- 15. கூத்து நூல் விருத்தம்
- 16. மல்லிகைப் பந்தல்
- 17. வேதாகமத்திற் தாவரங்கள்
- 18. அச்சுக் கலேயிற் கொம்பியூட்டரின் பிரவேசம்
- 19. உலகளாவிய தமிழ் தொகுதி ஒன்று

- 20. முதுமைப் பெயர்ச்சி நான்மணி மாஃல
- 21. மின்கணனியும் தமிழ் எழுத்துச் சிர்திருத்தமும்
- 22. பேனு முகோயிலிருந்து
- 23. ஓடிஸ்சி மகா காவியம்
- 23. பனித்தரைச் செலவு
- 24. தமிழைத் தேடி
- 25. இலியட் மகாகாவியம்.
- 26. ஆதிக்கிரேக்க நாடகங்கள் 14 தொகுதிகள்
- 27. மல்லிகைப்பந்தல்
- 28. குற்றுலக் குறவஞ்சி நாடகம்
- 29. கணபதிப்பிள்ணேப் புலவர் பிபிரபந்தத் திரட்டு
- 30. விபுலானந்தர், பிள்ளேத்தமிழ், அம்மாகோ, வெண்பா.
- இன் னும்பல

தமிழ்எழுத்துச் சீர்திருத்தம்.

பின்வரும் கட்டுரைப் பகுதி எங்களது 'தமிழ் அழகிக் காவியம் இரண்டாவது பாகத்திலிருந்து எடுத்து வாசகர் களின் நன்மை கருதி இங்கே பெயர்த்துத் தரப்படுகின்றது. இதனேயும் மேற்போந்த பகுதியுடன் இணேத்து வாசிக்கவும்.

மனிதன் தனது வளமான முன்னேற்றத்திற்கு இயற் கையைச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளவும் அந்த இயற்கையைத் தந்த இறைவனுக்குத் தன்னே அர்ப்பணிப்பதும் அவசியம்.

எனவே இவ்விரு காரியங்களேப் பற்றிய அறிவும் நிதா னமுங் காலத்திற் கேற்ப மாறும் போக்குகளும் வளர்ச்சியும் மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. இதனேப் பொதுவாக அறிவு என்கின்றேம். இத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களே எல்லாங் கலே நெறி,கலே நுட்பம் என அழைக்கின்றேம்.

இக்கலே நெறியும் கலே நுட்பமும் மக்களிடை பரவலாகும் போது மனித சமுதாயத்தில் மலர்ச்சியும் மாறுதல்களும் ஏற்படுகின்றன.இவ்வாறு இவை பரம்புவதற்குக் கல்வியும் கல்வியின் பரம்பலுக்கு மொழியாட்சியின் வயப்பட்ட பலவித நூலறிவும் வேண்டப்படுகின்றது. நூலறிவு எல்லா மக்களிடையுஞ் சென்று சேற மலிவாக, இலகுவாக நூற்கள் கிடைக்க வேண்டும். இதனே நிறை வேற்றுவதில் அச்சுக்கலே பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. அச்சுக் கலே கடந்த பல ஆண்டுகளாக மகத்தான வளர்ச்சி பெற்று இருக்கின்றது.அதுவுங் கடந்த 25 வருட காலத்துள் மின் கணனி நெறி பெற்றுத் தீவிர வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

உலகின் அச்சுக் கலே வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுத்து தமிழின் அச்சுக்கலே வளர்ச்சியும் வளர்ந்து வந்துள்ளது. இதுவரை மின்கணனியை அச்சுக்கலேயில் உபயோகிக்கும் எந்தவொரு மொழியுந் தனது எழுத்துக்களே மாற்றவோ அல்லது சிதைக் கவோ இல்லே. அதுபோலத் தமிழும் தனது எழுத்துக்ககளுக்கு எவ்விதமான மாற்றத்தையும் வேண்டாது இயங்க வல்லது.

இதுவரை தமிழகத்திலும் இங்கிலாந்து அமெரிக்கா போன்ற அயல் நாடுகளிலும் வசிக்கும் மின்கணனி நிபு ணர்கள் அரச உதவியுடன் அல்லது பொதுத் தாபனங்களின் உதவியுடன் செய்த தமிழ் எழுத்து அச்சமைப்பு முயற்சிகள் யாவும் தற்போதைய எழுத்துக்ககோக் குறைக்க வேண்டும், அதற்காகுச் சில மாற்றங்களேச் செய்ய வேண்டும் என்ற குறு கிய அடிப்படையிற்தான் நடைபெற்று வந்தன. இப்படி இயங் கியும் 1986ம் ஆண்டு வரை எவரும் விரிவான முறையில் மின் கணனி மூலந் தமிழ் அச்சமைப்பைச் செய்ய முடியவில்கே.

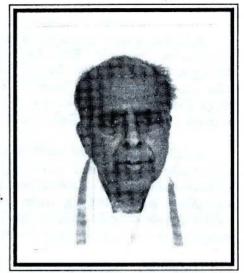
கனடாவில் 1986ம் ஆண்டில் தனி நபரான பொறிவல் லுனர் கலாநிதி உவெஸ்லி இதயஜீவகருணு செல்வராச கோபால் என்பவர் (தேற்ருத்தீவு - கிழக்கு ஈழம்) அவர்கள் தனது முயற்சியால் இக்குறையைப் போக்கி வைத்தார். அதே ஆண்டில் இவரது சகோதரர் ஜோர்ஜ் இதயராஜ் செல்வராச கோபால் கனடாவில் உள்ள தனது அச்சகத்தில் தமிழ் அச்சுப் பகுதியை ஆரம்பித்து அதில் மின்கணனியில் நெறிப்படுத்தப் பட்ட தமிழ் எழுத்தில் அச்சமைப்புச் செய்து தமிழில் நூல்களே வெளியிட்டு வருகின்றுர். அத்தகைய முயற்சிகளில் ஒன்று தான் இந்த நூலும் என்பதிற் பெருமைப் படவேண்டி உள்ளவர்களாக இருக்கின்றேம் .

இலக்கிய

சேவையில்

"ஈழத்துப்பூராடனுர்**"**

க.தா. செல்வராசகோபால்.

(இக்கட்டுரை கனடா- தொரன்றேவில் இருந்து வெளிவரும் தமிழர்தகவல் 1992ம் ஆண்டு மலரில் இருந்து இங்கே மீள்பதிவு செய்யப்படுகிறது,)

("எஸ்தி." எஸ். திருச்செல்வம். முரசொலிப் பத்திராதிபர்)

தமிழிலக்கிய உலகில் "செல்வராசகோபால்" என்ற பெயரைத் தெரியாதவர்கள் சிலவேகோ இருக்கலாம். ஆகுல் "ஈழத் துப்பூராடஞர்" என்ற பெயரைக் கேள்வியுருதவர்கள் அநேகமாக இருக்கமுடியாது.

கிழக்கிலங்கையில் இயற்கை வளங்கள் நிரம்பப்பெற்ற மட்டக்களப்பிலுள்ள செட்டபாகோயத்தில் 1928ம்ஆண்டில் செல்வராசகோபால் அவர்கள் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியராக திரு. வருடங்கள் பணியாற்றியுள்ளார். இடையில் 35 புகைரதத் திணேக்கள எழுதுவினேஞர் சேவையிலும், தபால் திணக்கள எழுது மா தங்கள் பணியா ற்றி விண்ளுர் சேவையிலும் சில மீண்டும் ஆசிரிய திரும்பிவந்தார். மட்டக்களப்பு அரசினர் சேவைக்கே ஆண்கள் ஆசிரிய கலாசாஃலயிற் பயிற்சி பெற்றவர். ஓவியத் கல்லூரியில் துறையில் தொழில் கொழும்பு நுட்பக் சிறப்புப் ஆரியதிராவிட பயிற்சி பெற்றவர், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் ஆதியவற்றில் பால பண்டித தேர்வு தமிழியலிலும் மற்றும் தரா தரங்களே த் விசேட பெற்றவர். பல ஆசிரியத்துறை யிலும் இருமொழிகளிலும் பெற்றவர்.

இவர் திரு. பி.டி. ஐங்கரப்பிள்ளே ஆசிரியர், புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பின்ளே, பண்டிதர். செ.பூபாலபிள்ளே. கணபதிப் பிள்ளேப் புலவர் ஆகியோரது மாணுக்கராவார். தமிழில் மட்டு மன்றி, வடமொழி, ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய பாஷைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்

மட்டக்களப்பு தேற்ருத்தீவு என்ற கிராமத்தில் 1959ம் ஆண்டில் மஞேகரா அச்சகத்தை ஸ்தாபித்து, பல அரிய நூல் களே தமிழ்சுறும் நல்லுலகுக்குத் தந்துள்ளார்.. கனடாவில் 1985ல் நிப்ளக்ஸ் அச்சகத்தை ஆரம்பித்து முதன்முதலில் மின் கணனித் தமிழில் அச்சு வேலேகளே ஆரம்பித்த பெருமை இவருக் குண்டு.

தனது சொந்தப் படைப்புககோ வெளியிடுவதற்கென்றே மேற்படி இரண்டு அச்சகங்ககோயும் ஆரம்பித்தாராயினும், காலக் கிரமத்தில் அழிந்து தூர்ந்துபோகவிருந்த பல அரிய நூல்ககோப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதை ஒரு நற்பணியாகக் மேற்கொண்டார்.

சுவாமி விபுலானந்த அடிகள்மீது அபரீத பற்றுக்கொண் டவர். அடிகளாரின் இறுதிச் சடங்குகளில் பங்குபற்றியவர். அடி களாரின் நூற்றுண்டு விழாவையொட்டி கடந்த வருடம் கன டாவில் நடந்த நிக்னவு விழாவிற் பங்கு பற்றியும் விபுலானந்தர் பிள்கோத் தமிழை எழுதி வெளியிட்டுமுள்ளார்.

மட்டக்களப்புச் சொல்லகராதி, பழமொழிவரிசை, மரபுத் தொடர்த் தொகுதி, சொல்நூல், நீரரர் நிகண்டு, சொல்வெட்டு ஆகியன இவரால் வெளியிடம்ப்பட்ட பிராந்தியத் தமிழ் இலக் கண நூல்கள். இத்துடன் இவரது மட்டக்களப்பு மாநில உப கதைகளே மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கலாச்சாரச் சபை வெளி யிட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கலாச்சாரச் சபையிஞல் இலக் கியமணி விருதையும், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தமிழ்நெறிப் பாவலர் விருதை மொரிசியசிலும் பெற்றவர். இவர் தமிழ் எழுத்து உருவத்தில் மிகவும் நாட்டங்கொண்டவர். எழுத் துநூல் என்பது இவரது தமிழ் எழுத்துறுப்புகள் பற்றியதோர் அரிய இலக்கணப் படைப்பு.

இதைவிட இவரின் தமிழ் எழுத்து வடிவ ஆராய்வின் பய குக. எழுத்துச் சீர்திருத்தச் சிந்தணேகள், மின்கணனித் தமிழும் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் என்ற ஆய்வு நூல்களும் வெளிவந்தன.. தமிழ் எழுத்துக்கணிப் பற்றி ஆராய்ந்து பல உலகத் தமிழா ராய்ச்சி மாநாடுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளேச் சமர்ப்பித்தும் பங்குபற்றியும் உள்ளார். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அவசிய மற்றது என்று பல ஆயிரக்கணக்கான எட்டு வகைப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டு உலகமெங்கும் இலவசமாக விநியோகித்துள்ளார்.

இப்போது உலகத் தமிழர் பண்பாட்டியக்கத்தின் (மலே சியா-தஃஸமையகம்) உபதஃவவராவார். 1988 ம் ஆண்டில் கனடா ஒன்ரோறியோ சேக்கம் அமைப்பு இவரது தமிழ்ப் பணியினேக் கௌரவித்து விருது வழங்கிப் பாராட்டியது. அதே வருடத்தில் இவர் இங்கு வாழும் தமிழ் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் பணியிற் காட்டிய ஊக்கத்தைக் கவுரவித்து விராம்ரன், கமில்டன் பீல் பகுதியினர் இவருக்கு விருதனித்துக் கவுரவித்தனர்.

மதத்தால் கிறித்தவராயினும் சைவ நூல்கள் பலவற்றுக்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். சைவ, பௌத்த, இஸ்லாம் சம யங்களில் நிரம்பிய அறிவு பெற்றவர். கிறித்தவ சமயப் பிரசங் கியார் பரீட்சையிற் தெர்வு பெற்று சமய ஊழியஞ் செய்தவர். இவரது இயேசு புராணம், பெத்தலேகம் கலம்பகம் என்பன மதிப்புமிக்க கிறித்தவ இலக்கியங்களாகும்.

இலங்கையில் பல தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் நிருபராக (1949-1956) பணியாற்றியுள்ளார். ஸ்ரீலங்கா மாசிகை, தினகரன் வார இதழின் இலக்கியப்பகுதி (ஆரம்ப காலம்) குழு உறுப்பின ராகவும் இருந்துள்ளார். இலங்கையில் ஜீவஜோதி, (கிறித்தவக் காலாண்டு பத்திரிகை) செங்கோல், (மாதவெளியீடு), என்பவற் றையும் கனடாவில் உலகளாவிய தமிழ், நிழல் ஆதிய பத்திரிகைகளேயும் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தியுள்ளார். மேலும் தொடுவானம், கிறித்தவ ஊழியன் எனும் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் குழுவிலும் உறுப்பினராக இருந்து பணிசெய்துள்ளார்.

இவரது பலதுறை ஆக்கங்கள் இலங்கை வாணெலியில் ஒலிபரப்பாகியும் இலங்கை இந்திய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந் துள்ளன.

மரபு வழியிலும் புதுக் கவிதை வழியிலும் பல கவிதைகளே இயற்றியுள்ளார். மதங்க சூழாமணி ஆய்வு, கூத்தர் வெண்பா, சுத்துநூல் விருத்தம், சுத்தர் அகவல் என்பன செல்வராச திரு நாடக இலக்கண நூல்கள். கோபால் அவர்களின் முப்பது (வடமோடி) மணிமேக்ஸ் (தென் வெள்ளிக் காசுகள், சிலம்பு மோடி ஆகியன இவரது நாடக இலக்கியங்கள்.

இலங்கையில் 70 நூல்ககோப் படைத்தும் பதிப்பித்தும் ஜீவா பதிப்பகம் ஊடாக வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றுள் விபுலா னந்தரின் கல்விச் சிந்தகோகள், ஆறுமுக நாவலர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு என்பனவும் அடங்கும். கனடாவில் சொந்தப் படைப் புகள், 50 வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த அரிய நூல்களுக்கு உரை எழுதிய மீள்பதிப்புகள் என்ற வகையில் 40 நூல்களே வெளியிட்டுளளார். இத்துடன் பல பக்கயோலேச் சுவமுகளேயும் அச்சுருவிற் கொண்டு வந்ததுடன் இரேக்க காவியங்களேயும் நாடகங்ககோயும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

ஒன்பது தொகுதிகளும் 12000 செய்யுட்களும் 3000 பக்கங்களும் கொண்ட தமிழழகி எனும் இவரது காப்பியம் தமிழின் முதல்முதல் வெளிவரும் செய்யுள் வடிவிலான தமி ழியல் , மொழி, நெறி, இனம் பற்றிய கலேக்களஞ்சியமாகும். இது வரை நான்கு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

1979ம் ஆண்டிலிருந்து இவரது குடும்பத்தினர் படிப்படியாக குடிபெயர்ந்து கனடாவில் வசித்து வருகின்றனர். கதிர் காமத்தம்பி தாவீது செல்வராசகோபால் என்பது இவரது முழுப்பெயர். தாயார் வள்ளியம்மை.. ஈழத்துப் பூராடனர் என்ற பெயரில் மட்டுமன்றி, கதிர்வள்ளிச்செல்வன், ராகோல், கதாசே, இதயம், தமிழ்த்துறவி, பூராடனர் என்ற புளேபெயர் களிலும் நிறைய எழுதியுள்ளார். சிறு கதைகளிலும் பார்க்க இலக்கிய இலக்கணக் கட்டுரைகள் கவிதைகள் என்பவைகளே இவரது படைப்புகளாகும். சீவ புராணம், தீ மிதிப்பு என்பன

வாழ்க்கைத் துணேவி வியற்றிஸ் பசுபதி (தேற்ருத்தீவு)
அவர்களும் 35 வருட காலம் ஆசிரியப் பணியாற்றி ஓய்வு
பெற்றவர். திரு. செல்வராசகோபால் தம்பதியினருக்கு மக்கள்
எழுவர். மூத்த புதல்வர் தோர்த் இவரே வட அமரிக்காவில்
முதல் தமிழ் அச்சகத்தை நிறுவியவர். இரண்டாவது மகன் கலா
நிதி வெஸ்லி. தமிழ் மின்கணனி எழுத்துக்ககோ உறுப்பமைவாக்கி
அச்சிடும் முறையை ஆரம்பித்து வைத்தவர். மூன்ருவது மகன்
அல்பேட் மதே. இவரே நிழல் பத்திரிகையை 87ல் ஆரம்பித்து
நடத்தியவர். நான்காவது மகன் சந்திரா. ஜீவா பதிப்பகத்தை
பொறுப்பேற்று நடத்துகின்றுர். ஏனேய மக்கள் தோதி, அருள்,
தெதி ஆகியோர் முழு நேரமாகவும் பகுதி நேரமாகவும் அச்சுத்
தொழிலில் நாட்டம் கொண்டுள்ள தொழில் நுட்பவியலாளர்.

தமிழ்ப் பணிக்காகவே தங்ககோ அர்ப்பணித்துள்ள குடும் பத்தின் மூலவராகத் திகழும் திரு. செல்வராசகோபால் அவர்க ளுக்கு 1991ம் ஆண்டுக்கான தமிழ் தகவல் விருதிண் இலக்கிய -அச்சுக்கலேச் சேவைகளுக்காக வழங்குவது மிகமிகப் பொருத்த மானது.

இந்த விருது வழங்கப்படும் வைபவத்தின் போது கனடா வாழ் எதிர்காலச் சந்ததியினரின் நன்மை கருதி, சுழத்துத் தமி முறிஞர்கள் பதின்மர் பற்றிய அறுபது பக்க நூலொன்றிண அவர் வெளியிடுவது அவரது எழுத்துப் பணிக்கும் தமிழ்ப் பணிக்கும் மகுடம் வைத்ததுபோன்று அமைகின்றது.

கோவை, பரணிகள், கலம்பகங்கள் ஆதிய பல பிரபந்த நூல்களே ஆக்கியுள்ள இவர் மரபுக் கவிதை முறை அழிந்துபடா திருக்கத் தக்க அளவிற் போதிய பங்களிப்புச் செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்கு தசாப்த கால இலக்கிய சேவைக்கென தமிழர் தகவல் விருதுடன் அமரர். எஸ். கே .அம்பலவாணபிள்ளே ஞாப கார்த்தத் தங்கப் பதக்கம் திரு, க.செல்வராசகோபால் அவர் களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. கனடாவில வசிக்கும் டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல் அவர்கள் தங்கள் தந்தையார் நிணவாக மேற் படி தங்கப் பதக்கத்தின் வழங்கியுள்ளார்.

கற்பித்தற் துறையில் "வரைவது எப்படி" என்ற தஃப்பில் பல நூல்களேயும், கீழ் வகுப்புகளில் சித்திரம் கற்பித்தல் என்ற வழிகாட்டி நூஃயும் எழுதியுஞ், சாரணர் கை நூல் ஒன்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துமுள்ளார். ஆங்கிலப் பாடசாஃகளில் மட்டுமே நடாத்தப்பட்ட சாரணியத்தை இலங்கைத் தமிழ்ப்பாட சாஃகளுள் முதல் முதலாக அறிமுகப்படுத்திக் கற்பித்த (1949) பெருமை இவரையே சேரும். தேற்றுத்தீவில் உள்ள இவரது இல்ல நூலகம் ஒரு கல்விச் சுரங்கம். பல பண்டைய நூல்களே அங்கு சேகரித்து வைத்திருப்பதுடன் அவற்றுல் வருங்காலச் சந்ததியினர் பயன்பெற வேண்டுமெனவும் அவரவுகின்றுர்.

----- தமிழர் தகவல் 1992-பெப்ரவரி - பக்கம்29.

......

உள்ளடக்கம்

1.	இடவிளக்கம்	
2.	நூன்முகப்பு	
З.	பதிப்புத் தக <mark>வல்கள்</mark>	11
4.	காணிக்கை	III
5.	ப <mark>திப்</mark> பகத்தாருரை	IV
6.	ஆசிரியரின் நோக்கும் போக்கும்	VI
	மின்கணனி அச்ச <mark>மை</mark> ப்பில்	XII
8.	எழுத்துச்சீர் திருத்தம்	XIV
9.	இலக்கிய சேவையில் ஆசிரியர்	XVIII
0.	உள்ளடக்கம்	XXIII

பொருள<mark>டக்</mark>கம்.

11.	கூற்று வகுப்பு	XXIV
12.	யாப்பு வகுப்பு	XXV
13.	சொற்பொருள் அகரவரிசை	XXVI
	நூல்	1-92
15.	செய்யுளகரவரிசை	93
16.	மட்டக்களப்ப்பபற்றிய எங்கள் நூல்கள்	XXVII
	விபுலானந்தர்பற்றிய எங்கள்நூல்கள்	XXX

1. கூற்று வகுப்பு.

(இலக்கங்கள் செய்யுள் இலக்கத்தையும் அடைப்புக் குறிக்குள் இட்ட இலக்கம் செய்யுள்களின் தொகையையும் குறிக்கும்.)

1. தஃவைி கூற்று (40)	3	4	5	6	7	8
1. 9000	9	12	13	15	19	22
	24	26	28	30	37	40
	45	54	56	59	66	67
	69	72	75	76	79	83
	84	86	87	89	90	91
			95	97	105	108
2. தவேவன் கூற்று (27) 10	14	17	18	21	31
2. 920200 0129	35	38	39	41	42	43
	49	51	58	65	71	73
	77	80	85	92	99	102
				104	106	1073.
3. பாங்கி கூற்று (7)	29	47	55	58	60	74
3. பாங்க் கூற்று (17				- 4		78
4. பாங்கள் கூற்று (4,)		19	25	62	70
5. தாய் கூற்று (6)	32	61	93	94	98	109
6. தந்தைகூற்று (2)					57	96
0. தழ்க்கொழ்யூ (27						
7. பாட்டன் கூற்று (2	1)					68
8. பாட்டி கூற்று (1)						34
9. பிச்சியார் கூற்று (3)			15	46	53
10. கொற்றியார் கூற்று	(1)					20
11. பாணன் (1)					**************************************	44
12. வெறியன் (1)						36
13. முதியவர் (1)						52
14. பாங்கியா் (1)						33
15. குறத்தி (1)	Digitized by Noolaha oolaham.org aava	am Found	ation.			41

2. யாப்பு வகுப்பு,

1. நேரிசைவெண்பா (27)	1	3	6	9	13	17	
- Cararay	26	31	32	35	38	45	
	47	53	55	56	58	59	
To all	64	66	70	75	83	91	
	0.		96	101	104	107	
			30	101	101	102	
2. நேரிசைஆசிரியப்பா (8)	34	42	46	52	65	89	
					98	105	
7/3000		- 25		4 - 4			
3.கட்டகோக்கலித்துறை (21)	3	4	6	7	10	12	
	14	19	21	24	28	39	
	43	53	61	69	73	90	
				97	106	109	
4. குறள்வெண்பா (1)						68	
5. கட்டகோக்கலிப்பா (6)	15	16	22	29	37	99	
		10		20	0.	30	
6. கலிநிஸ்த்துறை (17)	3	4	6	7	12	15	
1- Alternation of the Section 2.		24	53	72	93	109	
7.வஞ்சி விருத்தம் (1)						1	
8. மயங்கிசைக்							
கொச்சகக் கலிப்பா(1)				1		%	
WATER AND BUILDING 17				1			
9. கழிநெடிலடி							
ஆசிரியவிருத்தம் (22)							
ஆசாரம் வர்டு த்தம் (22)	5	8	11	15	20	28	
	30	36	40	43	44	49	
	51		57			1027	
	01	54		58	67	74	
			76	79	84	92	
10. கொச்சகக் கலிப்பா(3)				18	62	71	
					47.47	.T. (70)	
11. சந்த விருத்தம் (2)					4	103	
Assess.							
12. விருத்தப்பா (1)						77	
13. கலிவிருத்தம் (1)						95	
14. கலித்தாழிசை (1)						60	
15. தாழிசை (3)				1	33	60	
10. தாழில்ச (3)				1	33	00	

சொற் பொருள் அகர வரிசை.

சொல்	,

பொருள்

அரிதல் ஆக்கின் இஃலக்கறி ஒதரவு கலத்திலிடல்

காக்கணம் காணி காவியம்

குடவே குளிர்த்தி

கூறை

கொம்பு விகோயாட்டு

நீர் பொசம்புதல் வதைத்துதத் தண்டித்தல் கீரை வகைகள் அமைதியாக மணமகனுக்கு மனமகள் பரிமாறும் முதலுணவு, காந்தள்

நெற்செய்கை நிலம் மூவர்களேயுந் தேவர்களேயு வாழ்த்திப் பாடி வணங்கும்

வரிப்பாடல் . நெற்கதிர்ச் சூல் மதுரை எரித்த கண்ணகியின் சினத்தை

அடக்கு தற்காகப பாடப்படும் வரிப்பாடல் .

மணமகளுக்கு மணமகன் தரும் முதலாடை .

சாந்தி செயவதற்காக எடுக்கும் பெருவிழா

கண்ணகி அமமனேச்

கொய்தகம்

கொழுந்து சாரி சால்வை சூடிடல் சூரை செம்பருத்தம்

திராய்

தும்பை தென்மோடி நவித்தல் பகழி வெற்றிலே பனிச்சை

பாடு பிட்டி புடைத்தல்

புழுகுதல்

புழுங்கல் பேத்தி மடை மடை மாய்மாலம்

வழக்குரை காதை

வடமோடி வதனமார் காவியம்

சேவே முதற் தொங்கலின் சுருக்கம் வெற்றிலேக் கொடி பகுப்பு ஆண்களின் மேற்துண்டு நெற் போரடித்தல் சிக்கலான முட்புதர் ஒரு மலர் சமையலுக்கு உதவுங் கசப்புள்ளஒரு பூண்டு பாகலினத்துக் காய் தமிழ் மரபுக் கூத்து குற்றிய வெற்றிலே அடுக்கு உள்ளே வெண் சுகோகள் உள்ள ஒரு மஞ்சள்நிறப் பழம் துன்பம் மணற்றிடர் அரிசி மணியை தவிடா தியவற் றிவிருந்து வேருக்குதல் அளவு கடந்தபுகழ்ச்சி அவித்த நெல்லரிசி மக்களின் மகள் நீர்வடியும் இடம் பூசைப் படையல் நேரா திருக்கையில் நேர்ந்ததுபோல நடித்தல் கண்ணகி பாண்டியன் அவையில் வழக்குரைத்த ஒரு காப்பியம் இதனேக் கண்ணகி விழாவின்போது ஓதுவர் கலப்புள்ள தமிழ்க்கத்து நெற்குடு இடுமிடத்துதிற் பாடும் வரிப்பாடல்

ஈழத் திருநாட்டின் உதயத் திசைக் கரையில் அமைந்துள்ள மட்டுக்களப்பு எனும் தமிழ் மாநிலத்தைப்பற்றி நாங்கள் வெளியிட்டுள்ள தமிழ் நூல்கள்.

'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்நாடும் நற்றவ வானினும் நனிசிறந்தவே'

வட அமரிக்காவில் வாழும் எங்களின் தாயகம் ஈழம். அதன் பற்று எங்கள் உடலின் ஊகுக உள்ளத்தின் நிண்வாக, வாழ்வின் மூச்சாக அமைந்துள்ளதென்று நாங்கள் மாத்திரம் பெருமைப்படுவதில் நியாயமே இல்ஃல. தன் தாய், தாய்நாடு, தாய் மொழி ஆதியனவற்றை உன்னதமாக மதித்துப் போற்றும் மனப்பான்மை உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இய-ல்பாக அமைந்துள்ள பிறவிக் குணம். இந்த உணர்வில்லாதவன் மனிதனே இல்ஃல. அதற்கு நாங்கள் விதிவிலக்கல்ல.

எனவே தமிழ் மொழி பற்றிய பல படைப்புகளே வெளியிட்டு வரும் நாங்கள், மட்டக்களப்பு மாநிலம் பற்றிய பல நூல்ககோப் படைத்து வெளியிட்டு வருகிறேம். இது கனடாவிற்கு வந்த பின் ஆரம்பமான பணியொன்றல்ல. இலங்கையில் வசிக்கும்போதே இப்பணி ஆரம்பமாயிற்று. நாற்பது வருடங்களுக்குமேல் அரிய பாடுபட்டுத் தேடி, ஆராய்ந்து வகுத்துத், தொகுத்துப் பகுத்து எடுத்த பல பொருள்களேக் கொண்டு பின்வரும் படைப்புகளே நாங்கள் வெளியிட்டுள்ளோம். என்பதிற் பெருமிதங்கொள்கின்றேம்.

ஒரு கிராமத்தின் மொழியிசைப்பு, பழக்க வழக்கங்கள், அயற் கிராமத்துடன்கூட மிக நுண்ணிதாக வேறுபடும் இயல்பு டைய மட்டக்களப்பு மானிலத்தின் மொழி, பண்புகள், மரபுகள் என்பவற்றைச் சேர்த்துக் கோர்த்து வெளியிட்ட நூல்களேப் பின்வருமாறு அட்டவணேப் படுத்தலாம்.

1. மொழி வழக்கு;

அ). மட்டக்களப்புச் சொல்லகராதி

ஆ). மட்டக்களப்பு மரபுச்சொல் அகரவரிசை

இ). மட்டக்களப்பு மாநிலப் பழமொழி அகரவரிசை

- #). மட்டக்களப்புச் சொல்<u>நூ</u>ல்
- உ). மட்டக்களப்புச் சொல்வெட்டு
- ஊ) நீரரர் நிகண்டு

இவையாவும் மட்டக்களப்பிற் பயிலப்படும் மொழிமரபை இலக்கண ரீதியாக ஆராய்ந்து ஆக்கிய நூல்கள். இவைகள் தனித்தனியான நூல்களாகவும் மட்டக்களப்பு மாநில இலக்கிய வியல் என்ற தொகுதி நூலாகவும் கிடைக்கும்.

- 2. மட்டக்களப்பு மாநில இலக்கியங்கள்.
 - அ). கபோத காதை,
 - ஆ). இரணிய சம்கார அம்மானே (இவைகள் ஏட்டுச்சுவமுகளின் நூலாக்கங்கள்)
 - இ). மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகள்
 - ஈ). சீவபுராணம்,
 - உ). மட்டக்களப்பு மகிழ்வுப் புதையல்கள்.
 - ஊ.) மட்டக்களப்பு மாநில பகோயோகே ஏட்டுச் சுவழகள்
 - எ). மட்டக்களப்பு உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம்.
 - ஒ). பிசாசின் புத்திரர்கள்
 - ஓ). ஊஞ்சற் கவிதை

இவைகள் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் மரபுகளே வெளிப் படுத்தும் இலக்கியங்களாகும். இவற்றைவிட மறைந்த நிகுயில் இருக்கும் மட்டக்களப்பு இலக்கிய கர்த்தாக்களின் சீமந்தனி புராணம், கதிர்காமச் சதகம், மாமாங்கப் பதிகம், சனிவெண்பா, மாணிக்கப்பிள்ளேயார் காவியம், விபுலானந்தரின் ்தோத்திரத் திரட்டு, மதங்கசூளாமணி, என்பனவற்றிற்கு உரை எழுதுவித்துப் மறு பதிப்புச் செய்துள்ளோம்.

பின்வரும் மட்டக்களப்பு மாநிலத்துக்குரிய வடமோடி, தென்மோடி நாடகங்களேயும் வெளியிட்டுள்ளோம். அவற்றின் அடிப்படையில் சுத்தர் வெண்பா, சுத்துநூல் விருத்தம், சுத்தர் அகவல் என்பனவும் எங்கள் வெளியீடுகளே.

- அ). ஒரு வடமோடி நாடகம் அரங்கேறுகிறது
- ஆ). முன்பிறந்த தென்மோடி நாடகம்.

என்பன நாடக இலக்கண வியாக்கியான நூல்களாகும். இவற் றைவிட இன்னும் பல நூல்களே எதிர்காலத்தில் வெளியிடவு முள்ளோம்.

அருட்திரு முத்தமிழ் வித்தகன். விபுலானந்த அடிகளாரையிட்ட எங்களின் வெளியீடுகள்.

அடிகளாரின் 'தமிழிசைச் சங்கத்தில் விபுலானந்த என்ற ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரையை தனது கலா ழிசைத்தொண்டு சேர்ந்த கட்டுரையாக தமிழகத்தைச் அய்வக் பேராசிரியை SIT குமாரி. கல்லூரிப் இசைக் திருவையாறு எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு வித அண்மையில் கௌசல்யா வாழ்ந்துகொண் புகழுடன் மாண்புடன், இறவாப் முருப்பவர் விபுலானந்த அமுகள் என்பதிற் பெருமைப்படும் அவரைப்பற்றிய சில நூல்களே வெளியிட்டுள்ளோம்.

பெரியார் வரிசையில். இரும் மாநிலப் மட்டக்களப்பு புலவர்மணிக் இரட்டையர்கள், ஈழத்து சங்கரதாஸ், பரசன்-புலவர்மணி எனும் வரலாற்று கிழக்கின் பேரொளி கோவை மதங்க அடிகளாரின் நாங்கள் வெளியிட்ட நூல்களே வெளியிட் மதிப்பாய்வு செய்து மறுபதிப்பாக மணிக்கு Q(T) டுள்ளோம். அத்துடன் :-

அ). விபுலானந்தர் பிள்ளேத்தமிழ்,

ஆ). விபுலானந்த பாவியம்,

இ). விபுலானந்தர் தோத்திரத் திரட்டு,

ச). விபுலானந்தர் வரலாற்று வெண்பா

உ). விபுலானந்தர் அம்மானே

எனும் நூல்களேயும் படைத்து வெளியிட்டுள்ளோம். தொடர்ந்து மட்டக்க**ளப்பு**த் வழிவழியில் விபுலானந்த அடிகளாரின் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. நூல் என் றதொரு சுடர்கள் நூலில் அடிகளாரின் வரலாற்று இந்த வெண்பாக்களால் ஆன கூறப்படும். வரலாறு அறுவரின் வாழ்க்கை மாணுக்கர்களான வரலாற்றை இலக்கிய வடிவங் பெருமக்களின் அறிஞர் மாநிலச் சொற்களுக்கு மட்டக்களப்ப நின்றுவிடா து பதுடன் தல்யாய எங்களின் கொடுப்பதையும் இலக்கிய வழவம் கடமையாகக் கொள்கின்றேம்.

ஈழத்துப்பூரானின்

மட்டக்களப்பு உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம்.

காப்பு.

சித்திர உரை:- எச்சமயத்தவரும் எதைத் தொடங்கும்போதும், இறைவணே அவனின் அருளுக்கும் வழிகாட்டுதலுக்குமாக வணங் குதல் வழக்கம். அதன்படி நாமும், எங்களின் இருதயமாகிய கட லிலே உதித்து, உயிரோடு கலந்து நிற்கும் இறைவனுக்கு எங்கள் உள்ளமாகிய மலர்களால் அர்ச்சித்து விக்கினங்களேத் தீர்க்கும் திருவருளே வேண்டுவோமாக. (இதுயாவர்க்கும் பொதுவான இறை வணக்கம்)

நேரிசை வெண்பா.

உள்ளமெனுங் கடலில் உதித்தெழுந்த அன்புநிறை உள்ளொளியை உவக்கும் உருவில் - உள்ளமெனும் நன்மலரா லர்ச்சித்தேன் நாயகனே நலிவகற்றும் உன்னடியைத் தருக உவந்து

I

சி.உ:- தாமரை மலர்ந்த பொய்கை. அருகில் உயர்ந்தோங்கிய மருத மரங்கள். அதன் பெயரால் வயலும் வயலேச் சார்ந்த இட மாகிய மருத நிலம். அத்தரையில் பூத்த மலர்கள் போன்ற நெற் கதிர்கள் (பாரந் தாங்காது) சிரங் குனிந்து சேவித்து நிற்கின் கயல்கொடி, புலிக்கொடி, விற்கொடி என்னும் வேந்தரின் கொடிகளேப் பிடித்தும், ஏர்ப் படைகளே நடத்தியும், மட்டக்களப்பு எனும் இகோய கன்னி ஆட்சி செய்கிறுள். அரியாசனம். உழுவை -புலி. பழனம்- வயல். தமிழ் முவேந் தரின் கயல் - மீன், உழுவை - புலி , விற் கொடி எனும் மூன்று கொடிகளும் வயலில் நீரிலும் வானிலும் செறிந்துள்ளன)

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா. தரவு.

மரைபூத்த குளமெங்கும் மருகமைந்த மருதுசெறி தரைபூத்த நெற்கதிர்கள் தஃவணங்கத் தவிசேறி வயலென்னு மரசாங்க வளமமைத்து கரைபாயும் கயலுழுவைக் கொடிபிடித்து கவிழ்வானின் விற்கொடிக்குள் படையாக ஏர்நடத்திப் பதமாகப் பழனஞ்செய் இடையாள் மட்டக்களப் பிளமகளாய்ப் பொலிந்து (அ

சி.உ:- மட்டக்களப்பு பெருமாட்டியை வாழ்த்துவோமாக. அழகு தானென்னே. நெற்போர்களே மார்பகங்களாக, அல்லிமலர் வயல் வரம்புகளே கற்பென் னும் கனேக் கண்களாக, பாக, அசைந்தாடும் நீரை ஆடையாக, வயலின் இடையிலே ஒடி ஒடுங்குகின்ற வாய்க்கால்களே இடையாக, மடை நீரோடு பாய்ந்து விரிந்து செல்லும் பாசியைக் கூந்தலாக, மண்ணிலே நீர் சுழியாகக் விழுந்த சிறு பள்ளத்தை உந்திச் கொண்டு எழில் பூத்தவள். (போர் -சூடு, கல - ஆடை, பாசி நாபி -பெண்ணின் பொக்குள், வயல்வளத்தை ளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது)

நெற்போரென் தனம்வீங்க நெடுமல்லிக் கண்விழிப்ப கற்பாக வரம்பெழும்பக் கஃயாக நீரசைய இடையோடுங் கால்வாய் இடையாக நெழிந்திறுக்க மடைபாயும் பாசிகளின் மருவுதஃலக் கேசமென்ன பரவுமண் மீதுற்ற பள்ளமது நாபியென்ன தரவுடைய மட்டுநகர்த் தரையாகோ வாழ்த்துதுமே (ஆ

உழுதொழிலே உலகில் உயர்ந்தது என உறுதியுரைத்து, வயல் நிலம் எனும் தனது உதரத்திலே செழிப்பும் செல்வமும் எனும் சிறப்புகளேக் கருவாகத் தரித்தவள். வட்டை எனும் நெற் கதிராலான உப்பட்டி எனும் பிள்ளேயைப் பெற்றெ பினில் டுத்து நெல்விகோயும் கழனியில் இட்டுத் தாலாட்டி வளர்ப்பவள். திசையில் உள்ள வங்கக் கடலில் கடலுணவும், கரைக கிழக்குத் முருங்கை ஆதிய பயிருணவும், மேற்குப் பக்கத்தில் செறியும் வாவியிலே உள்ள இருல், நண்டாதிய அகன்று மீன், உணவுண்டபின் னவும், தயிரா தியனவும், தாம்பூல பசுப்பால் வெற்றிலேயும் விகோவித்து ஊட்டிக் காப்பவள். மருந்த திக்ணயையும் நெய்தற் திக்ணயையும் பரிபாலிப்பவள், அவ்வாருன மட்டக்களப்புக் கன்னியை வாழ்த்துவோம். (உழுதுண்டு வாழ்வார் பழுதில்லாத பணியர், ஊருக்கு வயிறுபோல் வயல்நிலம் அமைந்

துள்ளது. வட்டை - நெற்செய்கைப் பூமியின் எல்ஃல, கட்டு -அறுவடை செய்த அருவிக் கட்டு, இருநிலன். வயலும் வயஃலச் சார்ந்த மருதநிலம்.. கடலுங் கடஃலச் சார்ந்ததுமாகிய நெய்தல் நிலம்)

தாழிசை.

எல்லாவிதத் தொழில்களுமே இழுக்குடைய திந்நிலத்து நல்வயலேர் தொழிலிதற்கு நலிவில்லே எனப்புகன்றே 1

i tall

உதரமென வ<mark>ய</mark>ற்காணி உன்னுடலிற் கொண்டதனுள் சிதருத கருவென்னச் சிர்வளர்க்கும் சிமாட்டி

2

வட்டையெனும் கட்டுடைக்குள் வளர்சிசுவாம் நெல்மணி<mark>யின்</mark> கட்டுக**கோ**ப் பெற்றெடுத்துக் கழனியிலே தாலாட்டி 3

கிழக்கிரையும் நெடுங்கடலிற் கிளர்ந்தெழும்புங் கடலுணவும் முழக்குகரை செழித்தெழும்பும் முருங்கையுடன் பயிருணவும்

படுதிசையிற் பரந்தகலும் பசும்வாவி படுவுணவும் அடுமாவின் பாலுணவும் அதிற்களிக்க வெற்றிலேயும்

5

<mark>ஈந்துதவிக் காக்கின்ற இருநிலத்து வளம்மேவுங்</mark> காந்<mark>தளங்</mark>கைக<mark>் க</mark>ளப்புமகட் கன்னியுன வாழ்த்துதுமே *(*இ

சி.உரை:- அங்கே இல்லாதது, இல்லே என்னுஞ் சொல்தான். உறுதியானதோ குற்றமில்லாத சத்தியம். மற்றவர்களுக்கு இடர் தருவது கன்னியரின் சிறு இடைகள். வயலில் உள்ள வரம்பைத் தவிர வேறு எல்லேகள் இல்லே. பெண்களின் மதுர மொழிகள் கிளியின் மதலேயைப் இகழுந் தன்மையன. ரீங்காரமிடும் வண்டு கீன பாலர் அழுகுரல்கள் பழிக்கின்றன. முடியும் என சொல்லத் தகுந்தது தர்மச் செயல்கள்தான். இல்லாது போவது மக்களி டையுள்ள பொறுமைக் காரியங்கள். இத்தகை நலன் அமைந்த மட்டக்களப்பு நங்கையை வாழ்த்துவோமாக. (வல்லே - உறுதி யுடன் நிலேப்பது. நுதல் - நெற்றி, வித்தகி - அறிவுகள் சான்ற)

அராகம்.

- இல்லே யென்பது இல்லே எனுஞ்சொலே வல்லே என்பது வழுக்கிலா வாய்மையே
- தொல்லே யென்பது தோகையர் இடைகளே எல்லே யென்பது இடுவயல் வரம்பதே

- கிளியைப் பழிப்பன கிளர்நுதல் மாதரே அளியைப் பழிப்பன அழுதிடும் மதலேயே
- ஆவ தென்பது அறமுடைச் செய்கையே போவ தென்பது பொருமைச் செயல்களே
- இத்தகை நலமெலா மியல்புற அமைந்த வித்தகி மட்டு வியன்வளம் வாழ்த்துமே .

(F

சி:உ:- வங்காளக் கடல், மூங்கிலாறு கழியேடை, வாழைச்சேண் யாறு, மாதுறு எனும் நதிகள், மட்டக்களப்பு வாவி எனும் நீர் நிலேயங்களில் எழுந்து அசைந்து ஆடும் அலேகள் தரையில் வந்து மோதுவதால் பல செல்வங்களேப் பெற்றனே. உனது உள்ளத்து நிணேவோ உன் வளமிக்க நிலத்திலும் பார்க்க பயன் தருவது. (கிழக்கில் வங்காள விரி குடாக் கடல், மத்தியில் மட்டக்களபு வாவி இத்தகைத் தரைப்பரப்பில் அமைந்த இடம்)

நாற்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.

ஆடலேக் கட<mark>லி</mark>லும் அரியும்தி ராற்றிலும் கூடலேத் தரையிடைக் குவிநிதி யாயிணே மண்ணிலும் வளமிக மனத்துறை நலமுறு எண்ணமு மட்டிலா தியன்று பெருத்தணே

(2

தி.உ:- மட்டக்களப்பு அணங்கே, உன் அழகான தோழ்ககோப் பார்த்து மூங்கில்கள் தரைநோக்கி வகோந்துள்ளன. உன் தனங்க ளுக்குப் போட்டியிட்டு எழுந்த தாமரை மொட்டுகள் எதிர்த்துத் தோல்வியுற்று மலர்ந்துவிட்டன. உனது கூந்தல் நறுமணம்த்தைக் கண்டுஊட்டத் தாழங் பாகோகள் தாழ்ந்து விட்டன. ஒவ்வோரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு இயற்கை மணம் வீசுபவள் நீ.

முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.

வளேதோழ் கண்டு வனந்தன வளியிசை முங்கில் நிலம்பார்த்து முகோமரை மொட்டு மலர்ந்தன முகிழா முலேயின் முன்னில்லா தாழை மலர்கள் தாழ்ந்தன தையலே உந்தன் தண்கூந்தல் வேளக் கொருமணம் வீசுவதால் கரைகொள் மட்டக் கழப்பணங்கே

(201

சி.உ:- உழவர்களின் வியர்வையால் தரை நஃனகிறது. அதன் <mark>பய</mark> குக நல்ல விஃாவைக் கொடுக்கிருய். நாடு அதஞற் செழிப்புறு கிறது. யாவரும் அதிகாஃயில் துயில் நீங்கித் தத்தம் தொழில் செய்வதால் பல நலன்களும் கொண்டாய். இவ்வாறு பெருமை கொண்டவர் உலகத்தில் வேறு யாருள்ளார்.

இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்.

நிலம்ந கோத்தகோ தலம் விளேத்தகோ புலம் செழித்தகோ நலம்பெ ருத்தகோ உலகில் உன்போல் நின்வியர் திரதால் தானுறு பாடதால் புலர்முன் னெழுதலால் நன்மை செய்தலால் உயர்ந்தோர் யாருளர்

(61

சி.உ:- வயலில் நெல் மாத்திரமல்ல உழவர்கள் பலபல குழுக்குறிகளேப் பேசுவதால் புதுப்புதுத் தமிழ்ச் சொற்களும் விகோ குறிகளேப் பேசுவதால் புதுப்புதுத் தமிழ்வளர்கின்றது கயல் துள்ளுவதாலும், நண்டுகள் ஊர்வதாலும் நாடகத் தமிழ் பெருகு கின்றது. இத்தகை முத்தமிழுடன் அங்கே பக்தித் தமிழ் என்று ஒன்று புதிதாகத் தோன்றி முத்தமிழை நான்கு தமிழாக்குகிறது. இவைககோப் பாலர்கள் மதலே மொழியிற் பேசும்போது தமிழின் சுவை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

தாழிசை.

- 1 வயலிற்பல புதுச்சொற்கள் வளரவியற் தமிழ்விளேயும் மயலில் பேருகத்திரை மருவுமிசைத் தமிழோதே
- 2 வயலிற்கயல் துள்ளமடை வளேக்குள்டே வளேயலவன் நயநடன நடைபயிலும் நாடகத்துத் தமிழோதே
- 3 முத்தமிழில் மட்டுமல்ல முன்னவனே வாழ்த்துகின்ற பத்தித்தமிழ் செழிக்கும் பண்மட்டுக் களப்பணங்கே
- 4 எத்தமிழு மொன்றுக இலங்குமிளம் பாலகரின் <mark>தித்</mark>திக்குந் தீ<mark>ம்</mark>மத**ஃ**லத் திகழ்தமிழிற் திஃலத்திடுமே *(ஏ*
- சி.உ:- இவ்வாருக, அறிவென்னும் ஆடை உடுத்து, ஞானம் எனும் மலரைச் சிரசிற் சூடி, தருமச் செயல்களே வகோயாக அணிந்து, அகம் புறம் எனும் இரண்டு திக்ணகளே விழிகளாகவும், அறிவின் மையைத் தக்லக்கு அப்பால் சுந்தலாகவும் பகுத்தறிவை விரிந்த

நெற்றியாகவும் கொண்டு தமிழ்நெறி என்பதை பாதச் சிலம் பாகத் தரித்து, தயவும் அன்பும் பெண்மையாக உள்ளடக்கி உதய சூரியன்போல இலங்குகின்ற உன் மார்பகத்தில் விகோந்த மட்டக் களப்பு மாநிலம் வானவர் நாட்டிலும் பெரியதே.

எனவாங்கு

சுரிதகம்.

கலேயென் னறிவுக் கவின்துகில் போர்த்து தலேயாஞ் ஞானத் தளிர்மலர்சூடி அமுத மென்னும் அறச்செயற் காப்பும் குமுத விழியாய்க் கொண்டவீர் திணேயும் வண்டார் குழலாய் வளேயிருட் பேதமை கொண்டற வகல்நுதற் குவிபகுத் தறிவும் பண்பு என்னும் பாத வணியும் பெண்மை யென்னும் பெருந்தய வுறவும் எழுபரிக் கதிராய் இலங்கத் தமிழின் விழுமந் துலங்கி விரிகளப் வென்னு வீளயணி மாதின் மார்பிடை மலர்ந்த விளேயணி மாதின் மார்பிடை மலர்ந்த

2

தி.உ:- உழவன் சொல்கிருன்: "நானென் கண்ணுக்கு இனியவகோக் கண்டதோ ஒருசில விநாடிகள்தான். ஆகுல் அது ஒரு ஊழி காலம் கண்டதுபோல என்னுள்ளத்திற் செறிந்துவிட்டது. கருக் கொண்ட முகில்போன்ற அவள் கூந்தல் என் நெஞ்சை உண்டே விட்டது. அவளின்மேல் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள பாசமோ மட்டக் களப்பு உழவர் தமது தொழிலில் கொண்டுள்ள பற்றை ஒத்தது.

> (களவியல்.- கைக்கிகோ- காட்சிக் கிளவி.). நேரிசை வெண்பா,

கண்டதொரு பொழுதே கண்ணிறைந்த யுகமாகும் கொண்டலிடு மேகநிறக் கூந்தல் உண்டதெந்தன் உள்ளத்தை உழவர்தம் உழுதொழிஃப் போல வள்ளன்மைக் களப்புமகள் வஞ்சி

3

கி.உ:- வண்டே கேட்பாயாக. அவள்மேல் நானுற்ற அன்பால், பற்றிப் படர ஒரு தாவுகோல் இல்லாமல் தொய்ந்து விழுகின்ற வெற்றிஃலக் கொடிபோலத் தத்தளித்து வெளிறுகிறேன். அதைச் சென்று அவள்பால் எடுத்து ஓதுவாயாக. மட்டக்களப்பு மாதே வேறு என்னதான் என்னுல் இயம்புவதற்குண்டு..

தூது. கட்டினக் கலித்துறை.

பற்றிட வோர்தடிப் பற்றிலா நில<mark>த்</mark>தைப் பார்த்தழுங்கும் வெற்றிஃலத் தளிராய் வெளிறினேன் வீணே விண்டிசைக்கும் குற்றமில் வண்டே குறித்தவர் பாலென் குறையுரைப்பாய் மற்றெது சொல்வன் மட்டுக் களப்பெனும் மலர்மகளே (அ

சி.உ:- தன்னே உரிய முறையில் வந்து மணம் முடிக்கத் தவறிய தல்வனிடம் போய்ச் சொல்லுமாறு தல்வி தனது தோழியிடஞ் சொல்கிறுள். "நாதே சூரைப் பற்றையில் உள்ள முள்ளிலே என் ஆடையைச் சிக்க விட்டவள்போல அவரிடம் என் மனதைப் பறி கொடுத்துவிட்டேன். அவரோ அதைப் பொருட்படுத்தாது தான் சொன்ன உறுதிமொழி தவறி திருமணஞ் செய்வதைப் பின்போடு கிறுர். இப்போது அந்த ஆடையை நகத்தால் மெதுவாக நீக்கி விடுதல்யாக்குவதுபோல செயற்பட வேண்டியுள்ளது. அவரிடம் போய் நான் மட்டக்களப்புக் கன்னியென்று நிண்வுட்டி என்னில் பற்றிக் குறித் தூதுரைத்து உதவி புரிவாயாக:"

> பாங்கியைத் தூதுவிடுத்தல். கட்டகோக் கலித்துறை.

சூரைப் பற்றையிற் சிக்கிய துகிலேத் சுதாகரித்தும் நாரைக் கிழியா வண்ணமும் நகத்தால் நகர்த்திடுமால் தாரை யணியத் தவறும் அவரிடந் தானுரைக்கில் ஊரை மட்டுக் களப்பென ஓதி உணர்த்திடுமே (ஆ

சி.உ: ஒரு காகோயிடம் தன் மனதைப் பறிகொடுத்த ஒரு கன்னி தன் பாட்டியிடம் சொல்கிறுள். பாட்டி உனக்கு உன் குனிந்துவிட்டதால் முகத்தை நிமிர்த்தி மேலே ஏறெடுத்துப் பார்க்கக் கூடாத வயோதிப திசை வந்து விட்டது. இவ்வுலக வாழ்வின் இறுதிக் கட்டத்தில் நிற்கின்றேன் என்று பல தட வைகள் சொல்கின் றணே. ஆயினும் என்னேப் பார்த்து 'மகனே' என்று சொன்னுல் 'அதை இன்னெரு தடவை சொல்லேன் அதைக் கேட்க எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கிறது தெரியுமா. நான்அத்தகைய உந்தன் அன்புக்குரியவள்' அத்தகைய பந்தமும் உள்ளவள் நீ. நான் இப்போது இன்னெருவர்மேற் காதலுற்று தவியாய்த் தவிக்கின்றேன். மட்டக்களப்பில் அவரிடம் சென்று எனது பாடுகளே எடுத்து உரைத்து எங்ககோச் சேர்த்து வைப்பாயாக. இதை இப்போது செய்யத்தக்கவர் ஒருத்தியே அல்லாது வேறெவரும் இல்லே.

தஃவவனிடம் சொல்லுமாறு தஃவவி பாட்டியிடங் கூறல். கட்டகோக் கலித்துறை.

மகளே என்றெரு தடவை சொல்லென மனமயங்கும் தகவே உடையேன் தவிப்பதை உணர்வாய் தான்குனிந்து முகமே காட்டா முதுகுற நின்றெலாம் முடிந்ததென்னும் செகமோ மட்டுமா நகரென் செப்பிடச் செல்லுகவே (இ

சி.**உ:**- தன்மேற் கோபங்கொண்ட மனங் கவர்ந்தா*க*ோக் சந்திக்க முடியாது தவிக்கும் உழவன், அவளின் தங்கை மூலமாக அவகாப் செய்தியை விடுக்க நிணக்கின்றுன். எனவே 'இளம் பெண்ணே உனது தளதளவென்று செழித்த முகத்தைப் பார்த்து சிலகாரியஞ் சொல்வேன் . நீ வயதிற் சிறியை. ஆனுலும் உனது அக்காகோ மணஞ்செய்து உன் மச்சான் ஆகப்போகிறேன். பற்றி யாரோ அவளிடம் இப்போது என்ணேப் ஏகோ குறணி சொல்லி அவகா பிரிக்கப் பார்கிறுர்கள். அதனுல் அவள் இப்போது என்மீது கோபங்கொண்டுள்ளாள். நீ போய் அந்தப் பொய்கள் எல்லாம் பொய்யென்று சொல்லி அவற்றை தகர் த்து உடைத்து உண்மையை உரைப்பாயாக.

> தங்கை விடு தூது. தஃலவன் தங்கையிடங் கூறுதல். கட்டகோக் கலித்துறை.

செல்வியே உந்தன் செழுமுகம் பார்த்துச் சிலசொல்ஃவன் வல்லவுன் னக்காள் வருந்திட வைத்தாள் வளருமன்பில் பொல்லாக் கோளர் புறமிட உரைத்திடு பொய்களெல்லாஞ் சில்லாய்ச் சிதறுமட் டுக்களப் பென்று செப்புகவே (ஈ

சி.உ: தூதுவிடுவதில் இது ஒரு புதிய உத்தி. மேகம், கிளி, பூவை ஆதியவற்றைத் தனது காதலர்பாற் தூது விடுதல்போல கய ஃலயும் தஃலவன் அன்புக்குரியாளிடம் தூது விடுகிருன். மட்டக் கல்லென்று களப்பு வயலிலே 905 மருங்கும் புல்லடர்ந்து, பாய்ந்தோடுகிற ஓடையில் நீந்திவரும் கயல் மீன்களே, நீங்கள் தரித்து நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். ஒடுங்கிய வழியில்ஒரு வரம்மைபக் காண்பீர்கள். அதன் நடை பாதையால், நெல்லும் வேறு உணவுப் பொருள்களும் நிறைந்த பெட்டியைத் தன் ஒடுங்கிச் பணேயோஃலயால் முடைந்த இடையில் ஏந்திச் செல்லும் ஒருகன்னியைக் காண்பீர்கள். அவள் வேறு யாருமல்ல. என் மனதிற் புகுந்து எந்தனின் உயிரோடு அவளிடம் நான் அவள்மேற் கலந்துள்ளவள். கொண்டுள்ள அன்பை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

தவேவன் தவேவிக்குக் கயவேத் தூது விடல். கட்டனோக் கலித்துறை.

செல்லும் வழியினிற் சிறுபெண் ணெருத்தி சிற்றிடையில் நெல்லும் பிறவும் நீள்பகுரப் பெட்டியில் நிறைத்தெடுத்துப் புல்லுள் வரம்பாற் போகும் புகழ்ந்து பொருந்துமணம் கல்லென் மட்டுக்களப் போடுகால் வாய்பாய் கயலினமே

சி.உ:- வயலிற் வேழாண்மை செய்வதற்குச் செல்லும் உழவகோக் கண்டு தன் மனதை அவன்பால் செலுத்திய உழத்தி, தன் பாங்கி சொல்லியது:- நிலத்தைப் பதப்படுத்த உள்ள வயலில் களித்தரை கிளம்புகிறது. கயல் மீன்கள் துள்ளி நடனஞ் செய்கி ன் றன. அத்தகைய கழனியில் ஏரை இழுத்துச் செல்லும் **A**(15) மேதிகளுக்கிடையில் கண்ணுங் கருத்துமாக கலப்பைப் படை இளவரசக்னப்போல வருகின் ற இவன் யாரோ. எ ன் கவர்ந்த அவனது விரிந்து பரந்த தாமரை மலரொத்த மனதைக் மார்பை மருவ நினேத்தால் மேலே மலர்ந்துள்ள செந்தாமரை மலர்போன்ற அவன் வதனம் எனே மேலுங் கலங்க வைக்கிறதே

> தஃவெனின் புய வகுப்பு. சந்த விருத்தம் - சந்தம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன தத்தத் தனந்தன

கயலெழக் களியிடை களிநடச் செயல்புரி கழனியி லெருதிடை கண்ணு யலப்படை அயலுறப் பொருதிட அலவனஞ் சிடுகர அரசென வருமிவன் யார்கொல் எனவுரை மயலதால் மயக்குறு மனத்திடை மலரந்தநல் மறையவன் விருபுய மார்பில் மருவிட

செயலெது வெனநான் தியங்கிடு பொழுதவன் செழுமுக மரையது சேர்ந்தே ஒடுங்கின

சி.உ:- அவரின் பற்களோ திரைந்து ஓங்கி எழும்பும் அலேகள் அழகுசெய்யும் கடலில் வினேந்த முத்துக்களே நிரைத்ததுபோன்று ஒளிர்கின்றன. அவற்றை மறைத்திருக்கும் உதடுகளின் இடையில் இருந்து வருவது சில சொற்களாக இருந்தாலும் அவை தேடி எடுத்த பயனுள்ள சொற்களாக விளங்குகின்றன. இதனுலேற் பட்ட என்னிலே எத்தகைத்ததாமென்று எனனுலேயே உணர்ந்து கொள்ள முடியாத அளவு வருந்துகிறேன். உயிர் பதைக்கிறேன்.

(91

அவரின் உயர்ந்த மஃலகளின் கொடிமுடிபோல பெரும் வளர்ந்த துன்பத்துக்குக் காரணமாயின என்பது புயங்களே அத்தகைய இயல் ஒரு பாசாங்குஅல்ல. அது காதல்கொண்ட உள்ளத்தின் வலியும் வனப்பம் பான தன்மை. மட்டுக்களப்பு உழவர் மகனின் ஒருவரும் வெறேங்கும் போல உலகில் உருவத்தைப் மிக்க துணிந்து பகர்வேன். இல்லே என்றே நான்

திரைகட லஃலதரு திருவினே தரளமாய் திகழெயி றுறுவரி தேட்ட மெனவிதி உரைபடு சிலசொல் உதட்டிடை வெளிவர உணரவும் இயலா தோங்கி உழன்றனன் வரைபடு சிகரமாய் வளர்புய முறழ்வுற வதைபடு உயிரெனும் மாய்மா லமலது இரைவுறு இதயதின் இயல்மட் டுமாநகர் இவனுரு இதனிலும் சந்தே னிலவெனவே

5

சி.**உ**:- தோழன் சொல்கிருன்: என் நண்பனே, நீ கண்டு அன்பு அந்தப் பெண் யாரென்று விசாரித்துப் கலங்கும் அவள் நிலவுப்பெண் தன் அழகிய மதி வதனத்தைப் பார்த்தேன். (வங்காள விரிகுடாக்) கண்ணுடியாக அமைந்துள்ள விரிந்து இருக்கிறதே, அதன் கரையே நிலமாகப் பரந்து வயல்களாக மாறி அங்கெல்லாம் பதரில்லாத நெல் விகோவிக்கும் மட்டக்களப்பு மண்ணில் வாழ்பவள் அறிந்து என்று கொண்டேன்.

கடலழகு. தஃவைனுக்குப் பாங்கன் தஃவவிவாழிடப் பெயர் சுறியது. நேரிசை வெண்பா.

நிலவது முகம்பார்க்கும் நீள்கடல்சேர் கண்ணுடித் தலமது கிழக்கொதுங்குந் தரையே - நிலமாகப் பழனமெலாம் நெல்விளேயும் பண்பார் தண்மகளார் அழகான மட்டுக்களப் பறை

6

முயலாது ஏனேதானே என் றிருக்கும் செய்ய வதுவை நாம் காதல‰ையிட்டு பாங்கியிடம் அவள் சொல்கின்றுள். வசிக்கும் இந்தப் பூமியே சுழலும்போது இங்கே இன்னுஞ் சுழல் வதற்கு வேறு என்னதான் உள்ளன. அதுவும் காதலின் ஆரம்ப தங்களுடைய தன்னலத் .டமாகிய களவுப் புணர்ச்சியில் சிலர் வண்டாகச் சுற்றுகிருர்கள். என் வே வட்டமிட்டு வதந்திகளேயும் ஒழுங்கற்றவள் எனும் வீண் எண்யிட்டு

கிழப்பி உள்ளனர். அதனேக்கூட அவர் உணராதவராக இருக் கின்றுர். அந்த தண்டனேக்குள் அகப்பட்டு உழலுபவள் நாளைக வல்லவோ இருக்கிறேன்.

பாங்கிக்குத் தஃலவி தஃலவனின் பாராமுகத்தைச் சொல்லியது. கட்டகோக் கலித்துறை,

கழலுதற் கென்னவுள களவு என்னுங் காரியத்தில் சுழலுவெஞ் சரும்பென்னச் சுற்று கின்ற சுயநலத்தின் அழலுமூர் சொல்லல ரைஅறி யாதவர் ஆக்கிணேயில் உழலுவ நானென ஓதுமட் டக்கழப் பூர்மகளே

- 7

சி.உ:- "மாஃல விளக்கெரிய மணவாளன் சோறு தின்னப் பாலன் விகாயாடவொரு பாக்கியந்தா வேலவனே" என்ற மக்கள் பாடலேயொட்டி, மக்கட் செல்வத்தை விரைவில் பெற்று வாழ நிணேக்கும் ஒரு மணமான பெண் தனது எதிர்கால மணேயற வாழ்வைப்பற்றிய எண்ணத்தைத் தன் தோழியிடம் கூறுகிருள்.-"தோழியே எனது து மனதில் உள்ள எண்ணத்தைச் சொல்வேன் வேகோயில் வயலில் உழுது ககோத்து வரும் கண கேட்குக. மாஃ வருக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்து, அவரின் 2 (15) அறுசுவையுடன் அன்னமிடுவேன். அது தவிடு முற்றுக நீக்காத சத்து நிறைந்த சாதமாக இருக்கும். என் மடியில் மகன் விகோயாடுவான். இதுவே எனக்குக் கிடைக்கும் பெருஞ் செல்வம். அந்தச் செல்வத்தை விரைவில் அடைய என் மனம் அவாவுகின் றது.

> தஃவவி பாங்கியிடம் தனது இல்வாழ்க்கை ஆசையை எடுத்துக் கூறியது. எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மக்களார் மடியினிற் மலர்ந்திட் டிலங்கவும் மருங்கி லமர்ந்தே மனம்நிறையத் தக்கவோர் புழுங்கற் தவிடுடைச் சாதம் தந்திடு மாலேத் தண்பொழுதே பக்கலி லிருந்தவர் பசிதீர்த் திடுங்கால் பார்க்குமென் மனத்தின் பரவசமே மிக்கதாஞ் செல்வம் மிடைபடு வாழ்வினின் மிளிர்மட் டுநகர் மேன்மைசொலே.

8

சி.உ:- தோழியே, எதையும் இந்த எலும்பில்லாத நாவிகுலே சொல்லிவிடலாம். ஆகுல் சொன்னபடி செய்வதுதான் மிகவும்

காரிய அதைவிடுத்து அது ஒரு பெரிய சிரமமான காரியம். சொன்ளுல் சொன்னபடி செய்வேன் என்று ஏகோ அதன்படி இன்னும் சொல்லிச் சென்றுர். வாய்க்கு வந்தபடி செய்வதற்கு ஒன்றுமே செய்யாது இருக் மணஞ் இதனுல் எனக்கு ஊரவர்கள் கண்டதும் கடியதும் பேசும் இந்த மட்டக்களப்புத் தஃவவன் செய்துவிட்டாரே.

பாங்கியிடம் மணஞ்செயத் தாமதிக்கும் தஃலவணேப் பற்றி ஐயந் தோன்றக் கூறியது. நேரிசை வெண்பா.

சொல்லிடலாம் பாங்கி சொன்னபடி செய்திடுதல் வல்லததன்று என்று வாய்மழுப்பி . தொல்ஃ ஊரலரை அடக்க உயர்வதுவை செய்யா ஆரலர் களப்பூரார் அடுத்து

சி.உ:- இதே வேக்ள தக்லவன் தனது தோழனி<mark>ட</mark>ம்: நண்பனே என் அன்பிற்குரியவள் வாழும் இடம் மட்டக்களப்பு. அங்குள்ள மக்கள் தம்மை அடுத்துக் கெடுத்துத் தீமை செயதவர்களாகுலும் அவர்களுக்கு ஆபத்து வந்தால் பகை நோக்காது உதவி செயும் மனிதத்தன்மை படைத்தவர்கள். கடவுகோ முப்போதும் வணங்கு வார்கள். மற்றவர்களின் பசியாறிய பின்னரே தாம் உண்ணும் கொடையாளர்கள். கல்வியாற்தான் ஒருவனின் தரா குலம் என்பவற்றைக் கணிப்பர். எவ்வளவுதான் சினம் முட்டினுலும் கோபித்துப் பேசமாட்டார்கள்.

> பாங்கனிடம் தஃவவன் தஃவவியின் தலநலங் கூறுதல். கட்டனேக் கலித்துறை.

அடுத்துக் கெடுத்தவ ராயினும் ஆபத் தடைவுறுங்கால் தொடுத்து உதவு வோரவர் தொடர்ந் திறை தொழுவார்கள் கொடுத்துப் பின்னுண் கொடையினர் குலநலங் கல்வியென்பர் மடுத்தும் வன்சொல் மலரார் மட்டுக் களப்பிற் காண்குகவே 10

சி.உ:- பெண்களே, உங்கள் தஃவியை ஒரு கணமாவது விட்டால், அவள் தோற்றம் என் கண்ணிற் புகுந்து கலக்குகிறது என் நாணத்தைவிட்டு அவின நாடி வராவிட்டால் மனம் நடுங் குகின்றது. சரிவரச் சுத்தம் செய்து மெருகிடாவிட்டால் புட எங்கள் பொன்னும் பித்தகோபோலத் தோற்றுவதுபோல நிஃ இருப்பினும் தயவு செய்து எங்களுள் மறைந்து கிடக்கும் காதல் வெளிப்படத்தக்க உதவிகளேச் செய்திடுங்கள்.

பாங்கிக் கூட்டத்திற்குத் தலேவன் பரிதவித்துப் பகர்ந்தது. அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

காணுக் காலவள் காட்சியே கண்ணேக் கலக்கிக் கலங்கவைக்கும் நாணு தவளெணே நாடிடில் நயந்த வென்மனம் நடுக்கலுறும் பேணுத் தகையிற் பெய்பொன் பித்தளே யாகியும் பிழைப்பதுபோல் தோணு வன்பினேத் தோற்றிடத் தொகுமட் டுமாநகர்த் தோகையரே

11

சி.உ: - எணியீன்ற அன்ணேயே, எவ்வளவோ பாடுபட்டுப் பேணிக் காக்கும் வெற்றிலேக் கொழுந்துகளே மாடு வந்து சாப்பிட்டு அழித்துப் போளுல். தோட்டஞ் செய்தவர் பட்ட படுபாட்டைப் பற்றி மாட்டுச் சொந்தக்காரர் சற்றும் கவலேப்படுவதே இல்லே. அதுபோலவே என் அன்புக்குரியவரின் பெற்றுரும் ஏதேரைகளை என்று இருக்கிறுர்கள். எனவே நாம் அவர் இருக்குமிடத்திற்குப் போய் முற்றத்தில் நின்றுவது கனிவாகக் கேட்டுப் பார்ப்பின் நம்மை ஏறெடுத்துப் பார்க்கமாட்டாரோ. (வல்லா- வலியபசு)

தாயிடம் தஃவவி தனது தஃவவனின் பாராமுகம் பகர்ந்தது. கட்டகோக் கலித்துறை.

தோகாய்நீ கேட்கவெந் தோட்டக் கொழுந்திடு வெற்றிலேயை வாகாய்வந் தழித்துண் வல்லா வளர்ப்பார் வலியறியார் போகாதி ருந்தநாம் போயவர் வாசற் புறம்நின்று பாகாக ஓதியும் மட்டுக்களப் பெங்கோன் பார்த்திலரோ

12

தி.உ: வேல் செய்து, ககோத்து, வியர்த்து மணேக்கு வருத் தனது கணவன் சாப்பாடு எங்கே உள்ளதென்று பார்க்க முதலே, சாதஞ் சமைத்து தயிருடனும் தேனுடஞ் சேர்த்து உண்ணக் கொடுத்த பின்பே சாப்பிடும் உணவு ஒரு சுவையிற் சமைத்ததா யினும் அறு சுவை இன்பத்தைக் கொடுக்கும். இதுவே மட்டக் களப்பு மங்கையர் காணும் வாழ்க்கை இன்பமாகும்.

உணவு படைத்து மகிழ்தல். நேரிசை வெண்பா.

பார்க்கமுன் சாதம் படைத்தளிக்கப் பொங்கியதைச் சேர்த்ததயிர் எடுத்துத் தேன்நிரப்பி - வேர்த்துவந்த அன்பனுக்கு அளித்துண் ஆகாரம் அறுசுயைின் இன்புமட்டக் களப்பின் இயல்

13

சி.உ:-இறுக்கிக் கட்டி உடுத்த பதினுறு முழச் சேஃல இடுப்பிலும், கடவுள் அருளால் கருவுற்ற குழந்தை வயிற்றிலும், நல் முறைப் படி அட்ட உணவுகள் உள்ள பாத்திரம் தஃயிலும் சுமந்து கொண்டு மட்டக்களப்பு வயல் வரம்பில் கதிர்கொண்ட நெற் பயிரின் குடஃல போல கருதாங்கிய வயிற்றைச் சுமந்து வேர்த்து வியர்க்க முழு நிலவாக எனக்கு பரிவுடன் உணவு தரவரும் அவஃரப் பார்த்தாலே பசி அடங்கிவிடும் என்று தஃவவன் தனக் குள்ளே கூறி மகிழ்கின்றுன்.

உணவு கொணரும் தஃவியைப் பார்த்துத் தன்னுட் கூறியது. கட்டகோக் கலித்துறை.

வரிந்தாடை இடுப்பில் வான்சிசு வயிற்றில் வகையாகத் தெரிந்தவூண் தலேயில் மட்டுக் களப்புக் கழனிதனின் விரிந்தாடு குடலே வியர்க்க விரைந்து விண்மதியாய்ப் பரிந்தேந்தி வருங்கால் பார்ப்பின் பசிநோய் பறந்திடுமே

தி.உ:- தஃலவி உரிய வேஃஎக்கு உணவருந்த வராத கணவனிடம் சொலும்படி பறவைகளிடம் உரைக்கிறுள்:. வானிலே பறக்குகின்ற குருவிகளே, பாடிச் செல்லும் சிட்டுகளே, மனித உடலில் வெயர் வையைக் கறக்கின்ற வெயிலில் உழைத்துக் கஃஎத்துப் பசியுற்றும், நெற் பயிர்களாகிய அவரது மக்கட் செல்வங்களேப் பேணுவதி லேயே மன மயக்கமுற்று அதை மறந்து நிற்கும் என் கணவினக் கண்டு அவர் பசியாற் படும் வேதஃனைய ஒத்துணர்வோடு நான் படும் வேதேண்யை அவரிடம் சொல்லுங்கள்.

> பசி நோக்காது உழைக்குந் தஃவெண் நிண்த்துத் தஃவவி பறவைகளிடம் உரைத்த தூது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பறக்குங் குருவியே பாடிடுஞ் சிட்டே பழனப் பாங்கொருபால் கறக்கும் வெயிலிற் களேத்தே உழைத்துக் கடும்பசி தீர்ப்பதற்கு மறக்கும் படிநெல் மக்களே வளர்ப்பதில் மனதை மயக்கிவைத்து உறக்கொள் மட்டுமா நகரார் தனக்கென் உணர்வை உரைத்திடுமே

15

சி.உ:- உலகினரே, பிச்சியாகிய எனது அறவுரையைக் கேளுங்கள்.. புலியிளுடையை அணிந்து, அரவை மாகேலயாகத் தொடுத்துச் சூடி, பெருமைக்குரியவளுன சிவனின் வேடமணிந்து வந்துள்ள எனது பெயர் பைத்தியம் எனுங் கருத்துடைய பிச்சி, இவ்வுல கிலே வாழ்வதும் வாழ்ந்த பின் புவியிலேயே புதைத்து அடக்கஞ் செய்யப்படுகின்றதும் அடுத்தடுத்து ஏழு பிறவிகளுக்கும் வரும் கரும விணேயாயினும் வாழும்போது நிசமென்று எண்ணும் பொன், மண், பெண் ஆதிய யாவும் இருந்த இடந் தெரியாது கரைந்து போய்விடும். ஆனல் மட்டக்களப்பு மக்கள் கொள்ளும் அன்புக் காதல் என்றுமே அழிந்துபோகுந் தரத்ததல்ல.

பிச்சியார்.

(தவக்கோலஞ் சமயச் சின்னம் சூலந் தாங்கிய சைவ சமயப்பெண் இல்லற வொழுக்கத்தை எடுத்துரைத்தது) கட்டகோக் கலிப்பா.

உரைக்கு மெம்மொழி உலகிற் தேருவீர் உரித்த புலியுடை உடுத்தலுந் தொடுத்தலும் புரைக்குஞ் சிவனுரு பொலியும் பிச்சிநான் புவியில் வாழலும் புதைக்கச் சாதலும் நிரைக்கும் செயலது நிணேவிற் கொள்ளினும் நிதியும் பதியும் நிலேத்துறு வாழ்வதும் கரையு மென்னினுங் மட்டக் களப்புமண் காதல் வாழ்வு கரையில் லாததே

(91

கி.உ:- அதுவுமிது. உலகத்தோரே, உலக நாயகன் கிவபெரு மான் அரவை அணிந்து கூத்தாடுவதுபோலச் செயற்படும் பிச்சி மேலுஞ் சொல்கிறேன் கேளுங்கள். தருமங்களேயும் புண்ணியத் துக்கு ஏதுவான நல்ல கருமங்களேயுஞ் செய்யுங்கள். மற்றவர் மேற் பிரியமாக இருங்கள். அநாதைகளே அரவணேத்து ஆத ரித்துக் காருங்கள். ஞானமும் மறையும் வேண்டியமட்டும் கற்றறியுங்கள். அவற்றின் பொருகா விரித்தறிந்து தெளியுங்கள் ஆகமங்களில் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லும் இல்லறத்தைப் பற்றிய தத்துவங்களே குடும்ப விளக்கு எனும் நல்லற வாழ்க்கை காட்டும். இவையெலாம் மட்டக்களப்பில் எப்போதுமே பொய்த் திடாத செயல்கள்.

ஆத லாலே அறங்கள் செய்யுமின் அன்பு கொள்ளலும் அணேத்துக் காத்தலும் போத வேதம் பொலியக் கொள்ளலும் பொங்கு மட்டுக் களப்பினிற் பொய்த்திடா வேத மாக விரித்த உண்ணைய விளக்கு மில்லற விளக்குக் காட்டிடும்

ஐயமிட்டுண்ணும் நானே பிச்சை எடுத்து உண்பவள். சென் நிரப்பேன். அன்பர்கள் உள்ள இடங்களுக்குத்தான் நான் அங்கும் வீரமிக்க ஆண்களுக்கு நாற்குணமும் படைத்த நங்கை யர்கள் சமைத்துப் பரிமாறும் உணவையே பெற்று உண்பேன். பிச்சை எடுக்கும் அத்தகைய உணவுக்காக கையில் உடுக்கையும் பாத்திரத்துடனும் போவேன். அத்தகைய இடம் எங்குஎதென்று வயல்கள் சூழ்ந்த கேட்பீரேல். நானறிந்த வரையில் அது பசிய மட்டக்களப்பில் தான் உள்ளது என்பேன்.

பிச்சை தந்திடு பெருமனங் கொண்டவர் மெச்ச வாழ்ந்திடு மேநகர் செல்லுவேன் அச்ச மில்லா ஆண்மகர் அன்பினில் அடக்க மிக்க அரிவையர் ஆக்கிய உச்சித உணவை உண்டு கழித்திட உடுக்கை ஓடுடன் கொண்டு திரிகுவேன் பச்சைப் பசேரென்ற பசும்வயல் சூழ்ந்திடு பாரது மட்டு மாநகர் பாருமே

16

நீங்கி நண்பனே, என் இல்லத்தரசி துயில் எழுவதால் விழிக்கின் றன. சூரி தான், பூக்கள் விரிகின்றன. பறவைகள் கன்ள பரிகளும் தேரை இழுத்துச் செல்லும் நேரஞ் யனின் ஏழு என்று விட்டதே என்று திகைப்புற்று எழும்புகின் றன. தவேவன் மனம் மகிழ்ந்து கூறுகிறுன்.

அதிகாஃபப் பெண் - பாங்கனிடந் தஃலவன் பகர்ந்தது. நேரிசை வெண்பா.

பாரின் பூவிரியும் பறவையினங் கண்விழிக்கும் தேரின் எழுகுதிரை திகைத்தெழுமால் - காரிருளே கலேயும் மட்டுநகர்க் கன்னி காலேயிலே கலேயுந் துயிலொழி தலால்

17

எந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவன் சி.உ:- பெண்ணே, நான் அங்கு ஆட்டங்கொள்வது இடம் எத்தகையது கேட்டனே. எனக் பெண்களின் நெற்கதிர் தான். அங்குள்ள மனமோ அங்குள்ளவர்கள் கல்வி, திண்மைகொண்டது. கலேகளே த்தான் ஆனுல் பாவத்தைத் தேடமாட்டார்கள். தேடுவார்கள். மனங்கள் தான் வாட்டமுறும். ஆகுல் நல்லார்கள் நடாத்தும்

நல்லறம் ஒருபோதுமே வாடாத தகைத்தன. அப்படிப்பட்ட இடம் எதுவென்று கேட்பாயாளுல்., மட்டக்களப்பு எனும் அறந் தவருத பதியென்றுதான் எவரும் சொல்வர்.

தஃவவிக்குத் தனது ஊரையிட்டுத் தஃவவன் குறித்துரைத்தது. கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆடுவது நெற்கதிரே ஆடாதது பெண்மனமே தேடுவது கல்விகலே தேடாதது பாவமொன்றே வாடுவது அன்புள்ளம் வாடாதது நல்லறமே கோடாத மட்டுநகர்க் குவலயம் என்பதியே

18

சி.உ:- நண்பனே, மருதத்திலே விகோந்த நெல்லுணவு, நெய்த லிலே கிடைக்கும் மீனுணவு, முல்ஃலயிலே சுரக்கும் பால், தயிர், நெய்யாதிய உணவு, முக்கனிகள், மஃலயிலே கிடைக்கும் தேன் என்பன கலந்து வருவிருந்து தேமு உணவு நல்கும் மட்டக்க எப்பின் வயலிடத்து வசிப்பவர்தான் உன் மனதில் நிறைந்துள்ள மங்கையின் சுற்றத்தினர் என்பதை அறிவாயாக.

விருந்து மேன்மை. பாங்கன் தஃவெனுக்குத் தஃவவியின் தமர்பற்றிப் பகர்ந்தது. கட்டகோக் கலித்துறை.

நெல்லார் மருத நீளூணு கடலீய் இரைமகரம் முல்லே நெய்யும் முகோத்தயிர் கதலி முதிர்கனியும் எல்லே வரைகொள் இருலும் இணேந்து இடுவிருந்தில் வல்ரோர் வாழ்மட் டுநகரூர் வயலாள் வளர்பதியே 19

சி.உ.:- வளர்ந்துவரும் வெற்றிலேக் கொடிகளின் வளர்ந்துவரும் உயரத்தைக் குறைப்பதற்காக அதைப் பாம்பு சுருண்டு படுப்பது போலத் தவணேயாடி தரையிற் பதித்து வைப்பது வழக்கம். அதுபோல பாற்கடலில் சுருண்டு தவணேயிட்டுத் தனது ஆயிரந் தல்லகொண்ட அகன்ற படங்களேக் குடையாகப் விரித்து இருக்கும் ஆதிசேடன் எனும் பாம்பணேயின் மேல் பரந்தாமன் துயில்கின்றுர். ஆயினும் அவரிடம் இருந்து கருணே வெள்ளம் பெருகி அவரின் பக்தர்களே நாடி வருகிறது. அதுபோல் அன்பு கொண்ட காதலர்களுக்கு இடையே ஆசைப் பெருக்கு எடுத்தாலும் திருமணம் நடந்தேறுமட்டும் மட்டக்களப்பிலுள்ள நங்கையர் கன்னிமை என்னும் நோன்பைக் காத்து வருவர். அந்த நங்கையர்தம் திண்மைபோல் சங்கு சக்கரத்தைத் தரித்த கொற்றியார் எனும் பெண் நானுவேன்.

கொற்றியார்.

முன்னர் மொழிந்த பிச்சியார் சைவ சயத்தவள், கொற்றியார் வைணவ சமயத்தவள், அவள் அறைவதாக அமைந்தது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பதித்திட்ட கொழுந்தென்னும் பையரவுமே லுறங்கும் பாலாங் கடல்சேர்

கதித்திட்ட பெருக்கென்னக் கருணேமனம் துள்ளிடக் காத லெனினும்

விதித்திட்ட விவாகபந்த வேகோமட்டுங் கன்னி விரதமேற் கொள்ளும்

பதிமட்டுக் களப்புவளேப் பணிசக்கரத் தகைமை பகர்கொற் றிநானே

20

தி.உ:-தோழனே, மட்டுக்களப்பில் வாழும் தஃவிமேற் கொண்ட காதலால்நான் எழுதிய காதற் கடிதங்களுக்கு அவள் மட லெழுதிப் பதில் தந்தாள். அதிலே முத்தமிழ் என்னும் தேஃனயும் தெங்கிளநீரையும் கலந்த பானமென்னும் சுவைதரும் ஒரு மடஃல எழுதி என்னிடஞ் சேர்ப்பித்தாள் . அதிலே அவள் தான் காதலாற் படுந் துயரத்மையிட்டு கனிநீதுருகி எழுதி இருந்தாள்.

> தன்தஃலவி எழுதிய மடஃலயிட்டுப் பாங்கனுக்குப் பகர்ந்தது. கட்டஃாக் கலித்துறை.

நான்விடும் மடற்கு நற்பதில் அளிக்க நங்கையிவள் தேன்விடும் முத்தமிழ்த் தேறலேக் கலந்து தெங்கிளநீர் வான்அடும் பானமென் மையதில் எழுதி வாங்குமனந் தான்படும் பாடதைத் தந்தாள் மட்டுநகர்த் தாரவனே

21

தி.உ:- பூமியை இரவு பகலாக எது வித தளர்ச்சியும் இல்லாது தனது தோழிற் தாங்கிக் காப்பவன் ஆதிசேடன். அவன் ஒரு வேண் தளர்வுற்றுலும் தமிழ்மொழி எப்போதுமே தளர்ச்சியடை வதில்கே. படைகொண்டு வந்து பகைவர் அழித்தாலும் வீரம் பொருந்திய தமிழர் அழிவதே இல்கே. அதற்குப் பதிலாகப் பொலிந்து பொங்கி வாழ்வர். பல செல்வ வளங்களும் கொண்ட மட்டக்களப்புப் பதியிலே வாழ்பவர்கள், செந்தமிழிற்தான் பேசுவார்கள். அதுபோல அங்குள்ள மாதர்களும் தமது மார்புக் கச்சையுள்ளே மதர்த்த தனத்து அரும்புகனோ மட்டுமல்ல மானத் தையுஞ் சேர்த்துக் கட்டியே வைத்திருப்பர். ஆதலாற் தகேவனே

இன்னும் காலத்தைக் கடத்தாது விரைவில் என்2னக் கடிமணஞ் செய்து கொள்வதே நம் அன்பிற்குச் சாலச் சிறந்தது.

> தஃவி தஃவனுக்குக் கற்புரைத்து வரைவு கேட்டது. கட்டகோக் கலிப்பா

தாரணி தாங்குந் சேடன் தளரினுந் தண்ணென் தமிழ்மொழி தளரா வாழ்வாற் போரணி கொண்டு பொங்கி அழிப்பினும் பொற்தோழ்த் தமிழினம் பொலிந்து வாழும் சீரணி மட்டுக் களப்பினர் சிந்தை செந்தமி ழல்லா தேதும் மொழியா மாரணி கச்சினுள் மார்பின் மொட்டல மானமும் பொதிந்து காப்பவர் ஆவரே

22

சி.உ:- தோழியே கற்பெனுந் திண்மையே பெண்களின் அணி கலம் என்பதே தமிழர்தம் இல்வாழ்வின் அடிப்படைத் தத்துவம். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பலமும் அதுவே. இதை நிலேக் களகுகக் கொண்டு பாடப்பட்டதே இளங்கோவடிகளாரின் சிலப்பதிகாரம். அதில் கண்ணகி என்பாள் தனது ஒரு முலேயைப் பிய்த்தெறிந்து கொடுங்கோன் மன்னன் ஆட்சிசெய்த மதுரைக்கு எரியூட்டிகுள். அவள் தமிழர்தம் கற்பின் செல்வியாகுள். ஒரு தேவதையாகவும் வழிபடப்பட்டாள். இந்நிகழ்விகுல் அவள் கொண்ட சினத்தைத் தணிப்பதற்காக மட்டக்களப்பில், வைகாசிப் பூரணேயில் விழா வெடுத்து குளிர்த்திப்பா பாடுவார்கள். அத்தகைய மட்டக்களப்பு மாதரின் பண்பை நம் தலேவனுக்கு எடுத்துச் சொல்வாயாக.

தஃவனுக்குக் கற்பின் மேன்மை உரைக்குமாறு தஃவி சொன்னது. கட்டகோக் கலித்துறை

மாதரின் கற்பை மாநிலத் தவர்க்கு மலர்த்துதற்காய்த் போதெனு ஒருதனம் பிய்த்தே மதுரைக் கெரிவைத்தாள் கோதருஞ் சினத்தை ஆற்றிடச் செய்யக் குளிர்த்தியென்னும் பாதரும் மட்டுமா நகர்ப்பா வையர்தம் பண்புசொல்லே

23

சி.உ:- பாங்கியே, மனம் ஒன்றுபட்ட ஒரு ஆணும் பெண்ணுஞ் சேர்ந்து வாழ்தல்தான் உலகிற் கிடைத்தற்கரிய பேறு. அதனற் பெறுஞ் சுகமே சுகம். அறுசுவை உணவுகள் கிடையாவிட் டாலும், உப்பின்றி வெந்த குப்பைக் கீரையை உண்டாலும் நன்றே தோழி நம் கணவன் வாழ்வே" என்று மனம் பூரிக்கும் மங்கையர் வழிவந்த நான் மனமகிழ்வு கொள்வேன் என்பதை என் தாயாரிடத்திற் போய்ச் சொல்லுக.

கணவனுடன் வாழ்தலே இன்பமென்பதைத் தாயிடங் சுறும்படி தஃவவி பாங்கிக்கு எடுத்துக் சுறியது, கட்டகோக் கலித்துறை •

சொல்லி லடங்காச் சுகமது காதலர் சூழலுற்றல் இல்லே யறுசுவை யெனினும் இலேவகை இட்டுண்ணின் நல்ல உணவாம் என்பதை எடுத்து நவின்றிடுவாய் வல்ல மட்டுக் கழப்புவாழ் தாயவள் வயின்மாமே 24

தி.உ.:- தோழனே, தங்கள் உறவினருக்குள்ளே தனது மாமன் மாமியின் மகளே விவாகஞ் செய்வதே மரபு. உறவென்று ஒன்று இருந்தால், மரபாலும் பண்பாலும் மொழியின் தளர்வின்மை யாலும் என்றும் இளமை மாறுத கன்னித் தமிழர் வாழும் மட்டக் களப்பிலே இதை எவருமே மீற மாட்டார்கள்.அதை மீறிஞல் அது ஒரு காமச் செயல் என்றே கருதுவார்கள். அதுமட்டுமல்ல அப்படிச் செய்தவர்களே "புன்மை செய்தவனே அப்பாலே போ" என்றுஞ் சொல்வார்கள். ஆதலால் இந்த மரபைக் கடப்பதற்கு ஒருபோதும் நினேயாதே.

> முறையற்ற மணப்பந்தத்தை ஒதுக்கும்படி காம மயக்குற்றவனுக்கு தோழன் மதியுரைத்தது. கலிநிலேத்துறை.

மாமி சன்றுள் மணத்த லன்றி மரபற்றுக் காமிக் காதல் செய்திடார் கன்னித் தமிழர்வாழ் நேமி மட்டுக் களப்பின் நேர்மை என்றெண்ணுய் போமின் பொல்லாப் புன்மை யென்று புகலுகவே

25

கி.உ:- தோழியே, நீயோ எதையும் நயம்பட எடுத்து உரைப் பதற்கு வல்லமையுள்ளவன். ஆதலால் என்னிடம் உண்மையை மறைத்துப் பேசாதே. இங்கு என்னே விட்டு அவர் எங்கே போகிருர் எதற்காகப் போகிருர் என்னும் காரணங்ககோ, நான் நன்கு அறிவேன். ஆகவே பொதுவாக உலகத்திலும் சிறப்பாக மட்டக்களப்பு மண்ணிலும் பிறந்து உழுதுண்டு வாழ்வதே வாழ்வு பழுதுண்டு மற்றப் பணிக்கு எனும் உறுதிகொண்டு, பண்புடன் வாழ்பவர்கள் கெட்டழிந்துபோன பரத்தையரிடத்தில் ஒருகாலும் தொடர்போ நேசமோ வைக்கமாட்டார்கள் என்பதை மட்டும் அவரிடம் எடுத்துச் சொல். பரத்தமை வெளிப்பட்டதைப் போய்த் தஃவெனிடம் ஓதுமாறு தஃவவி பாங்கனுக்குப் பகர்ந்தது. நேரிசை வெண்பா.

புகலுதற்கு வல்லாய் பொய்மொழியேல் பொலிதோழார் அகலுதற்கா மேதையாம் அறியும் . செகமதிலே பழுதுள்ள மங்கைபாற் பந்தமே வையார்கள் உழுதூண் களப்பாரின் உயர்வு

26

கி.உ:- என் கணவரோ, அன்பும் அதற்கேற்ற மதிப்பையும் எனது உள்ளத்திலே ஏற்படுத்தி அங்கே அசையாது நிலேத்திருப்பவர். அதனுல்தான் பஃணத்த முஃலகள் பரந்திருக்கும் எந்தன் நெஞ்ச கத்தில் அவரை கிடைத்தற்கரிய ஓர் செல்வமாகப் பாதுகார்த்து வைத்திருக்கிறேன். நீங்களோ அவர் தனது மதிப்பைப் பரத்தை பாற் சென்று இழந்துவிட்டார் என்று யூகத்தாற் சொல்கிறீர்கள். அவர் கோபங் கொள்ளும்போதிலும் காம மயக்குறும்போதும், திரிந்*து* தன து சிந்தை தவறன காரியங்ககோச் செய்யார். ஏனெனில் அவர் மட்டக்களப்பு மண்ணிற் பிறந்த பண்புள்ளவர் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

தன் கணவினப் பற்றிப் பிழை சுறுவார்க்குத் தலேவி சுறியது. மடக்கு. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

கனங்கொண்ட வென்னுளங் கதித்தவர் தனது கனங்கெட்டா ரென்றுகழல்வீர் தனம்வீங்கு மார்பகத் தேயவர் அன்பைத் தனமென்னக் காத்துவைத்தேன் சினங்கொள்ளு போதிலும் சிதைத்தே மாரன் செய்கையால் மயங்குபோதும் மனங்கெட்டு மட்டு மாநகர் மக்கள்தாம் மடமையைச் செய்திடாரே

28

கி.உ:- தஃவவியே, பொருளிலார்க் கிவுவுலகமில்ஃ என்பார்களே, அதுபோல எங்கள் இல்லத்திற் போதிய வருவாயின்மையால் இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்த முடியாது இடருற்றேம். இப்-போது அந்தத் துயர் அகன்று விட்டது. அது எவ்வாறு என்று கேட்கின்றஃனயோ. சொல்கிறேன் கேட்குக. மனம் இருக்கிறதே அது ஒரு குரங்கு. நேரத்திற்கு நேரம் மாறும். ஆயினும் அதிலே வற்ருத ஊற்ருக இருப்பது அன்பு. அது கனமுற்று நிஃலக்க வேண்டிய வருவாயை என் கணவர் பெற்று விட்டார். அதனுல்

போதிய நிதியை எமது இல்லம் வரவேற்றது. வறுமைப் பிணி யெனும் பேயும் செமிபாடாயிற்று. மனமும் ஆறுதலடைந்து இது வரை இருந்துவந்த குழப்பங்கள் மனக் கவஃலகள் அகன்று விட்டன. கடல் கடந்து நாடுகொண்ட சோழனின் குதிரைபோல வறுமையை வெற்றிகொண்டு வண்டி நிறைந்த பொருளுடன் வந்துள்ள எனது கணவர் வாழும் இடம் பூமிகளுக்குள் சிறப் பான மட்டக்களப்புப் பதியெனப் பெருமையுடன் சொல்வேன். (ஊறணி - ஊற்றுநீர் , வருவாய். சீரணி - சிறப்பான வரவேற்யு, செமிபாடு. கோரணி - குழப்பம், சோழினின் குதிரைகள் பாரணி

வருவாய் கொண்டு வறுமை வென்ற வளத்தையிட்டுத் தஃவவி பாங்கியிடம் விதந்துரைத்தது. மடக்கு - கட்டகோக் கலிப்பா.

மாறு மனத்திடை மலர்ந்த ஊறணி மதிக்க வூறணி மாண்பு கொண்டதன் பேறு கொண்டு பெரும்பொருட் சீரணித் பெற்றதால் மிடிநோய்ப் பேயினேச் சீரணித் தாறுதல் கொண்டக மாடிடக் கோரணி அகற்றிச் சோழர் கோரணி யாகவே பாரணி கொள்தனம் பண்போ டீந்த பதிகளப் பூர்ந்திடு பாரணி கேட்குதி

29

சி.உ:- எண்ப் பயந்தெடுத்த தாயே சற்றுச் செவி மடுப்பாயாக. பழுதற்ற நட்பிளுல் கிடைப்பதே மாசற்ற இன்பம். அதுபோல என் மனதிற்கு உகந்தவருடன் வாழ்வதற்குத் துணிந்துவிட்டேன். அதையிட்டு அச்சமுற வேண்டாம். எங்கள் நட்பு மட்டக்களப்பு வயல்களிலே விகோந்த செங்கரும்பை அடியிலிருந்து உண்பது போன்றதாய் அமையாது. நுனியிலிருந்து கரும்பிக்ன உண்பது போலவே இருக்கும். எவ்வாறுயினும் கணவனுடன் வாழ்வது தானே மனம் நிறைந்த களிப்பைத் தரும்.

தனிக்குடித்தனம் பற்றிக் கவன்ற தாய்க்கு மகள் சொன்னது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

கேட்குக அன்ளும் கேடிலிலாக் கேள்மையிற் கிடைத்த கிளர்ச்சியின்பம் நாட்பல நகரினும் நம்மட்டுமா நகர்வய லெழுந்த நற்கரும்பு

30

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தவர் சைவ சி.உ:-நண்பனே உணவுகளேக் கலந்தே உண்பது வழக்கம். ஆயினும் நோன்புக் காலங்களிற் தாவர உணவையே உண்பர். அவ்வாறு இப்போ து நடைபெறும் கார்த்திகைக் காப்புக் கட்டு நோன்பு நாட்களிலே சிற்றிடையாள் மரக்கறி உணவுககோயே சமைப்பாள். கொடிகளில் காய்க்கும் பயற்றை, நாடை, சுரை, பூசனி, தும்பை ஆதிய காய்வகைகளும் மரவள்ளி, காய்வள்ளி முதலிய கிழங்குவகைகளும் திராய், முருங்கை, முல்லே முசுட்டை, முதலான இஃவகைகளேயும் கொண்டு சமைப்பாள். அதை உண்பதற்காகவே வருடம் முழுவதும், நோன்பு கலாம் போலவே தோன்றும்.

> உணவு: தஃவவன் பாங்கனுக்குக் கூறியது. நேரிசை வெண்பா.

மலர்க்கொடிக்காய் தும்பை மரவள்ளி காய்வள்ளி இலக்கநியாய்த் திராய்நல் இயல்முருங்கை - பலப்பலவாய் இட்டுவந்து மட்டுநகர் இறுமிடையார் நோன்புக் கட்டிட்டா லறுசுவையா மறி

31

சி.உ:- மகளே, ஒவ்வொரு பெண்களும் அறிய வேண்டிய ஒரு காரியம் உண்டு. பெண்களேக் கண்டால் எந்த ஆடவருக்குஞ் சபலம் உண்டாவது இயற்கை. அந்தச் சபலமே உலகை வருகிறதென்று சொன்றுல் மிகையாகாது. எனிறும் அந்தச் சபலத்தால் நமக்கும் பிறர்க்கும் கேட்டை விகோவிக்கும் இருக்கக் கூடாது. ஆதலால் உடுப்புகள், நாம் நமது அளவிற் குறைந்தாலும் அல்்கோலமாக இருந்தாலும் வர்க்கு வெறியூட்டும். எனவே கொய்தகம் வைத்து உடுப்புகளே உடுக்கும் வழக்கம், மட்டக்களப்புப் பெண்கள் செய்த பேறென்றே சொல்ல வேண்டும்.

> தஃவிக்குத் தாய்கூறியது. நேரிசை வெண்பா.

அறிகுகவென் மகளே ஆடையது குறுகிற்பிறர் வெறிகொள்வ ராதலால் வெளியில் · மறுகாது

(21

சி.உ:-கன்னிப் பெண்களே நம் மூதாதைகள் நமக்கு பேசுவதற்கு இனிய தமிழ் மொழியைத் தந்துள்ளனர். பழுதிலாத வாழ்க்கை யான உழுதொழிஃயயும் தந்துள்ளனர். இவைகள் எல்லாம் எதற் காகவென்று தெரியுமோ, தமிழின ஒருமைப்பாடு ஓங்கி வளர வேண்டும் என்பதுவே அவர்தம் குறிக்கோள். அப்படி ஒருமைப் பாடு எமக்கிடையில் இன்றேல் உயர்வே இல்ஃ என்று அம்மாஃன பாடிப் பந்தாடுவோம் வருக.

> அம்மாகோ. தமிழினம் மாதர் மகிழ்ந்து பந்தாடிப் பாடியது தாழிசை.

செப்புமொழி தமிழாகச் செய்தொழில் பழுதற தப்பில்லா வாழ்க்கைதனேத் தந்தனர்கா ணம்மானே தப்பில்லா வாழ்க்கைதனேத் தந்ததெல்லாந் தமிழர் ஒப்புரவு ஓங்கவென்று ஒதுக அம்மானே ஓங்கேலில் உயர்வில்லே ஓதுக அம்மானே

சி.உ:- நமக்குக் கடவுள் இரண்டு கண்கசோத் தந்தது எதற்கென்று தெரியுமா, தமிழ் படிப்பதற்காகவே என்பதை மறவாதீர்கள். அதுபோல காதுகள் இசைமிக்க தமிழைக் கேட்கவும் வாய் அழகு தமிழால் அன்பான வார்த்தைகசோப் பேசுவதற்கும் என அறிந்துகொள்ளுங்கள். இந்தக் கொடையெலாம் எங்களின் மட்டக்களப்புத் தாயின் அருட்கொடைகள் என்பதைக் கூறிப் புகழ்ந்து அம்மாணே பாடிப் பந்தடிப்போம் வருக.

கண்ணிரண்டு தந்ததெலாந் தமிழ்படிக்க காதிரண்டால் பண்தமிழைக் கேட்கவென்று பறைகநீ அம்மாண பண்தமிழைக் பிறர்கேட்கப் பகர்வதற்குப் பவளவாய் தந்தமட்டுத் தாயாவாள் அம்மாண தந்திலேயேல் நாம்மிருகந் தானுவோ மம்மாணே

சி.உ:- மட்டக்களப்பிற்கே உரித்தான விழாக்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் மகுடிஎடுத்தல், கொம்புவிகாயாட்டு அல்லது கொம்பு முறித்தல் என்பவை அதி விசேடமானவை. இவை இப்போது அருகிவிட்டன. இன்று கைவிடப்பட்டு விட்டது என்றே கூறலாம். இங்கு கொம்பு முறித்தல் எனும் விகோயாட்டு என்பதையிட்டு பாட்டி தன் மகளின் மகளுக்குக் கூறுகிறுள்.

பேத்தியே, எண்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் வருடந் தோறும் தவருது இடம்பெற்று வந்ததே இந்தப் கொம்பு முறித்தல் எனும் பெரு விழா. இவ்விழாஆரம்பமானதும் ஊரே கோலாகலமாகிவிடும். அதைப் பற்றிச் சொல்வதாளுல் பெருகும். எனவே சுருக்கிச் சொல்கிறேன் கேட்குக.

விழா நடக்கும் கிராமத்தின் மத்தியில் உயர்ந்த ஆல மரம் இருக்கும். அந்த இடத்தையே விழா நடத்துமிடமாகத் தெரிவு செய்வர். அந்த இடம் நாளடைவிற் கொம்புச் சந்தி என அழைக்கப்படும். அங்கே உயர்ந்த திருக்கொன்றை மரங்களேக் கொண்டு ஒரு கோபுரம் அமைப்பார்கள். வயிரம் கொண்ட மரத்தில் கொம்பு செய்து அதைத் தேங்காயில் பொருத்திக் கொம்புத் தேங்காய் செய்வர். இவ்விழா சிலப்பதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்ட விழாவை யொத்ததாக இருப்பதுடன் கண்ணகி விழாவாகவே கருதப்படும். அந்த நாட்களில் தேவர்கள் அங்கு வந்து இந்தத் திருவிழாவைக் காண்பராதலால். மரக்கறி உணவு ககோயே உண்பர். பொய் சொல்ல மாட்டார்கள், எந்த விதப் பஞ்சமா பாதகங்ககோயும் அக்காலத்திலே நாடமாட்டார்கள்.

அக்கிராமத்தில் வாழ்பவர் யாவரும் தந்தை தாயாரின் சந்ததி அடியொற்றி இரு பிரிவாகப் பிருந்து கொள்வார்கள். இதைச் சாரி பிரிதல் என்பர். இவ்வாறு வடசரி , தென் சரி என இரண்டு பிரிவு உருவாகும். இவ்விரண்டு சாரிகளும் இரு கொம்புத் தேங்காய்களேத் தத்தமது விழாக் கோபுரங்களில் வைத்து வழிபடுவர். அக்காலத்தில் இரு பகுதியாருக்கும் உக்கிர மான போட்டி இருக்கும். குடும்பங்களிடேயே தற்காலீகப் பிழவுகளும் ஏற்படும். ஒரு சாரியார் மற்றச் சாரியாரை வசை சொல்லி இகழ்வர். அச்சாரியில் நடந்த இழிவான சம்பவங்ககோ நடித்துக் காட்டிப் பழிப்பர். தத்தம் புகழைச் சொல்லிக் காட்டிப் பெருமிதம் அடைவர்.

விழாவின் இறுதி நாளில் இரண்டு கொம்புகளேயும் இரு சாரியிற் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வலியுள்ளவர்கள் மாட்டி இழுத்து முறிப்பர். இதில் எவரின் கொம்பு முறிகிறதோ மற்றவர்கள். அதை இகழ்ந்து பாடி ஆடுவர்.

அதன்பின்னர் கற்புத் தெய்வம் கண்ணகியின் வரத்தைப் பெறுவதற்காக, மதுரை எரித்த அவளின் சினத்தைத் தணிவிக்கும் பொருட்டு மஞ்சள் நீராடியும், இதுவரை அவர்கள் வைத்து வணங்கி வந்த கும்பத்தை எடுத்துச் சென்று கடலிற் சொரிந்து தீர்த்தமாடியும் வருவர். இவ்விழாவை இத்தலே முறையினர்

கண்ணுற் கண்டு களித்ததில்ஃல. ஆயினும் வரும் வருஞ் சந்ததி களுக்கு இதை உன்ஃனப் போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி நமது பண்டை மரபுகளோக் கூறிக் காக்க வேண்டும்.

கொம்பு முறித்தல் விழா. நேரிசைஆசிரியப்பா.

அம்மா பேத்தி அழகுத் தமிழே	
எம்மா வாழ்ந்த இதன்முன் எண்பது	
ஆண்டின் முன்னே ஆடிய கொம்பு	
வேண்டுதல் விழாவை விரிக்கிற் பெருகும்	
ஊரின் சந்தியில் உயர்தரு ஆலின்	5
வேரென் விழுதது விண்விடு வேராய்	
சிறந்த விடத்திற் செய்விழா தேர்வர்	
மறந்த போதும் மற்றவிவ் விடத்தை	
கொம்புச் சந்தியென் குலவும் பெயரால்	
செம்புல நீரெனச் செறித்துச் சொல்வர்	10
உயரம் மிக்க உறுதிருக் கொன்றை	
குயவிட நட்டுக் கோபுர மெழுப்பி	
வைர மரத்தால் வளேகொம் பியற்றி	
தைவரத் தேங்காய் தனிலதைப் பொதிந்து	
கண்ணகி நோன்பாய்க் கணித்துப் பேணி	15
விண்ணவர் வந்து விழாக் காண் நாளாய்	* 550 55
எண்ணி எவரும் ஏதில ராக	
உண்ணுர் மச்சம் உறழார் பொய்யே	
நண்ணுர் திமை நாடார் பரத்தை	
ஆயினும் ஒருகுலத் தாமிரு பிரிவாய்	20
தாயின் வயிற்றினந் தந்தை வழியின்	
இனமென இரண்டாய் இரிந்து அதனே	
கனமுறு சாரிக் களமாய்ப் புனந்து	
வடசரி தென்சரி வகுப்பாய் வகுத்து	
திடமிகு கொம்பைத் திரட்டி முறிக்கும்	25
திருவுருத் தேங்காய் திறலுற வுடைக் <mark>கும்</mark>	
வருமிட மெல்லாம் வடதென் சாரிப்	
பேதங்கள்உரைத்துப் பெய்வர் சொற்கல்	
வாதங்கள் பண்ணி வம்புக் கிழுப்பர்	
பண்டு செய்த பலவினே கூறி	30
கண்டவை கேட்டவை கழறிக் கடுத்து	
தமக்குள் தாமே தங்குறை பரப்பி	
அமர்செய் வதஞல் அப்போ தெவரும்	
அவர்மனே ஒறுத்து அவரவர் சாரி	

சுவரதன் உட்தஞ் சுற்றஞ் சூழ	35
வாழவதும் பின்னர் வலம்வரு பிறகேர்	33
தாழ்வுறத் தந்தேர் தகைமிகக் கூட்டி	
அணிபல செய்து அவர்கர் கொறைப்	
பணிபல காட்டிப் பமிக்கு உரைக்கும்	
புண்பல வேடப் பண்ந்து முன்னர்	40
விலேபல காட்டி வெறுத்துத் தூற்றி	40
ஆடும் விழவது ஆகி முடியும்	
அறுதி நாளில் அவரவர் சாரி	
உறுதிக் கொம்பால் உரங்கொளக் கவ்வி	
இழுத்து முறித்து இடர்தவிர் கற்பை	PER PER
வழுத்துங் கண்ணகி வரத்தைப் பெறற்கு	45
மதுரை எரித்த மறுகனல் தணிக்க	18.50
புதுவாம் மகளிர் புனிதநீர் முழுக	The roll
மஞ்சள பூசி மனமதிற் காய்மை	50
மிஞ்சிட வெய்து மிசுபேர் குற்புந்	1 5m
கடலதிற் சொரிந்து கட்டளேதாங்க	Syl
திடமது உறுவது திகழ்மட்டுமாநகர் 🥱 💉	27
வளேயணி வழக்கம் வரிகு கேய்ந்து 🔌 🕻 🥠	25//
இளேத்த போதும் இவ்விழா நன்றே	\$//
இன்றுளார் காணு திரிப்பினு மெங்கள்	55
நன்றுயா விழவென நலின்றிட நாஜே	33
ஒன்று செய்மக ளோதுக் இத்தன	
என்றும் எம்மகர் இனிகே யுரிந்து	
்பானற்(டு) முன்னேர் பக்க பகமை	
துனறி ஒழியாத் தொடராய் நிலேக்க	60
ஊடல் கொளவுங் கூடல் மிகவும்	60
நாடு மில்லற நல்லறப் போதே	34
	34

சி.உ:- பாங்கனே, நான் ஆரம்பத்தில் உடலின்பந் தருபவளா கவே இவகோ நிக்ளத்தேன். ஆஞல் நன்மக்ககோ உலகத்திற்கு சன்று தரும் தாயாகவல்லவோ இருக்கிறுள்.

> தஃவன் பாங்கனிடம் இல்வாழ்வின் உண்மை இலக்குரைத்தது. சித்து, நேரிசை வெண்பா,

போதென்ன மலர்ந்து பொலியு முடலின்ப மாதென்ன நிகேத்து மயங்கியக்கால் - தாதென்ன நன்மக்களே உலகில் நல்குந் தவமாக என்மனதிற் கோண்டே னென்

35

சி.உ:- என்ன சொன்றுய். ஏது சொன்றுய். என்னே குடிகாரன் வெறிகாரன் என்று சொல்கிறும். நான் குடித்திருப்பது பானமல்ல. இகோய பணேகள் என்போன்றவர்களேப் அனுதாபப்பட்டு, சுரந்து சொரியும் பாலமுதம். அது பாகோககோத் தட்டி நெருக்கிறல் அதுவம் தென்னம் மட்டுமல்ல எங்களுக்காகப் பாலமுதத்தைச் சுரக்கும். நன்ருக ஆராய்ந்து பாருங்கள் இவை இரண்டும் சைவ உணவுகள்தான். முதற் பெரிய பணக்காரர்கள் வரையும் தங்களது கமக்காரன் மன திலே உண்டாகும் துன்பங்களே மறப்பதற்காக பருகுகின்ற அரிய மருந்தாகவும் அல்லவா இது மதிக்கப்படுகின்றது. கூட சரியில்ஃலப் போலத்தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. கள்ஃாக் கொடுத்து உள்ளதை எடு என்பார்களே, அத்தகைய வஞ்சமில் லாத மன நிலேயைத் காட்டும் மட்டக்களப்புக் கள் ஒரு கண்ணுடி என்று தான் சொல்வேன்.

களி.

மணவிழாவில் மதுவுண்டு மகிழ்ந்தவன் மயங்கிக் கூறியது பதினுன்கு சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

என்ன சொல்லிக்ன ஏது சொல்லிக்ன எனக்கோ வெறியென ஏசுகின்றனே எங்கள் ஊரிலே இளேய பணேகளில் இரங்கிச் சொரியிமிப் பாலமுதே தென்னம் பாளத் திரட்டி நெருக்கிடத் தெறித்த பாலெனும் பானமடா தெளிந்தா லெல்லாந் தேறி<mark>ய</mark> சைவத் தீவன மென்பதைத் தேருகவே மன்னர் தொடக்கம் மாற்றிலாச் செல்வர்கள் மனதிற் தோற்றும் கலக்கமதை மறக்கப் பருகிடும் மாமருந் தென்னுவர் மற்று நானதை மறுக்கிறேன் கன்னல் விழவிற் களிக்கு மறுசுவை கனிக்கச் சேர்த்திடும் மட்டுநகர் கள்ளு அல்லவே கள்ளமில் மனத்தைக் காட்டுங் கண்ணுடி , கண்டறியே ,

36

தி.உ: தஃலவனே எங்கள் தஃலவியின் இனசனத்துப் பெருமைகஃாக் சுறுகிறேன் கேட்பாயாக. மட்டக்களப்பாரின் கல்வித் திறஃனக் கண்டு அஞ்சியே சரஸ்வதி தாமரை மலரிலே போய் ஒழித்துக் கொண்டாள். தேசிகர் சைவம் வளர்த்ததால் சிவபெருமானும் வெள்ளியங்கிரிக்கு விரைந்து விட்டான். பரந்த மனமுடைய புலவர்மணியின் தீண்டாமை எண்ணத்தால்தான் நந்தன் தனக்கு இங்கே பணி யில்ஃல என்று சிதம்பரத்திற்கு ஓடிப் போகுன். விபுலானந்தர் விளரிப்பண்ணத் தான் செய்த யாழில் மீட்டிய தாற்தான் வானம் இசையில் மயங்கி இவ்வளவாகப் பரந்தது. இவர்கள் எல்லாம் எங்களின் உற்ருர் உறவினர்களே.

தஃவவி தஃவைனுக்குத் தஃவவியின் தமரின் தகைமை கூறியது. கட்டகோக் கலிப்பா.

களப்பார் கற்ற கல்வியால் கலேமகள் கரந்து கமலங் கொண்டனள்அறிகுவை அளப்பெரும் தேசிகர் ஆக்கிய சைவத்தால் ஆண்டவன் சிவனு மண்டிஞன் கைலே உளம்மிகு புலவர் உத்தம மணிதளுல் உன்னினன் சிதம்பரம் ஒன்றவே நந்தனும் விளரிப் பண்யாழ் வித்தகன் மீட்டவே விரிந்தபண் வானென வியப்புறு தமர்களே

37

சி.உ: நன்பனே எனது தஃவவியின் இடை இவ்வளவு சிறிதாக ஏன் அமைந்துள்ளது தெரியுமா. அதற்கான காரணச் சிறப்பைச் சொல்கிறேன் கேட்பாயாக. அவள் மகப்பேறு பெற்ருல் அந்தக் குழந்தையைத் தூக்கிச் சுமக்க வேண்டுமல்லவா. அப்போது குழந்தை நழுவி விழாமல் இடுப்பில் இருப்பதற்காகவே இவ்வாறு சிறுத்துள்ளது.

> சிற்<mark>றி</mark>டையின் சிறப்பு. தஃவன் பாங்கனுக்குக் கூறியது. நேரிசை ஆசிரியப்பா.

என்சொலுமென் மட்டுநகர் இனியவட் கேதிவ்வளவு சின்னவிடை யான சிறப்புரைப்பென் - அன்னமன்ஞுள் பெற்றமகவைத் தூக்கியிடை பெய்யுங் காரணத்தால் உற்றவிடை சிற்றிடையாம் உணர் 38

தி.உ:- தாயே. இதோ உனது மருமகள் வருகின்றுள். இவனே மரு மகளாகப் பெற்றது உன் பாக்கியம் மாத்திரமல்ல மணேவியாகப் பெற்ற எனது பாக்கியமுந்தான். உலகின் உண்மையான நிலேயை உணர்ந்த இவளுக்குப் பதி பக்தி மாத்திரமல்ல இறை பக்தியும் உண்டு. அந்த இறைவணத் தொழுது தனது குடும்பம் நல் வாழ்வெய்த வேண்டுமெனும் விழைவுகொண்டவள்.அதனுல் உண வுண்ணுது விரதமனுட்டித்து ஆலயஞ் சென்று வழி படுகிறுள். அங்கே பார் ஆலயத்திற்குச் சென்று வரும் இவள் நெற்றியிலே விபூதியும் குழலிலே மலரும் சூடி வருகிறுள். இக்காட்சியில் அவளின் பெண்மை எவ்வளவு அழகுபட்டுச் சுடர்விடுகின்றது.

> தவக்கோலத்தில் வருந் தனது இல்லாகோப் பற்றித்தாய்க்கு மகன் கூறியது. கட்டகோக் கலித்துறை.

உணர்ந்தே உரைப்பின் உளமார் மட்டுக் <mark>களப்பருகில்</mark> மணந்தவள் நோற்கும் மதியறி மானில மாவிருகோத் தணந்தவள் தேவருள் தானுற உண்டிடாள் தகைகோயில் சுணம்நுத லிட்டுத் தொழுமலர் சூடிச் சுடரிடுமே 39

சி.உ:- மனமே, எண் மணந்துகொண்ட இவளின் மடியும் அடி வயிறும் பெருத்துத் தோன்றுவதின் காரணம் யாதோ. கரு வுற்ருள் என்றுலும் இவ்வளவு அடி வயிறு பெருத்திருக்க முடி யாதே. ஏனெனில் திருமணஞ் செய்து சில நாட்தான் சென்றுள் னது. இப்போது எனக்குக் காரணம் புரிகிறது. இவள் எங்கோ போய் வரும் வழியில் அங்கு தகோத்துக் கிடக்கும் முல்கு, முசுட்டை, காளுந்தி, திராய், முருங்கை முதலிய இகுக்கறி வகைககோப் பிடுங்கி தன் மடியிலே (முந்தாக்கைய இலாவகமாக இடுப்பிற் சுற்றி ஒரு பை போல அமைத்து அதில் பொருட்களோ இட்டு வருவது மட்டக்களப்பு மாதர்களுக்குரிய ஒரு பழக்கம்.) இட்டு வருகிறுள். எங்கு சென்றுலும் இல்லத்தைப் பற்றிய கரிசக்னயும் பொறுப்புமுள்ளவள் இவளல்லவோ.

> தஃவவி குடும்பத்தின் மேற்கொண்டுள்ள சிரத்தையை எடுத்துத் தஃவன் தனக்குட் கூறியது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சுடர்கொடி மணவிழாச் சுவைபெற் றின்னும் சுழல்நாள் ஒருசிலவே படர்மட் டுக்களப் பாவை யிவளின் பருமடி பெருத்ததென்னே அடர்கா செல்லுழி ஆங்குள முல்லே ஆதிய பறித்துள்ளே இடங்கொள வைத்தாள் இதனு லலவோ இப்மடி பெருத்ததுவே

40

சி.உ:- அவள் திருமணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் ஒரு மங்கை. மனதில் எத்தணே எத்தணேயோ கனவுகள் தான் விரும்பியவன்

தனக்கு மணவாளகுகக் கிடைப்பான என்பது அவளின் வாழ்க்கை எதிர்பார்ப்பு. எதிர்பார்ப்பிலேதான் தனது அந்த என்ற நிட்சயத்துடன் வாழும் அவள் அடங்கியுள்ளது தன து இருக்குமென்பதை எவ்வாறு அறிவதற்கு என்ன காலம் என்ன வழிகள் உண்டோ அவற்றையெல்லாம் கைக்கொள்வாள்.

இத் தருணத்தில் அங்கு ஒரு குறத்தி வருகின்றுள். அவ ளிடம் குறி சொல்வதற்கு வேண்டிய தட்சக்ணகக்ள வைத்து அவள் முன் உட்கார்கின்றுள். ஒரு கன்னிப் பெண்ணின் மனதில் என்ன இருக்குமென்பதை அறிந்துகொண்ட குறத்தியும் அவளின் கையை விரித்துப் பிடித்துக்கொண்டே குறி சொல்கிறுள்.

தாயே கேட்குக. நாங்கள் வாழும் மஃ நாடு மிக்க வள முடையது. தினமும் காஃலயிருந்து மாஃ வரை ஏழு குதிரைகள் இழுக்கும் தேரிற் பவனி வருகிற சூரிய பகவான் கஃாத்து வந்து துயில்வது எங்கள் மஃலயிற்தான். முகில்கள் மஃ முகட்டில் ஏறி வந்து மழையாகப் பெய்யும். கந்தவேள் வள்ளியைத் தேடிவந்து விவாகஞ்செய்த இடமும் அதுவே (கந்தி-வள்ளி)

> குறம் - விரைவில் விரும்பியவக்கைக் கைப்பிடிப்பாய் என்று குறத்தி கூறியது. தாழிசை

தேரேறித் தினமுலகு திரியுங் கதிரெங்கள் திகழ்மலேயில் வந்துறங்கும் தெரிந்திடுவாய் அம்மே காரேறிக் கனத்துமழை கவிழ்க்கும்மலே நாட்டிற் கைபிடித்த கந்தியருள் கண்டவர்நாம் அம்மே (அ

தி.உ:- உனது கழுத்தை அலங்கரிக்கும் மாஃலகளும் கைகளே அழ கூட்டும் மட்டக்களப்பு முத்தால் செய்த சங்கு வனோயல்களும், உன் கதையைத் தெளிவாக எனக்குச் சொல்கின்றன. உன் கை ரேகைகள் குற்றங் குறையற்றவை. இவற்றையெலாம் கணித்துச் சொன்னுல் அதன் பலன்கள், உன் மனதிலே நீ விரும்பி இருப் பவனே உனக்கு மணவாளளுகக் கிடைப்பான் என்பதை உறுதிப் படுத்துகின்றன.

கழுத்தணியும் மட்டுநகர்க் கனகமுடன் முத்துக் கைவரிகயுங் கதைசொல்லுங் காரணத்தைச் சொல்வேன்

பழுதற்ற துன்ரேகை பாவையேயுன் மனதிற் பதிந்தமகன் தன்னேநீ பதியாகக் கொள்வாய் சி.உ:- உன் திருமண வாழ்வு நறுமண வாழ்வாகும். உன் தாய் மொழியை வளர்க்கும் புதல்விககோயும் புதல்வர்களேயும் பெற்று வளர்த்துக் காத்து தமிழுலகிற்குத் தரப்போகின்ருய். தாய்ப் பா லோடு அன்பையும் தருமத்தையுஞ் சேர்த்து அவர்களுக்கூட்டி நல்லதொரு உலகத்தைச் சிருட்டிப்பாய்.

தமிழ் வளர்க்கத் தணேயர்களேத் தானீன்று தருவாய் தமிழ் கார்க்குந் தலேவிகளேத் தாஞக்கித் தருவாய் அமிழ்தான பாலுடனே அறமன்பு ஊட்டி அகிலமதிற் தமிழ்வாழ்க்கை அணேயாது காப்பாய்

(இ
கி.உ:- உலகத்தில் கிடைக்கின்ற எல்லாப் பாக்கியங்களிலுஞ் செல்வங்களிலும் சந்தோசங்களிலும் இவைகள்தான் சிறந்தவை. நீ உனது மனதிலே எண்ணியெண்ணி இரவு பகலாகக் கலங்கித் துயரப்படும், எப்போதும் சினமற்றுப் புன்முறுவலுடன் தோற்றந் தரும் காகா வருவான், வந்து விரைவில் இத்துயரத்திலிருந்து விடுவிப்பான். இந்தத் திருமணத்தால் உனக்கு மட்டுமல்ல இந்த நாட்டிற்கே நல்ல காலம் வரப்போகுது. நாசமோசமெல்லாம் தொக்லயப் போகுது. இது உண்மை. இந்தக் கொல்லி மக்லக் குறத்தி சொல் பொய்க்கவே பொய்யாது.

செல்வத்திலும் சிறந்த செல்வச் சிரிவைகள் அம்மே சிரித்தமுகச் செல்வனுன்னே சிறைமீட்பா னம்மே நல்லகாலம் வரப்போகுது நாட்டிற்குன்னு லம்மே நாசமெல்லாம் நலிந்திடுமே நடக்குமுண்மை யம்மே

சி.உ:- நண்பனே, மற்ற வாலிபர்ககோப் போல நான் பெண்களின் பின் அலேயும் பேதையல்ல என்பதை நன்கு அறிவாய். பிஞ்சிற் தின்பவற்றைப் பிஞ்சிலும், காயிற் தின்பவற்றைக் காயிலும் கனியிற் சுவைப்பவற்றைக் கனிந்த பருவத்திலுமே பொறுத்துக் காத்திருந்து சுவைப்பவன் நான். ஆத்திரப்பட்டு செய்பவன் அல்லன். ஆதலால் என் வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதோர் கன்னியை எதிர் பார்த்து இருக்கின்றேன். மாதரின் மயக்கு விழி யிலும் மனதைப் பறிகொடுத்து எனது வாழ்நாளெல்லாம் மாய மாட்டேன். அவர்தம் கவரும் மார்பகங்களில் கலங்கி காதல் எனும் பிணியாற் வேதணப்பட்டு வீணுக என் நேரத்தை மண்ணுக்கமாட்டேன். பருவத் துடிப்பில் பாதை தவறியபின் வாழ்க்கையில் இடருற்று வாழ்நாளெலாம் நான் வருந்த பவில்கே. பெண் என்பவள் வாழ்க்கைத் துகணவியே தவிர அவள் பருவத் துடிப்புகளேத் தணிக்கும் ஒரு சடமல்ல. அவளுக்கும் ஒரு மனமுண்டு. ஒரு வாழ்வுண்டு என்று எண்ணுபவன் நான்.

தஃலவன் கனவுக் கன்னியையிட்டுப் பாங்கனிடம் பகர்ந்தது. நேரிசை ஆசிரியப்பா.

அம்மி மிதித்து அருந்ததி காட்டிச் செம்புநீர் வார்த்துத் செய்திடு திருமணச் சம்மத மென்பதைச் சாற்றிடில் அதுவோர் தம்மன மொன்றிடு தாம்பத் தியமெனும் உம்பரின் ஆசி உற்றிடு விதியே 5 அன்புள நண்பா அறைவது கேட்குக இன்பமும் துன்பமும் எய்துவ வாழ்க்கை அந்த வாழ்வில் ஆங்காங் குற்றிடும் பந்தமும் பாசமும பலதும் நன்ருய் வந்திடில் தானே வாழ்வு பொலியும் 10 அந்தக் கொள்கையென் னடிமனத் துள்ளது பருவத் துடிப்பிற் பாதை தவறி மருளும் பண்புள மனத்தவன் நானலன் பிஞ்சிற் கடிப்பதைப் பிஞ்சிற் கடித்தும் கொஞ்சம் முதிர்ந்தாற் கோதி உண்டும் 15 கனிந்தபின் சுவைத்துக் காண்பதே நன்று பிஞ்சிற் தின்பதைப் பிறிதொரு பொழுதுண நெஞ்சிற் கொண்டால் நிறைகனி யாகும் கனியில் சுவைப்பதைக் கனியுமுன் உண்டால் நனிதா காதே நானும் அப்படி 20 பெண்துணே தன்னேப் பெருந்துணே என்று மண்ணில் நினேத்து மகிழ்வதே அன்றி கண்ணில் முலேயிற் காம வசமாய் நண்ணித் துயரை நான்கொள மாட்டேன்

மட்டக்களப்புக் கிராமங்களிலே சித்திரைப் புது வருடப் பிறப்பை மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடிக் களிசுர்வார்கள். அன்று ஏழையின் இடுப்பிலும் நல்லதோர் துணியேறும். வயிறும் பல்சுவை உண்டியால் நிரம்பும். அத்தினத்திலே பல விதமான களியாட்டுகள் ஆங்காங்கு நடக்கும். ஊஞ்சல் ஆடுவோர் ஒரு புறம். ஆடிப் பாடுவோர் இன்னெருபுறம். சுத்தாடி நடிப்போர் மறுபுறம் இப்படி எத்ததன எத்ததனயோ களியாட்டங்கள் இடம்-பெறும். அன்று எவரும் வேலே செய்யாது விருந்தருந்தி உற்றுர் உறவினருடன் கூடிக் கலந்துறவாடுவர். பகைகள் தீரும். ஒரோ வழி புதிய பகைகளும் தோற்றும். அன்று முதியவர்கள் சிறு வரைப்போல மூழ்கிக் களிப்பர். சிறுவர் சிறுவர்களாக மட்டல, தாமும் முதிர்ச்சியடைந்தார்போல மகிழ்ந்து இன்புறுவர்.

சித்திரை வருடத் திருநாட் பிறப்பில்	25
எத்திசை களிலும் எல்லாம் ஒளிரும்	
புத்தம் புதிய புனிதநீ ராட்டும்	
சித்தம் மகிழுஞ் சேலேயும் வேட்டியும்	
ஏழை இடுப்பிலும் ஏறித் துலங்கும்	
வாழைப் பழத்துடன் வண்ண வண்ண	30
அறுசுவை உணவுகள் அணேவர் வயிற்றை	1
இறுமிறு மெனவே இடமிலா தாக்கும்	
ஒருபால் உற்ருர் உறவே கொண்டு	
வெருவிய பகையை விரட்டி அடிப்பர்	
தருணங் கண்டு தான்பிறர் புதிய	35
கருவப் பகையைக் காண்பதும் உண்டு	
முதியோர் குழந்தை முகமே கொண்டு	
புதியதோ ரகத்திற் புத்துணர் வாகலும்	
சிருர்கள் தம்மைச் சித்திரை வருட	
குறுவா யாக்கிச் சுழன்று திரிதலும்	40
பாட்டும் கூத்தும் பண்ணும் நடிப்பும்	
ஆட்டும் ஊஞ்சலும் அம்மனே ஆடலும்	
வீட்டிலும் வெளியிலும் விரிவயல் தோப்பிலும்	
காட்டிலுங் கடற்கரை களப்பதிர் ஆறு	
ஆதிய இடமெலாம் அமர்க்களமாகும்	45
போதிய களியெது பொங்கித் ததும்ப	
மாகரும் கூடி மனநிறை வுறுவர்	

கட்டத்தில் மகுடி எனும் ஒரு விகோயாட்டை இருக்கும். பகிடி நிறைந்ததாக அது மிகவும் நடிப்பதுண்டு. அதில் பிராமணர்களின் முக்கிய பங்கேற்கும். வேதாளம் அதில் அதை எதிர்க்கும் குறவர்களுக்கும் செபதவத்திற்கும் பூசைக்கும் தங்கள் வல்லமையைக் காட்டும் போராட்டம் இடையில் தங்கள் நடைபெறும். மகுடி என்னும் பல சித்திகளேத் தரும் ஒரு மாயப்-பொருகோத் தத்தம் வயப்படுத் இருதிறத்தாரும் தம்மிடம் உள்ள பிரயோகிப்பர். மகுமுயைக் காவல் செய்யும் சக்திகளேப் வேதானத்தை அகற்றுவதற்கு முயற்சிப்பர். ஈற்றில் பிராமணர் களே வெற்றி பெறுவர்.

திறந்த வெளி நடுவில் ஒரு கமுக மரம் நடப்பட்டு அதன் நுனியில் ஒரு கும்பம் வைக்கப்படும். அதுவே மகுடி. அதன் அடி யிலும் கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டு அலங்கரிக்கப்படும். இரு புறங்களிலும் பஞ்சவடி ஒன்றும் வாடி ஒன்றும் நிருமாணிக்கப் படும். ஒன்றில் பிராமணர்களும் அடுத்ததில் காட்டுக் குறவர் களும் இருப்பர். இன்னெரு பக்கத்தில் வேதாளத்தின் குகை இருக்கும். வேதாளத்தைக் கொன்று மகுடியை எடுக்க வருபவர் களே மற்றவர்கள் மந்திர சக்தியால் தடுத்து நிறுத்துவர். அது போல மற்றவர்களும் தடுத்து நிறுத்துவர். இவர்கள் எவரும் மகுடியை அண்டாது வேதாளம் கணத்துவிடும். இது கேலியும் நகைப்புங் கலந்து பார்ப்போர்க்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும்.

அத்தினக் காலம் ஆங்கோர் வெளியில் வித்தைபோல் மகுடி விகோயாட் டயர்வர் நடுவிற் கமுகு நட்டதன் நுனியில் 50 தொடுத்தோர் கும்பந் தொலேவிற் கட்டி வைத்ததை மகுடி மாயா சக்திச் சைத்திய மென்று சாற்றிக் கொள்வர் பஞ்சவடியெனப் பார்ப்பார் ஓர்புறம் தஞ்சம் புகுந்து தங்கி இருப்பர் 55 மறுபாற் குறவர் மந்திரம் மிக்கார் வெறுமனே வாடியை வீடாய் அமைத்து நாயும் குரங்கும் நரியும் மாடும் பேயும் பாம்பும் பெண்ணுடன் வாழ்வர் இடையில் ஒருபால் இருட்குகை அமைத்து 60 தடைசெயும் நோக்கிற் தருணம் பார்த்து வேதா ளமொன்று விழித்தே இருக்கும் பாதாளக் குகையிற் படுப்பினும் மகுடி புதைத்த இடத்திற் புலனேச் செலுத்தி உதைத்தும் உறுமியும் உண்டுங் களித்தும் 65 சிதைக்க வருவோர் சிறிதுங் கிட்டாத் தகைத்தாய்க் காவல் தனித்தே புரிந்து மிகைத்தாய் மகுடியை மிரட்டி வந்தால் பதைத்தே ஆட்களேப் பல்லாற் கடித்துப் புதைதுத் அழிக்கும் பொறியொடு திரிந்து கொல்லக் காத்துக் கோபத் தோடு பொல்லுடன் தடியுடன் போரிட நிற்கும் பிராமணர் வந்து பெரிய யாகமும் சிராவண மந்திரச் சிந்தணே யோடு செபமுந் தபமுச் செய்தே மகுடியை 75 தவரு நிலேயிற் தாங்கும் பெரிய பூதவே தாளப் புலேதனே மயக்கி வேதலே தீர்க்க விரும்பி நெருங்கில் குறவர் தமது கூளிப் பேயைத் திறமுடன் அழைத்துத் திசையே திருப்பித் 80 தடுத்து நிறுத்தித் தகையுள மகுடியை

எடுக்க முயல இருபிறப் பாளர் தொடுத்துத் தடுக்கத் துடிக்கும் அரக்கன் ஒடுக்க எழும்பி உறுமும் போது குறவரும் பார்ப்பார் குலமும் பயந்து 85 திறமதைஇழந்து திருப்பித் தத்தம் இருப்பிடஞ் சென்று இருந்தே இகோப்பர். இதுபல தடவை இடம்பெறும் பின்னர் கதுவிய பார்ப்பார் கபடத் தனத்தால் குறவரை ஒடுக்கிக் குமுறும் பூத 90 தடையதைத் தமது தபத்தால் செபத்தால் உடைத்தே எறிந்து உறுவரே வெற்றி

இத்தகைய பண்டைக் நிகழ்வுகள் காலப் பாரம்பரிய வாழ்க்கை மட்டக்களப்பில் என்னினிய நடக்கின் ற அமைய வேண்டும். அதற்கு உறுதுணேயாக வாய்க்கும் மணேவி எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்பதை நான் எனக்குள்ளே நிட்சயித்து உருவாக்கியுள்ளேன். அதுவென் கனவாக இருந்தாலும் நனவிலே அப்பிடியொருத்தி கிடைக்க வேண்டுமென்று முயன்று வருகிறேன்.

அவள் கண்ணகியின் சிகேபோல இருந்தால் அவளின் நான் அவகோத் தழுவிச் சுகம்பெற கனலால் முடியா தி ரதிபோலிருக்க வேண்டுமென்றும் விழையேன். யிருப்பின் மாரிக்கப் போல நானும் எரிபட்டு உருவிலாதவன் ஆவேன். ரம்பை ஊர்வசி போல இருப்பினும் அவர்களால் என் உள்ளம் மயங்கிக் கொள்வேனே தவிரக் காதல் காமங் திருமகள் போல வாய்த்தாலும் அவளால் கிடைக்குஞ் செல்வம் என் பண்புகளேச் சிதைத்துவிடும். எனவே எனக்கு வியாக வாய்ப்பவள் இறைவிதியால் காதலும் காமமுங் கலந் துள்ள கைக்கிகாக் கன்னியாகவே அமைய வேண்டும்

அவள் செம்மாதுகோபோன்ற சிறிய தனங்கள், மாங்கனி போன்ற கன்னம், நாவற்பழம் போன்ற கண்கள், கொவ்வைப் பழம்போன்ற இதழ்கள், பலாச்சுகோபோன்ற நாசி,பப்பாசிப் பழக் கிறுபோன்ற நெற்றி பனிச்சம் பழமொத்த வரிசையான பற்கள், வாழைப் பழம்போல வகாந்த புயங்கள், தாழையின் கனிபோன்று சுருண்ட கேசம், முந்திரிப் பழவடிவான வயிறு, தோடம்பழம்-போன்ற நாபி, இப்படி எல்லாம் ஒருங்கே சேர்ந்த கனியான கன்னியே வேண்டுவன். அத்தகைப் பெண்கண நீ எங்கேனும் கண்டதுண்டோ. கண்டு இருப்பின் அதை எனக்கெடுத்து இயம் புவது மட்டல்ல அவகா நான் மூன்யாளாக அடையத்தக்க ஒரு வழியும் எடுத்துச் சொல்க..

அம்மன் சிஃயென அவழெழில் விரிப்பின் அம்மா தழலா மணேதற் கொவ்வாள் ரதியெனின் என்னுடல் தானெரி யுண்ணும் 95 விதிகொள் ரம்பை விண்ணுல கேற்றும் ஊர்வசி என்ருல் உள்ளங் கலங்கும் சிர்தேவி எனிலோ செல்வஞ் சிதைக்கும் ஆதலால் அத்தகை யாளெனல் தகாது காதலுங் காமமுங் கலந்து கைக்கின 100 காக்கும் கருமக் கன்னியே வேண்டுவேன் அத்தகை யாளின் அழகுரு கேட்க எத்தகை யாளென இயம்புவன் பாங்க செம்மா துளேநிகர் சிறிதாந் தனங்கள் செம்மாங் கனிபோற் சிவந்த கன்னம் 105 நாவற் கனியாம் நளின நயனம் ஆவல்தீர் அழகிய அதர மிரண்டும் மேவிய கொவ்வை விருந்தளி பழங்கள் பலாச்சுளே நிகராப் பகர்ந்திடு நாசி பப்பாசிக் கிற்ருய்ப் பளிச்சிடு நுதல்கள் 110 பனிச்சம் பழமெனும் பல்லின் வரிசை வாழைக் கனியென வளேந்த புயங்கள் தாழைக் கனியெனத் தகையுள் குழலாள் முந்திரிக் கனியாய் முனேயும் உதரம் தோடைக் கனியின் தொப்புட் பள்ளம் 115 இவையெலா மொருங்குறு இயல்பின் உருவாய் உள்ளத்தைக் கிள்ளும் உயர்வுடைப் பெண்ணுள் மட்டிலா ளாக மனேயினிற் சிறக்கும் மட்டங் களப்பருள் மாதாள் ஒருத்தி முக்கனிச் சாற்ருல் முழுக வைத்த 120 அக்கன்னி போல்வா ளாமென் தலேவி இத்தகைப் பெண்ணே என்மன துள்ள வித்தகக் கள்ளியாய் விளம்புவேன் பாங்க உண்டவள் எங்கேனும் உனக்கெதிர் பட்டுக் கண்டனே யாயின் கழறுக பாங்க (125)

சி.உ:- பாங்கனே என் தஃவி வாழும் இடத்தின் காலம், நேரம், நாட்களேக் கண்டுபிடிப்பது மிக இலகு. தினமும் உதயம் மதியம் மாஃல ஆகிய காலத்தை சைவக் கோயில் மணியோசை ஒலித்துக் காட்டும். வார நாட்களேப் பாடசாஃல மணியோசை வரம்பிட்டுத் தெரிவிக்கும். வாரத்தின் முதலாம் நாள் என்பதை ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் ஓலிக்கும் கிறித்தவ ஆலய மணிகள் சொல்லும்.

தஃவவியின் ஊர் மணியோசை. தஃவவன் பாங்கனிடங் கூறியது, கட்டகோக் கலித்துறை

பாங்குறு வேளே பகரும் மணிகள் பகலிரவாய் ஆங்குமூன் ருலய வாரா தனேயோ டழகுசிருர் தேங்கிடு பள்ளி தெரிக்குங் திசைபோம் மட்டுநகர் ஓங்குறு கிறித்தின் ஒண்மணி ஞாயிறை ஓதிடுமே

43

தி.உ:- ஊடலாற் கலங்கி வெகுண்டு நிற்கும் களமர் மகளே, உன் கணவணேயிட்டு நாங்கள் அறிந்தவற்றைச் சொல்கிறேந் தெளிக. உலகில் உள்ள எல்லா மறைகளும் ஒரே இறைவணேயே குறிக் கின்றன எனும் மனப் பக்குவமுடையவன். கடவுளேயிட்டு தர்க்கித் துக்கொண்டும் வாதிட்டுக்கொண்டும் காலத்தைக் கழிக்காமல் அன்பு மார்க்கத்திலே இறைவணே வணங்கும் இயல்பினன். கதி ரவன் உதயமாகும்போது உண்டாகும் அழகிலே முருகப் பெரு மானேக் கண்டு துதிப்பவன்.

> தஃலவனின் சமயச் சமரசம் பற்றித் தஃலவியிடம் பாணர் கூறியது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஓதும் மறைக ளொன்று மிறைவன் ஒருவ னென்னும் உளமுடையான் வாதுந் தர்க்கமும் வழுத்தா அன்பு வழியில் கடவுளே வணங்குவனே போதெழு திசையிற் பூக்கும் முருகன் பொன்னடி தொழுது போற்றுபவன் மாதுறை பாகனின் மகணே மேற்கில் மலர்ந்த கோவிலில் மனமுருகி

(91

சி.உ:- மேற்குப் பக்கத்திலே உறைகின்ற விநாயகப் பெருமானிப் போற்றிப் பாமாலே சூடி வணங்குபவன். அதேபோல சொற்றி றம்பாமைக்கு கடவுளாகிய கண்ணகியின் கோட்டத்திலே கரங் சுப்பித் தொழுது வழிபடுபவன். மேலும் பாவத்தைப் போக்கத் தனதுயிரைச் சிலுவையிலே விட்டு பாவிகளே இரட்சித்த இயேசு பெருமானின் கொள்கைகளேயும் அதைப் பரப்பும் கிறித்தவ மத ஆலயங்களேயும் அமைத்து வணங்கிக் கடவுள் யாவருக்கும் பொதுவானவன் என மற்றவர்க்கு எடுத்துக்காட்டும் சமய சமர சமுள்ளவன் சொற்பத மாஃ சூடும் மகனிவன் சொற்சோர் புருத கண்ணகியின் கற்பது ! பூணக் கசிந்து வணங்குங் கவின்பதி மட்டுக் களப்பதிலே அற்பமென் பவத்தை அழித்திடும் யேசு ஆலயம் ஊர்நடு அமைத்திட்டு பொற்பரன் யார்க்கும் பொதுவெனக் காட்டும் புகழ்ச்சம ரசமதப் போற்றுவரே

44

தி,உ:- தோழியே இரவு துயிலும்போது ஒரு கனவு கண்டேன். அதில். கடலில் இருந்து எழும்பும் நீராவியால் ஏற்படும் மழை நீர் வாய்க்கால் வழியாகப் பாய்ந்து வரும்போது தடுத்துத் தம் வயலிற் பாய்ச்சி, அத்தண்ணீர் வழிந்தோடாது மண்ணுல் வரம் பிட்டு வேழாண்மை செய்யும் மட்டக்களப்பு வாழும் உழவர் திருமகணெருவன் வந்து என்ணேத் திருமணஞ் செய்வதாகக் கனவு கண்டேன் அக்கனவும் விடியற் சாமத்துக் கனவாகவே இருந்தது. ஆதலால் அது நிறைவேறும் என்பதே எனது உறுதி.

பாங்கியிடந் தஃவவி தான் கண்ட களுவுரைத்தது. நேரிசை வெண்பா.

வருகும் நீர்தடுத்து வளர்மணலால் வரம்பிட்டு பெருகும் கடலெடுத்துப் பெய்யும் - கருமழையால் உழிதொழிலான் மட்டுதகர் உறவொன்றுங் கஞைவான்று பொழுதெழும்பக் கண்டேன் புவி 45

இன்னெருவருக்கு எடுத்துரைப் சி,உ:- ஒருவர் சொன்ன தூதை தூதுவனே, என்மகளே வதுவை செய பதற்காக இங்கு வந்துள்ள எடுத்துச் சொல்லினே. எண்ணத்தை விரும்பிய வாலிபனின் சொல்கிறேன் கேட்குக. கேட்பது ஆயினும் ஒன் று விடுத்தவரிடமுஞ் சென்று உரைக்குக. மட்டுமல்ல தூது அதை தொடுவானம் பூயியைத் தொடுவது பார்வைக்குத் தூரத்துப் போலத் தோற்றிறைலும் அப்படி எங்கேயாவது தொட்டுக் கலப் பதுண்டா.

நான் ஒரு தமிழ் இனத்தவன். எவ்வளவு தான் கெட்ட கூந்து போனுலும் தமிழருக்கு உரிய மரபிலும் நெறியிலிமிருந்து தவறி வாழ்ந்ததுங் கிடையாது, அது மட்டல்ல தமிழ்ப் பற்று என்றும் இற்றுப் போனதும் இல்கு. பேசும் மொழியில், அணியும் ஆடையில், பழக்க வழக்கங்களில், சாப்பிடும் ஆகாரத்தில், இறை வழிபாட்டில், ககுகளில், பெற்றுரைக் கண்ணியப்படுத்தலிலும் பேணிக் காப்பதிலும், அறிவாளிககோயும் வயதில் மூத்தவர்ககோயும் இரண்டு கரங்ககோயும் எடுத்துக் கூப்பி வரவேற்று வாழ்த்துதலில் ஆதியவற்றிலும் பழந்தமிழ்) நெறியே கொண்டு வாழ்கின்றேம். அதுவே நாங்கள் பெற்ற தவப்பேறு.

மறம் - மகளேத் திருமணஞ் செய்ய விரும்பி தஃவன் விடுத்த தூதைத் தந்தைவெகுண்டு மறுத்தது. நேரிசை ஆசிரியப்பா,

புவியது வானுடன் பொருந்துவ போலக் கவினுறத் தோற்றினுங் கலந்திடு மாமோ ஒருவன் தூதை ஒருவர்க் குரைக்க மருவினே இங்கு மனது திறந்து ஒன்று உரைப்பேன் உணர்ந்து கேட்டுச் சென்று அவர்செவி சேறச் செய்குவை நானேர் தமிழன் நலியினும் தமிழில் ஆன பற்றது அற்றது கிடையா மொழியில் உடையில் முனேவுறு பழக்க வழியில் உணவில் வழிபாட் டதனில் 10 அழிவறு கலேயில் அன்னே பிதாவை அணேத்துப் பேணலில் அறிஞர் மூத்தோர் இணேயில் எழுந்திரு கைகள் கூப்பி வணக்கம் வாழ்த்து வழங்கலில் எல்லாம் பிணக்கே யில்லாப் பெரும்பண் போடு பெற்றது தமிழில் பேற்று வாழ்க்கை 15 ஏற்றது நமக்கு எனும்பே றுடையோம்

சி.உ: இத்தகைய பண்புகளே ஒதுக்கி வைத்து, இனம்பிரிந்த மந்தி போல தமிழருக்குரிய பண்புகளே ஒதுக்கித் தள்ளி நடை உடை பாவணேகளிலும், பழக்க வழக்கங்களிலும் அந்நியகை வாழுகின்ற ஒருத்தனே எனது மருமகளுக்கிக்கொள்ள நான் விரும்பினுலும் என் மகள் விரும்பவே மாட்டாள். தமிழரின் இல்லற வாழ்க்கை மார்கழி மாதத்தில் எழும் காளாக்னப் போன்றதல்ல. இல்லற வாழ்க்கையால் தான் மட்டுமன்றி தன் சமுதாயமும் நன்மையும் பயனும் அடைய வேண்டுமென்று எண்ணுவதுதான் தமிழ்க்குல மகளிரின் கொள்கை. இதுவே எனது மகளின் கொள்கையு மாகும். அதைக் காதலால் மட்டும் மட்டிட்டு அறிவது தவறு. தமிழினத்தின் பெருமையைப் பேணிக் காக்கும் பண்புந் தெளிவும் வேண்டும். இத்தகைய ஒருத்தனே என் ஏற்ற கணவகுக வரவேண்டுமென்பதே என்னவா. இதை மன உறு தியுடன் சொல்கிறேன்.

இவையெலாம் விட்டு இனம்பிரி மந்தி நவைபோற் தனித்து நடத்தலும் உடுத்தலும் நமக்கு ஒவ்வா நாக ரீகம் நண்ணலுங் கொண்டவுன் நண்பணே எப்படி 20 எண்ணலாம் மருகளுய் எண்ணிலும் என்மகள் நண்ணுமோ வென்பதை யானே யறியேன். மார்கழி மழையில் மதர்த்தெழு காழான் போல்வது அன்று புகுந்திடு வாழ்க்கை தனக்கு மட்டும் தனியொரு வாழ்க்கை 25 மனதிற் கொளாது மற்றுஞ் சமூக நலத்திற் காகவும் நண்ணுநல் வாழ்க்கைப் புலத்திற் பூக்கும் புத்தன் பதனேப் புரிந்தா ஞெருவென் புணர்தலே இன்பம் எனத் தமிழ் மகளிர் எண்ணுவ தறிமின் மனத்தில் இதுவே மகளுங் கொண்டனள் ஆதலால் அவள்மனம் அன்புடைத் தாகக் காதலால் மட்டுங் கணிப்பது தவறே போக்கிய வினத்தின் புகழது காக்க தேக்கிடு பண்புந் தெளிவும் வேண்டும் 35 இவையெலாங் கொண்ட இளந்தமிழ் மகனே கவையறு மருகஞ் கக்கண் காணுங்

சி,உ:- இந்த உறுதி மொழியை மட்டக்களப்பில் உள்ள ஆலயங் களில் எழுந்தருளி அடியாரைக் கடாட்சிக்கும் தேவதைகளின் பெயரிற் சொல்கிறேன்.

கிழக்கு இலங்கை கிள்ளேகொள் நிலமாம் விழவுடன் பூசை விணேசெய் ஆலயம் மண்டுர்க் கந்தன் மாமாங் கப்பதிசேர் திண்கரி முகவன் திருக்கோவி லிறைவன் சங்கமக் கண்டி சற்பதி வெருகல் மங்குரு வேலவன் மாபதி கொக்கட்டிச் சோகூச் சிவஞர் சுககரிப் பந்தி மானே வேலவன் மருவுசித் தாண்டி 45 பாண்டியூர் பத்தினி பஞசவர் கோவில் மாண்படைப் போர மாதவள் திவு பழுகாமத் திரபதை பத்தினி அம்மன் கழுதா வளேப்பதிக் கணபதி மேவும் கண்ணகை அம்மனக் கைதொழு தேத்தும் 50 காரை திவு கல்லா றெருவில் சீரைப் பெருக்குஞ் செட்டி பாளேயம்

ஆதிய ஆலயம் மநேகம் பள்ளிகள் சோதிக் கிறித்துவின் தூய கோவில்கள் சாதிக்கப்பாற் சமரசங் கொண்டு 55 எங்கும் நிறைந்து எழுந்தே அருளும் ஐங்கரன் கோவிலும் அருகமை மாரியின் பொங்கலும் கொண்டு பொலியும் பதிமேல் கழுதறப் பகர்ந்திதைப் பார்மேற் தவறேன் வழுவிலா விதனே வழுத்துக அவர்க்கு 60 வணக்கம் போகுக வழுத்துதல் செம்மையே 46

குடிகொண்டிருக்கும் தோழனே என் மன தில் மட்டக்களப்புக் கன்னி ஒரு மலர்ச் செண்டைப் போன்றவள் அது அவளின் அதரங்கள் எவ்வாறு என்று சொல்கிறேன் கேட்குக. கண்கள் முகம் மலர். தாமரை செம்பரத்தம் தும்பை மலர். கைகள் காந்தள் பற்கள் காக்கணம் வேறு இவையெலாம் இணந்த நான் ஒன்றுக அவகா எப்படித்தான் சொல்வேன்.

> தஃலவியைப் பற்றிப் பாங்கி தஃலவனிடங் கூறியது. நேரிசை வெண்பா.

செம்பருத்தம் பூவிதழ் செம்மரையின் தண்முகத்தாள் அம்பென்கண் காக்கணம் அரும்பாள் தும்பைமலர் பல்தோய் காந்தள் பகர்கரத்தாள் மட்டுநகர்ச் செல்வியோர் மலர்ச்செண்டாய்ச் செப்பு 47

சி,உ:- தோழியே, என் மனதில் நிறைந்துள்ள செந்தமிழ் பேசும் மட்டக்களப்பு மண்ணின் மகன் வெள்ளே வேட்முயை உடுத்து, விபூதி தரித்து, அதன்மேற் சந்தனப் பொட்முட்டு, சால்வையை (அங்க வஸ்திரம்) விரித்தணிந்து வருவதே அழகு.

> ஆயிர மணியினும் அவ்வாடையே அவர்க்கு அழகெனத் தஃவவி பாங்கிக்குக் கூறியது. கட்டகோக் கலித்துறை.

செப்புவேன் தோழிநான் செந்தமிழ்க் களப்பூர்ச் செங்குமரன் துப்பர வாக்கிய தூயவெண் வேட்டியைத் தோய்ந்துடுத்தும் அப்பிய நீறும் அதன்மேற் சந்தன மணிந்தபொட்டும் அப்புறம் சால்வை அகல விரித்திடின் அழகெனுமே

சி,உ:- என் மனதுக்கினியாளே, இதோ அற்று விடுவேன் இதோ அற்றி விடுவேன் என்று உனது மெல்லிய இடை வருந்துகின்றது. எனினும் அன்ன நடை நடந்து நாணம் மடம் அச்சமெனும் நான்கு படைகளுடன் வருகின்றுய். அதனுல் தீயென எரியும் எனது தேகத்தின் அனல் தணியும். அதற்கமைய நீயும் தை மாதத்தில் தைப்பொங்கற் திருநாள்போல வருவதைப் பார்த்து மயங்கிக் களிப்புற்றேன்.

தைப்பொங்கற் திருவிழாவைத் தஃவவியோடு ஒப்பிட்டு தஃவவன் தஃவவியிடங் கூறியது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

அழகொளிர் மெல்லிடை அவணிவன் அறுமென அனநடை பயில்தரலால் பழகிடு நாணம் பயிர்ப்பு மடமுடன் பயமெனும் படைதொடுக்கத் தழலிட மேனி தகித்தது தணிக்கத் தையெனுந் நடைபயிலலால் உழவர் திருநாள் உற்றிட வந்தனள் ஊர்மட்டுக் களப்பூவாளே

49

சி,உ:- பாங்கனே அவள் எணேக் கண்டதும் கடலிற் நடமாடி ஒழிப்பதுபோல பக்கத்திலி வரும் அஃலக்குள்ளே நண்டு லர் ருந்து தாழைப் புதருள் மறைந்தாள். நான் பின்றூற் தொடர்ந்து அவகோக் மேடெலாந் தேடியும் ஓடினேன். பயனில்லே காடு கண்ணே நிகர்க்கும் மட்டக்களப்பு மங்கையை காணேன். என் நீயாவது கண்டதுண்டோ.

> நெய்தல் மங்கையின் நிணேப்பு அகலாது என்று தஃலவன் பாங்கனிடங் கூறியது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆடுமகேலக்கு ளோடிஒளிக்கும் அலவன்போல் அங்கென் கண்பட்டு நாடுந்தாழைப் புதரினிடை நடந்தனள்தன் நாணத் திரைமறைத்துத் தேடுமட்டுங் கண்டிலன்நான் தேடியோய்ந்தேன் திசைகள் பலபார்த்து காடுதொட்டுங் கண்டிலேனென் களப்புநெய்தற் கன்னியைக் கண்டனேயோ

50

சி,உ:- பெண்ணே நாம் இனியும் வாழாவிருத்தல் தகாது. சு.முக்கு.முக் கண்டதையெல்லாம் பேசிப்பேசி இருப்பது அவ்வளவு புத்தியல்ல. பயனுமில்ஃல. ஆகவே உன்னிஃலைய உனது உற்ற இனசனத்தில் ஒருவருக்கு எடுத்துச் சொல். அவள் மூலமாக திருமணத்திற்கு ஏற்ற ஒழுங்கைச் செய்விப் பாயாக.

> தஃவன் தஃவிக்கு வரைவு விடுத்தது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

கண்ட தெல்லாம் பேசியே காலமதைக் கழிப்பதஞல் உண்டோ வுலகிற் பயனென் றுணர்ந்து உரைத்திடுமால் மண்டலார் மட்டக் களப்பினில் மணங்கேட்டுக் கொண்டிடத் தக்கவை தமர்க்குக் கூறுமென் கோமளமே

சி,உ:- திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒருவன் தன் பாட்டனிடஞ் சென்று மட்டக்களப்பு வாழ் மக்களின் மணவிழா மரபுபற்றிக் கேட்டான். அதற்கு அவர் கூறியதே இங்கு விபரிக்கப்படுகிறது.

மணமகன் மணமகளுக்கு திருமணநிகழ்வுச் சின்னமாகக் கொடுக்கும் கூறைச் சேஃயையும் தாலிக்கொடியையும் ஒரு பெட்டியில் வைப்பார்கள். அந்தப் பெட்டியை ஒரு வெள்கோச் சீஃயாற் பொதிந்தெடுத்து அதனே மணமகனின் சகோதரியோ அல்லது சகோதரி முறையினளான ஒருத்தியோ தன் தக்லமேல் வைத்துக்கொண்டு பின் தொடர, மாப்பிகா தன் தோழனுடன் முதற்கண் ஆலயத்திற்குச் செல்வான். அவனின் தாய் எனது மகனின் இல்லற வாழ்வு இனிதேயாகுக இறைவனே அருள்புரிக என்ற வேண்டுதலுடன் கும்பிட்டவாறு வருவாள். மாதர்கள் குர

அங்கே மணமகள் வந்து காத்திருப்பாள். வேண்டிய நிய மங்கள் அர்ச்சகரால் முடிக்கப்பட்டதும், மணமகன் தாலியை பெண்ணின் கழுத்தில் சூட்டி மூன்று முடிச்சுகள் இடுவான். இந்த நிகழ்ச்சி மணமகளின் வீட்டில் நடைபெறுவதுமுண்டு. அதன் பின் மணவிருந்து மணமகளில்லத்தில் நடைபெறும் இரு திறத்தாரின் உறவினர்கள் விருந்தருந்தி மணமக்களே ஆசிர்வதித்தேகுவர்.

> மணவிழா மரபைத் தஃலவனுக்கு ஒரு முதியவர் கூறியது, நேரிசை ஆசிரியப்பா,

கோகூய் கூவெனக் குரவை யோங்க கூறையுந் தாலியுங் கொழுநனின் தங்கை பெட்டியில் வைத்துப் பெட்புற வெள்ளேக் கட்டிய துணியாற் கவினுற வெடுத்துத்

5 தலேமேல் வைத்துத் தான்வர முன்னுல் மலேயதை நிகர்த்த மணமக டூடு மாப்பினேத் தோழன் மருவி வரவுங் கூப்பிய கையாற் குறையற வில்லறம் நிலேக்க வென்று நெடுமுடிச் சிவனத் தொழுத வண்ணந் தொடருந் தாயும் 10 வளுவிலா மட்டக் களப்பார் பலரும் ஆலயஞ் சென்று அமர்ந்து இருக்கும் மங்கையின் கழுத்தில் மங்கல நாணுந் தங்கத் தாலியைத் தயைவுறக் குரவர் எடுத்து நீட்ட எடுத்ததை இளவல் தொடுத்துத் தெரிவையின் தோழ்மே லெடுத்து மூன்று முடிச்சுகள் முடிப்பக் குரவை தோன்றப் பெண்கள் தொடுப்ப வந்து பெண்ணின் அகத்திற் பெய்திடு முணவை உண்ண அவளும் உடன் பரிமாறி 20 உண்டதிற் பாதி உண்டு இணேய் உற்ளுர் உறவினர் உவந்து கலத்தில் இட்டனர் எழுமென விரந்து நிரைத்து பந்தியில் விருந்து படைக்க வுண்டு தந்திடு மாசில் தகையாம் வாழ்க்கைப் பந்த மென்று பகரவும் படுமே வாழ்வோர் இல்லமிம் வயல்செய் கழனியும் ஆளமார் கிணறும் அகத்துறை பொருளும் சொந்தமா யுறுதி சொல்லி எழுதி வந்துறு மிதுவே வாழ்க்கைப் புத்தகம் (30) 52

சி,உ:- "எங்களின் தோழியை மனதில் நிறைத்துள்ள தஃவவனே, குணநலன்களுள் ஒரு சிலதைச் சுருக்கமாக உரைப்-மார்புடன் பேன் கேட்குக. அவள் பாடசாஃலப் புத்தகத்தைத் அணேத்து நாணத்தாற் தலே நிமிராது புவிபார்த்தே நடப்பாள். பணேத்த தனங்களுஞ் சிறுத்த இடையுமுடையவள். இதுவரையும் வெறெருவர்பால் எந்தவித நாட்டமும் இல்லாத புதிய அதுவும் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ப் பண்பு என்னும் பொய்கையில் மலர்ந்தது, என்று சொல்லிவிட்டு இன்னென்றையும் சொல்வ தற்குத் தனது நாவுக்குக் கட்டகோ இடுகிருள். அந்தக் கட்டகோ பின்வருமாறு அமைகின்றது.. 'என் நாவே அந்தப் பூவோ உட லின்பத்தின் பொருட்டு ஒரு சில வேளேமாத்திரம் நுகர்ந்து அப்பால் எறியப் படைத்ததல்ல, அதன் நிறைவேற்ற அலர்வு வரையும். இல்லற வாழ்வென்னும் ஆராதணேக்காகவே இறைவனுற் படைக்கப்பட்டது."

பாங்கி தஃலவியின் நல்லொழுக்கம் பற்றித் தஃலவனுக்குக் கூறியது. நேரிசை வெண்பா.

புத்தகத்தை யேந்திப் புவிபார்த்து நடைபயின்று மெத்தவளர் தனத்து மெல்லிடையாள் · புத்தம்புது பூவே மட்டுநகர்ப் பொய்கையில் மலர்ந்ததது நாவே பூசைக்கென்று நவில் 53

சி,உ:- தோழி, இறை நியமத்தால் நான் ஒருவர்பால் காதல் கொண்டுள்ளதை நீ அறிவாய். ஆதலால் என் மன நிலேயை உண்னிடம் உரைப்பதற்கு நான் நாணவில்லே. மாறி மாறி வரும் இந்த உலகத்தில் நான் என்னதான் நடக்குமோவென எனக்குத் தெரியாது. காதல் தோல்வியுற்ருல் எழும் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களேயும் மனப் புழுங்கலேயும் என்னுற் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் நான் அத்தகைய அனுபவமற்றவள். ஒரு வேளே எண் அவர் பரிதவிக்க விட்டுத் துன்பந் தந்து இவற்ருல் ஏற்படும் துய ரத்தைத் என்னுடன் கூட இருந்து தாங்கிடத் தவறில் மட்டக் களப்பு வாவியில் கவிழும் படகின் நிலேதான் எனக்கும் வரும். அப்படி வருமாயின் கடல்தான் எனக்குக் கை தந்து அபய மளிக்கும்.

காதல் தோல்வியுறின் கடல்தான் கைதரும். தஃலவி பாங்கியிடங்கூறியது. அறுசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

நவில்கவே தோழிநீ நாளே யென்னதான் நடக்குமோ நானறியேன் புவியினிற் காதல் பொய்த்திடும் பொழுதார் புழுங்கலேப் புகலறியேன் தவிக்கவே விட்டவர் தனித்திடர் செய்து தாங்கித் தரித்திடாரேல் கவிழ்ந்திடு படகுதான் களப்புநீர்க் கடலதே காத்திடக் கைதருகுமே

54

சி,உ:- பெண்ணே. நீ சொல்வதுபோல எதுவும் நடந்துவிடாது. அப்படி ஒருபோது நேரிடினும் அ∴து கடவுளிட்ட விதியாகும். இருவரை கைக்கிகாயம் எனும் நியமத்தால் அன்பின் இண்ப் பாகச் சேர்த்து வைத்த இறைவன், அந்த இண்ப்பைப் பிரித்து கடலில் உணக்கொண்டு சேர்ப்பாரோ. அப்படிச் செய்வதற்கா கடவுள் இருக்கிறுர். நீ இப்படிச் சொல்வது பொருந்துமா. விதியின் வலிபற்றிப் பாங்கி கூறிக், கடலல்ல கடவுள்தான் கைதருவார் எனத் தஃலவிக்குச் சொன்னது. நேரிசை வெண்பா.

கைகொடுப்ப தெல்லாங் கடவுளிட்ட விதியறிமின் நைபட்ட மட்டுநகர் நங்காய் · தெய்வமது சேர்த்து வைப்பதன்றிச் சேர்க்குமோ கடல&லதான் யார்க்கு மிதுவொப்பா தறை 55

சி,உ:- தோழியே. நீ சொல்வது சரியாக இருந்தாலும், எண்ப் பொறுத்த அளவில் அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு காரிய மாகத் தென்படவில்ஃல. வீடு கட்டுவதாக இருந்தால் அதஃனப் பல அறைகளாக வகுத்து ஒவ்வொரு அறைக்குள்ளும் ஒவ்வோரு ஆளே தங்கவைத்து விடலாம். என் நெஞ்சோ மனிதரால் கட்டப் பட்ட வீடல்ல. அது இறைவனற் தரப்பட்ட ஒரு மன மாளிகை. அதற்கு ஒரேஒரு அறைதான் உண்டு. அதில் ஒரேஒருவர்தான் இடம்பெற முடியும். தூய்மையான காதல் கொண்டால் அந்த அறை நிரம்பிவிடும். அதன் பின்னர் வெறெந்த ஒன்றுலும் அதற் குள்ளே நுழைய முடியாது. இதுவே என் மன உறுதி என்பதைத் தெளிவாயாக.

தவேவி தனது மன உறுதியைப் பாங்கிக்கு உரைத்தது. நேரிசை வெண்பா,

அறையறையாய்ப் பிரித்து ஆக்கிடலாம் வீடாளுல் நிறைக்குமனம் ஓரறை நீயறிக - கறைகொள்ளக் காதலது புகுந்தாற் களப்பிடத்தில் தனில்வேறு போதலங்கு ஆகாப் புகல்

சி,உ:- தரகரே, என் மகணத் திருமணப்பந்தத்தில் ஈடுபடுத்தி வைக்க வந்துள்ளதைப்பற்றி மிகவுஞ் சந்தோசப்படுகிறேன். அவ னுக்கு இத்திருமணத்தால் என்னென்ன ஆதாயங்கள் கிடைக்கு மென்று இலாப நட்டக் கணக்குச் சொல்லினே. மணவிணேயை ஒரு வியாபாரப் பொருளாகக் கொள்ளுஞ் சமுதாயத்திற்கு உனது உபதேசமும், தரகு வார்த்தைகளும், பேரம் பேசி ஆசை காட்டுதலும் மிகமிகப் பொருந்தும். ஆறைல் எனக்கு அது பொருந்துவதொன்றில்லே.

ஏனெனில், நீ என்னிடம் முக்கியமாக சொல்ல வேண்டிய பல காரியங்களேச் சொல்லாமல் விடுத்தாய். அப்பெண் மலர் போன்று அழகும், நற்குணமும், மென்மையும், நறுமணமாகிய

இறை பக்தியும், நல்ல குடும்பப் பாங்கும், அதற்கான மக்களேப் பெற்று நானிலத்தை நயப்படுத்தும் கல்வியும், **ரதன்** கேற்றவளுமாக இருக்கிறுள் என்றெல்லாம் தாய்மைக் இன்றுபோல் பொன்னும் பொருளும் போகமும் மறந்தின. என்றும் நிஃலக்காது. அதன் அத்திவாரத்தில் வாழ்வு அமையின் ஆதலால் அகன்றபின் சிதைந்து விடுமே. மட்ட அடிப்படையிற்தான் பணத்திற்காக அல்ல, அன்பு எனும் மக்கள் ஆதலால் சீதனத்தைக் காட்டி செய்வர். பணத்திற்கு வாங்கிவிடலாம் என்று எண்ணுதிருக்கும்படி அந்தப் பெண்ணின் தந்தையிடம் போய்ச் சொல்.

> மறம். தஃவியின் தந்தை விடுத்த தரகனுக்கு மணத்திற்குப் பணமல்ல, மனந்தான் தேவையெனதஃவவின் தந்தை எதிர்பட வுரைத்தது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

புகல்வதெல்லாம் புகன்றணே புகன்றிலேயே பூவொப்பாள் பாவை யென்று அகல்வதெல்லாம் அகன்றபின் யார்வந்து அணேத்திடுமென் றறியாது சொல்லிச் செகமறியப் புழுகிடாய் சென்றுங்குசொல் செல்வத்திற் காக வுந்தன் மகளேயென் மகனே மணஞ்செய விரும்பான் மனதிற்கே மட்டுநகர் மதிப்பறியே

57

சி,உ:-மதங்கியார் என்றுல் வானெடுத்துப் பிரலாபங் கூறி ஆடு பவள். இங்கு மதங்கியார் மட்டக்களப்பு மாதரின் மாட்சியை யிட்டுக் கூறுகின்றுள்: என்னிடம் உள்ளதோ கற்பென்னும் வாள் இதை ஓங்கியே எனது மானத்தைக் காத்துக்கொள்ளப் போரிடும் தலமே மட்டக்களப்பு. இது அங்கே மனத்தைக்கெடுக்கும் காம மயக்கத்தைத் தரும் பல அம்புகளே மாய்ந்துவிடும். விதிவிதி என தவறுகளேச் செய்ய முனேந்தால் அம்பினுல் எய்து அழித்துவிடும் போர்க்களம்.

யாராவது மானத்தைக் காசுக்கு வாங்க நிணேத்தால் அவர்கள் துடித்துப் பதைத்திறக்க ஈட்டி எறிந்து <mark>கொல்</mark>லும் இடம். கணவன் என்ற பெயரில் பணத்தைச் சீதனமாகப் பெற நிணேப்பவர்களே வெட்டித் தொலேக்கும் கொலேக்களம். நல்ல தமிழ்ப் பண்புகளேச் சிதைத்து அன்பு பாசத்தைத் தகர்க்கும் கயவருக்கு கண்ணி வைத்துள்ள பாதையுள்ள இடம். கெட்ட எண்ணத்துடன் மயக்கி ஒரு பெண்ணுடன் சல்லாபிக்க விரும் புவோரை அரியும் சக்கராயுதத்தை உள்ளவர்கள் அப்பதி மாதர். இன்னும் விரிவாகச் சொன்னுல். அது மாதர்கள் பெண்மைக்கா-கப் போரிடும் ஒரு போர்க்களம் எனலாம்.

> மதங்கியார். அவள் வாழிடம் ஓர் போர்க்களமென்று தஃலவனுக்குப் பாங்கியுரைத்தது. பதிஞன்கு சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

மதிப்புறு கற்பென் மலர்வாள் ஏந்தி மானங் காக்கப் பொருதுகளம் மயக்கென் பகையால் மனதைக் கெடுக்கா மாற்று வேல்கள் மாய்க்குமிடம் விதியென் பேரால் வீண்செயல் விரித்தால் வில்லொடு அம்பு விடுக்குங்களம் விஃகொள மானம் விரும்புவார் துடிக்க விட்டெறி ஈட்டி வீசுதலம் பதியென் பேரிற் பணமே குறியெனில் பதைக்க வெட்டிடும் பாசறைகொல் பண்பைச் சிதைப்பின் பாசந் தகர்ப்பின் பயங்கரக் கண்ணிசேர் பாதையென்கோ சதிச்செய லாகத் சல்லா பஞ்செய் சாய லழிக்கும் சக்கரத்தாள் சாரத்திச் சொன்னுல் சார்மட் டுக்களப்புச் சகத்தவள் இயல்பொரு போர்க்களமே

58

சி,உ:- மனமே உன்னில் நிறைந்து இருப்பவர், வழக்கமாகச் சந்திக்குமிடத்தில் தினம் வந்து மாரன் போர் செய்யும் போர்க் களமாக அந்த இடத்தைமாற்றி, என்னுடன் புணர்ந்து சென்றுர். அப்படிக் கலந்திருந்து போகும்போதெல்லாம் விரைவில் வந்து உணத் திருமணஞ் செய்வேன் என்றுதானே சொல்லிச் சென்றுர். ஆனுல் உலகவியல் ஒன்றுமே தெரியாத என்னேத் தனித்துக் தவிக்கவிட்டு இன்னும் தனது சொல்லேக் காப்பாற்றுமலும் வந்து எனக் காணுதிருப்பதுமோ மட்டக்களப்பு மகனின் பண்பு.

> தஃவவி நெஞ்சொடு கிளர்த்தல். நேரிசை வெண்பா

களமாக்கிக் கலந்து கடுகிவந்து கைபற்றி உளங்கொள்வே னென்று உரைத்தவர்தன் · இளமாது சி,உ: மனமே, எணிப்பற்றிய ஊரவர் சொலும் வீணுன சுடுமொழி களே எப்போதவர் வந்து அகற்றுவாரோ. அச்சுடுமொழிகளேச் சொல்பவர்களின் வாய்கள் அடைத்துப்போகவும் அதனுல் நான் படும் வேதனே நீங்கவும் என்று வந்து மணமாகல சுட்டுவாரோ.

> வந்தென்னை வரிந்து வம்பலர்சொல் வாயடைத்து நொந்தழிக்கு முள்ள நோமறைய - பந்தமுடன் அணங்கென்னே அடைய அவரென்று துணிந்துவந்து மணங்கொண்டு சூடுவார் மாலே

சி,உ:- மட்டக்களப்புக் விராமங்களிலே ஊஞ்சல் ஆடுவது ஒரு பெரிய மகிழ்வுதரும் நிகழ்ச்சி. இதில் வயது வேறுபாடின்றியும் ஆண்கள் பெண்கள் என்ற பாகுபாடி<mark>ன்றி</mark>யும் கலந்து கொள்வர். பெரியதொரு மரத்தின் வடக்கு நோக்கிக் வளர்ந்த கிகோயில், ஏறக்குறைய ஆறு அங்குலச் சுற்றளவுள்ள வடத்தை மாட்டி, எட்டிடி நீளமும் ஒன்றரை அடி அகலமுங்கொண்ட பலகையை இணேத்து ஊஞ்சல் இடுவார்கள்.

இதன் நடுவில் பலர் உட்கார்ந்திருப்பர். முகரி என அழைக்கப்படும் இருபக்கத்திலும் கமிற்றைப் பிடித்து இருவர் அல்லது நால்வர் வீதம் நின்று உந்துவர். இதை உன்னுதல் என அழைப்பர். ஆரம்பத்தில் ஊஞ்சமேக் படகொன்றைத் தண்ணீரில் தள்ளிவிடுவதுபோல சிலர் அசைத்து தள்ளிவிடுவர். பின்னர் அது ஊஞ்சமே உந்துபவர்களின் வேகத்தால் உயர எழுந்து முன்பின் பறக்கும். பூமியிலிருந்து சில வேகோயில் வடம் கட்டிய மரத்தின் கிகோயைத் தொடக்கூடிய அளவில் உயர்ந்து பறக்கும்.

இந்த வேகோயில் சிலர் ஊஞ்சற் பாட்டுககோப் பாடுவர். ஊஞ்சற் பாட்டுகள் நான்கு விதமான சந்தங்ககோ உடையன. அவைகள் ஊஞ்சலின் வேகத்திற்கு ஏற்ப வேறுபடும். இந்தச் சந்தங்ககோத் தருவென்பர். இதைப் ஊஞ்சலாடுவோர் பிற்பாட்டாக ஒவ்வொரு கண்ணியின் முடிவிலும் பாடி சந்தமெடுத்துக் கொடுப்பர். ஒருவர் அதற்குரிய கண்ணிககோ பாடுவார். அப்-பாடல்கள் வள்ளி திருமணம், கண்ணகி கோவலன் போன்ற கதையை மையமாகக் கொண்டிருக்கும். இவை பற்றிய விபரங் ககின என் மட்டக்களப்பு மாநில ஊஞ்சற் கவிதைகள் என்ற தொகுப்பு நூலிற் காண்க.

கன்னியே உந்தனின் அருமைத் தோழியர் சொல்கிறேம் கேட்பாயாக. பாக்ல மரத்திலே வடமிட்டு அமர்வதற்குப் பலகை யிட்ட ஊஞ்சலில், வேலேவென்ற கண்கள் அங்குமிங்கும் பரந்து செல்ல நீ அமர்ந்திருந்து ஊஞ்சற் பாட்டைப் பாடு. நாங்கள் நின்று காலால் உந்தி ஆடைகளேக் காற்று விலக்காவாறு ஒதுக்கி வடத்தைக் கரத்தாலே பற்றிக்கொண்டு உந்தி ஊஞ்சக்ல பறக்க விடுகிறேம்.. எங்கள் ஊஞ்சல் வேகத்தால் பக்கத்திலே விழுதுகள் தாங்கி நிற்கும் ஆகே மரத்தின் கிகாகள் அசைகின்றன. ஊஞ்சலும் காக்லயில் எழுந்து இதுகாயத்திற் பறக்கும் பறவை போலப் பறக்கின்றது. அதைக்கண்டு மட்டக்களப்பு வாவியில் வாழும் பாடும் மீன்கள் எனும் நீரரமகளிர் ஆனந்தமடையட்டும்.

ஊசல்.

கன்னியர் தஃவவியுடன் ஊரசலாடியபோது பாங்கியர் அவளுக்குப் பாழச் சொன்னவை. கலித் தாழிசை

பாகுலயிலே நாண்பூட்டிப் பலகையிட்ட வூஞ்சல் காகுலியழு பட்சிபோற் கவிழ்வானிற் பறக்க வேகுவெல் விழியோட வீற்றிருந்து பாடு காலுந்திக் காற்றுெதுக்கிக் கரம்பற்றி மட்டுக் கழப்பில்வாழ் நீரரர்காள் களிகொள்வீ ரூஞ்சல் விழுதூன்று ஆகேகின் வீசிடவோ ரூஞ்சல்

(91

சி,உ:- பெண்களே, நமது பழந் தமிழர் பெருமைகளேப் பாக்க சரங்கள் ஆடுவதால் பாடுங்கள். காற் எழும் ளாக்கிப் எமது ஏற்ப அப்பாட்டுகள் தமிழில் ஒலிக்கட்டும். ஆடும் வேகத்தில் குழல் சரியட்டும் தனமெனும் மலர்கள் குலுங்கட்டும் வண்டுகள் ஆரவாரிப்பதுபோல பல இசைகள் எழட்டும். இதைக் கண்டு காகோயரின் கருத்துத் திண்டாடட்டும். அவர்கள் உள்ளம் நொருங்கட்டும். துண்டு துண்டாக ஆசையால்

பண்டைத்தமிழ் மக்களவர் பாங்கெல்லாம் பாவாக்கி தண்டையொலி தாளத்தில் தமிழோசை தாஞேங்க கொண்டை சரிந்தாடக் கொங்கைமலர் குலுங்க வண்டார்த்த லொத்துப்பல் வளரிசைகள் பாடி திண்டாட வாலிபர்கள் திசையாடி ரூஞ்சல் துண்டாட அவருள்ளந் தொகைத்தாடி ரூசல் (ஆ

சி,உ:- கற்புடைய கண்ணகியைப்போல உலகத்திலே வாழ்வோம். நல்ல பண்புகளே மதிக்கின்ற ஆணின் **வீ**ரமிக்க புயத்தையும் அன்புமிகு நெஞ்சத்தையுமே பற்றுவோம். பல பண்ககோப் இசைத் தமிழிற் பாடுவோம். நாடகத் தமிழின் நயம்பெறுவோம். குன்று ககோ நிகர்த்த எங்களின் தனங்கள் அசைவதைக் கண்டு மாரனும் கீழ்ப்படியட்டும். செவ்விதழ்களே விரித்து ஊஞ்சல் வானத்திலே வேகமாகச் செல்லப் பாட்டுகளேப் பாடுங்கள். அப்பாட்டுகளிவே நமது பெண்மைக்கொவ்வாத செயல்களேத் தவிரும் என எடுத்து உரையுங்கள்.

கற்புக்குக் கண்ணகிபோல் காசினியில் வாழ்வோம் பொற்பண்பு பேணுவோர் புயமார்பு பற்றும் அற்புதப் பண்பாடி ஆடுகலே தான்நயப்போம் வெற்பன்ன தனமாட வேனிலான் தாழ்வாக செவ்வாய் விரித்தலர்த்திச் செலுத்துகவா னூசல் ஒவ்வாத தவிர்கவென்று ஒதுகதான் ஊசல் 60

தி, உ:- மகளே உனது மனம் ஒரு நிஃலயில் இல்லாது ஊஞ்சலா டுகின்றது. அதற்குரிய காரணம் யாது. அக்காரணத்தை உணப் பெற்ற எனக்கு எடுத்துரைப்பாயாக. வாசலில் நிற்கும் வாழை யின் பழக் குஃலயை ஒரு மந்திக் குரங்கு பறித்து உண்ணுவதைப் சத்திமிட்டுச் சொல்வதற்கோ துரத்துவதற்கோ நாணி நிற்பதா. இதுவா மட்டக்களப்புப் பெண்ணின் பண்பு. உனக்குற்ற துய ரத்தை எனக்குச் அல்லவோ சொன்றேல் வருங் கேட்டைத் தள்ளி எறிந்து நல்ல பாதையிலே உன்கே நான் வழி நடத்துவேன்.

> மகளுக்கு அன்ணே சொன்னது. கட்டணக் கலித்துறை.

ஊசலிடு மனத்தி லுற்ற தெனக்கு உரைத்திடுவாய் வாசலிடை மந்தி வாழைத்தார் முறித்து வாயிலிட்டால் பேசலெழக் கூசுதல் பெட்பார் மட்டுமாப் பெண்கடன்சொல் நாசமுன் எற்ற நல்லவாம் வழிமேல் நடத்துதுமே

61

சி,உ:- என் நண்பனின் மனதுக்குகந்தவளே, உனது அன்புக்குரி திருநடனஞ் படும்பாடு சொல்லுந் தரமின்று. தில்கேயிற் யவன் செய்கின்ற சிவபெருமானின் பைத்தியம் இவனுக்கு ஏற்பட்டுவிட் நடுவில் துயில்வதற்கு இடமில்லாமல் கடல் டதோ, படுக்கும் கண்ணிபிரானின் இடையருக்குரிய மடைத்தன 2ணயில் கொண்டு மானது தொற்றி விட்டதோ, (வள்ளிமேற்) காதல் மஃலச்சாரலிற் செல்லும் ஒடுங்கிய வழியிலே செல்லும் பெருமான் கொண்டுள்ள அஃலச்சற் குணந்தான்

ஏற்பட்டுவிட்டதோ. தெரிகிலேன். மட்டக்களப்பு மண்ணின் மக னுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பின் சொல்லுங்கள்.

> பாங்கன் தன் தஃவன் துயரையிட்டுத் தஃவவியிடம் பகர்ந்தது. கொச்சகக் கலிப்பா.

நடமே புரிதில்ஃ நாதன்கொளும் பித்தம் இடமில் கடல்துயில் இடையாயன் போக்கே தடமே தேடிச்செல் தண்முருககே ன*ஃ*மச்சல் மடமே கொள்களப்பூர் வாழ்மகற்கு மலர்த்திடுமே

62

சி,உ:- பாங்கியே அவரைக் கண்டு நீ சொல்ல வேண்டியது ஒன்றுண்டு. மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில், காதல் என்ற நோக்கிற் கன்னியரிடம் கபடமாக வந்து பழகித் திடீரென வராது திகைக்க வைப்பவர்களுக்கு இடமில்கு. பெண்ககோத் தமது சுகபோகத்திற் காக அனல் கக்கும் சொற்களாற் சுட்டெரித்துத் துயருறுத்தும் தீய நெஞ்சுடையவர்களுக்கும் இடமில்கு. என்பதே அது. இதை அவரிடம் உறுத்திச் சொல்லுக.

> ்தலேவி பாங்கிக்குத் தன்மனதின் தவிப்பை உணர்த்தியது. கட்டகோக் கலித்துறை.

திடுமெனவாராது திகைக்க வைத்துத் திருந்திழையார் சடுகனற் சொல்லிஞற் சுட்டெரி தியரின் சுகவாழ்வும் படுமனப் பாவிகள் பாரில் மாதரைப் 2 பதைப்புறுத்தும் கொடுமிட மட்டக் களப்பிலே யென்று கூறுகவே 63

சி,உ:- நண்பனே என்னுடன் இதுவரை அன்புடன் பழகி வந்த என் காதலி இப்போது முன்போல முகம்கூடத் தந்து பேசு வதைத் தவிர்த்துவிட்டாள். இதனுல் ஏற்பட்ட பிரிவு, மாறுபாடு ஆதியன எதனுல் ஏற்பட்டதென நானறியேன். தான் காதலித்த வரைக் கைவிட்டு வேறு ஒருவரை மணஞ் செய்வதற்கு எந்த மட்டக்களப்பு மாதும் மனம் ஒருப்படாள். மரணந்தான் நேரி முனும் தன் மனதை இவறு ஒருவிரிடம் ஒப்படைக்க விரும்பவே விரும்பமாட்டாள். அப்படி நேரிடின் நான் வேறு பெண்ணெ ருத்தியை என்றுமே மணஞ் செய்யேன். வங்கக் கடல் எனும் பெண்ணேத்தான் மணப்பேன் என்பதை அறிக. தஃவவி மனம் மாறுபட்டதால் தஃவவன் தனது தவிப்பைத் தனது பாங்கனிடம் பகர்ந்தது. நேரிசை வெண்பா,

கூறுகவென் பாங்கனே குவளேமலர்க் கண்ணிமனம் மாறுபட்ட தெதஞல் மலர்த்து · வேருர் மணஞ்செய்ய மட்டுநகர் மகளவள் மனங்கொண்டால் மணப்பேன் கடலதுவே மகிழ்வு 64

சி,உ:- ஊரூராக அஃ ந்து மகர யாழாலும் வேய்ங்குழலாலும் 'சரிகமபதநிச' எனும் ஏழு இசைக் குறிப்பின் இணேப்பால் உன் இசை வன்மையை மட்டுமன்று, ஊடல்கொண்டுள் காதலர்களேயும் ஒன்று சேர்ப்பதில் வல்லவனையை பாணனே, உனக்கு வேண்டிய பரிசும் மதிப்புங் கிடைத்தற்குரிய இடமொன்று உண்டு. அங்கு நீ சென்றுல், நீ நினேயாத அளவு நிதியும் நிம்மதியும் பெறுவாய். அங்கே செல்வதற்கு உனக்கு வழி காட்டுவேன். செவிகொடுத்துக் கேட்குக. முத்தமிழில் ஒன்றுன இசைத் தமிழைக் காப்பவன் நீ. அதிற் திறமையும் உள்ளாய். எதிர்ப்படும் இவ்வழியே செல் அங்கே மருதமும் நெய்தலும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்துள்ள மட்டக்களப்பெனும் பதியை அடைவாய். அங்கே வயல் வளமும் கடல் வளமும் உள்ளன. வாழ்விற் குறையின்மையால் அங்குள்ள வர்கள் பல கலேகளே அழியாது பேணிப் பாதுகாக்கின்றனர்

அங்கு இயற் தமிழ் மட்டுமல்ல இசைத் தமிழ், நாடகத் தமிழ் ஆதியனவும் அரசு செய்கின்றன. மாங்குயிலேப் போல மாதர்களின் இனிமையாகத் தருணத்திற்கேற்ற தாராட்டு முதலிய பண்களே இசைப்பார்கள். பச்சைக் கிளிபோன்று அழகு தமிழ்க் கவிகள் இசைக்கும் பாவைபோன்றவர்களின் நாதத்தைக் கேட்பாய். நாகணவாயின் நல்மொழி போல பல நங்கையர்கள் களிகொண்டு பாடும் நயம்மிக்க பாட்டுகளேக் கேட்பாய். அவ்விடத்திற்குப் போனுல் அவர்கள் யாவரும் உனது இசையைக் கேட்டு மகிழ்வார்கள்.

அத்துடன் கடலின் இசையிலும் ஆற்றின் அசையிலும் பல வித இசை நுட்பங்ககோப் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்வாய். 'கோ' என இளங்கோ எடுத்தாண்ட சொல்கூக் 'கர்வென மாதர்கள் பண்ணுடன் இசைத்து இயற்றமிழில் உபயோகிப்பதையும் கேட்ட றிந்து கொள்வாய். ஆத்துடன், உனது பாட்ல்கள் அங்குள்ள பாலரைத் தூங்க வைக்கும். வயோதிபர்களின் தளர்ந்த மனத்தை மகிழச் செய்யும். ஊடல் கொண்டு தம் கணவருடன் பிணக் குறும் பெண்களின் மனதை வசப்படுத்தும்.

பாணுற்றுப்படை. பாணனுக்கு தஃவவன் தஃவவியின் ஊர்வளங்கூறுதல். நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மகர யாழுங் மாவேய்ங் குழலும் நிகரக் குரலும் நிதப மகரிச எனுமிசைக் குறிப்பும் இணேய விசைக்கும் பனுவலாய் விளங்கும் பாணநீ கேட்க முத்தமி ழிலோர்தமிழ் முனேந்து காக்கும் வித்தக இவ்வழி விரைந்து சென்ருல் வழிவிலாத் தமிழார் வாழிடம் மட்டுப் பழுதிலாக் களப்பெனும் பழனமும் நெய்தல் கடல்வளங் கொண்டு கலேபல வளர்க்கும் திடமிகு விருதிணே தெளிந்நே ஒன்றுய்ப் பழுதறக் கலக்கும் பதியைக் காண்பாய் அங்கெலாம் முத்தமிழ் அரசு செய்ய தங்கனின் நாடகந் தலேகொள வியற்கை இசையும் இயலும் எழிலுறு நாடக நசையற வளர்க்கும் நற்பதி சேர்வை மாங்குயி லன்ன மாதர்க ளிசையும் பைங்கிளி யன்ன பாவை (யர்) குரலும் பூவைய ன்ன பூவை (யர்) மொழியும் பொலியக் கேட்பாய் போய்நீ புகினே ஆங்கெலாம் உன்பண் அதிநய முறுமால் வீங்கிடு கடலிசை விரிக்கப் பாடுவை 20 ஆற்றி னேட்ட அதிர்சல சலப்பில் தேற்றும் பண்பல தெரிந்து கொள்ளுவை காவென் விழிச்சொல் கலந்த தமிழின் கோவென் சொல்லின் குழவைக் காண்பாய் உன்பண் கேட்டு உறங்கப் பாலர் உன்பண் கேட்டு உவக்க மூத்தோர் உன்பண் கேட்டு ஊடல் கோடுமே

சி.உ: பாணனே, நீயோ முத்தமிழில் முதிர்ந்தவன். இசைத் தமிழிற் சிறந்த தேர்ச்சி உடையவன். அத்தகை வித்தகமுடையே யாயினும், மட்டக்களப்பு மாதர்களின் குரவையைக் கேட்டால் அயர்ந்து விடுவாய். வயலில் களமர் நெற் சூடடிக்கும்போ து எருமைகளே உற்சாகப்படுத்தப் பாடும், பொலிப் பாட்டின் மரு தத்திணக்கே உன்னிதயத்தை உரிய பண் நிரப்பும். போகட்டும் வீதி வழியே போம்போது அங்கு 15 விகாயாடும் சிறுமிகள் . பலவிதப் பாட்டுகள் பாடுவார்கள். அவற்றைக்

கேட்டதும் இவை புதுப்பண்ணுக இருக்கின்றதே என்று வியந்தே போவாய். அவற்றையெலாம் கற்று நீயும் பாடப் பயின்றுகொள். இதைக் கடந்து செல்லும் வழியில் ஆதிவள்ளுவர் குலத்தினரான மூப்பர்கள் வாழும் மறுகு வரும். அங்கே அவர்கள் தம் பிள்கோக ளுக்கு பறை மேளத்தை இசைப்பதையும் குழலூதுவதையும் பயிற் றுகின்ற இசையைக் கேட்பாய். அப்போதுதான், அதற்கு ஈடாக உனது யாழும் குழலும் தண்ணுமைப் பறையும் நிகராகாது என்பதின அறிவாய்.

கன்னியர் யாங்குளர் கவின்பண் பாடில் மாதர் குரவை மயக்குமுன் பண்ண <mark>போ</mark>தரு வயலிற் பொலிபொலி என்னச் 30 குடிடு மள்ளர் சுவைதரு பாட்டிற் இடினே செய்ய இயலா தாகும் தெரிவிற் சிறுமியர் தேர்ந்து ஆடும் பரிவடை பலவாம் பாடலும் ஆட்டும் பண்ணுற வாங்கு பாடுக பாண 35 சற்றுத் தொலேசெலச் சார்ந்துவாழ் ஆதி வள்ளுவர் குலத்தர் வழங்கும் பறைக்கு உள்ளிடும் பண்பல உரைக்க லாற்ருய் அன்னவர் குழலின் அதிசுவை யிசைக்கு உன்குழல் யாழ்மேல் ஒப்புவ வறிந்து 40 பின்னர் இசைக்கு பிணங்குதல் செய்வாய்

சி.உ: அத்தோடு உனது பணி முடிந்துவிட்டது. என நிண்யாதே, சற்றுத்தூரஞ் சென்றல் ஊருக்கொரு கோயிலும் குளமும் உண்டு. ஆங்கெலாஞ் சென்று உனது தமிழ் இசையை குழலிசைத்து மந்தைகளே மேய்க்கும் சிறுவர்களுக்கு இசைக்குக. மேலும் பல புதிய இசைகளே இசைப்பதற்கு ஆக்கிக் கொடுக்குக. நாள் முழுதாக வெற்றிலேத் தோட்டங்களில் களேத்து வருபவர்கள்தம் அயர்ச்சி நீங்க நல்ல பண்களேச் சற்று உச்சநிஃலயில் எடுத்துப் பாடுக. படகு செலுத்துவோர் ஏலப்பாட்டுக்கு ஏற்ற வேஃலசெய்வோர்க்கு இதமாக வியர்வை வயல்களிற் சிந்துங் அமைத்து இசைக்குக. மருதப் பண்ணேப் பாடுக. காராளர் சிந்தை களிசுர வாவியிலும் கடலிலும் வஃலவீசி நீர்படு உணவுகளேச் சேகரிக்கும் கரையார் என அழைக்கப்படும் மீனவர்கள் களிகூர நெய்தற் திணக்குரிய தமிழ்ப்பண்ணே எடுத்துப் பாடுக. இவ்வாறு இசை பாடும் பொழுதெல்லாம் அவர்கள் களிகூர்ந்து உனக்குத் தக்க உயர்ந்த பல வெகுமதிகளேப் பரிசளிக்கத் தவருர். எக்குலத்தவராயினும். எவ்வினத்தவராயினும் அவர்கள் மனிக

இனம் எனும் முக்கிய இனத்தாரென எண்ணும் அவர்கள் உன்ணயுந் தமது தமரெனும் உறவுகொண்டும் பாராட்டுவார்கள். வேண்டிய பல உபசரிப்புகளேயும் தந்து ஆதரிப்பார்கள்

ஆயினும் உன்பணி ஆகிடக் கோயில் ஆங்காங் குளவாம் அதிற்பண் ணிசைப்பாய் தங்குழல் ஊதித் தெருட்டா மேய்க்கும் பூங்குலப் பாலர்க்குப் புத்திசை படைப்பாய் 45 வெற்றிலேத் தோட்ட வேலேயால் அயர்வோர் உற்றிடப் பண்கள் உரத்தே சொல்வாய் கரைபடு படகைக் கடலிற் செலுத்த உரைபடு ஏலோ உரைக்க வதற்கு உற்ற செவ்வழி உவந்து பாடாய் 50 கழனியிற் கணேக்குங் காளே(யர்) களிக்க பழன மருதப் பண்ணது பாடாய் களப்பிலும் கடலிலும் கவின்வலே வீசி அளப் பெரிதான அகல்நீ ருணவு சேர்த்தே தந்திடும் செந்தமிழ்க் கரையார் 55 ஆர்த்திடப் பாடி ஆவதென் மதுரை ஆண்டவர் கொடியுடை , அழகிய சின்ன மீனவர் என்றே மிளிரப் பாடி கானமே பொழிந்து களேப்பினத் தவிர்க பாடுதல் கேட்டுப் பரிசுகள் மட்டும் 60 தந்திட லன்றித் தகைமிக வுன்னேப் பந்த மாக்கிப் பாராட் டுவர்கொல் குலமுங் கோத்திரக் குறுகிய மனமும் நிலமும் சாதி நிறைகுறை பாரா தம்மில் வருவோர் தமைத்தம் இனமாம் செம்மை மனிதச் சிவனுய் மதித்து தான்வழி படுமிறை தணேயே பிறரும் வான் இறை என்று வழிபடு வாரென் சமரச மனத்துடன் சார்ந்தவர் தம்மை தமதவ ராகத் தாங்கிப் பலநலன் 70 நல்கி வாழும் நற்பண் புடையார் புல்லி யுன்னேப் புகழ்ந்தே போற்றுவர் ஆதலின் அங்கு அதிவிரை வாகப் போதல் நன்றே போதல் நன்றே (74) 65

சி,உ:- கருத்தைக் கவர்ந்த கண்ணே, மட்டக்களப்பு மண்ணின் மகளே, நமது திருமணத்தை நடத்தி வைக்க உனது தந்தை விரும்பிஞரில்&ு. ஏனெனில் ஏழையான என்ணேச் செல்வந்தனுன அவர் தனது மருமகளுக்கிக்கொள்ள விரும்பவில்ஃல. ஒன்றுக்கும் ஆகாது என தள்ளி வைத்த கல்லே மூஃலக் கல்லாகும் என்பதை மட்டுமன்று, பணம் தேடலாம் குணத்தைத் தேட இயலாதென் பதையும் | தெரிந்தும் புறக்கணித்து விட்டார். ஆயினும் நீயோ என் அன்புக்காக உன் சுக வாழ்வைவிட்டு வந்து என்னுடன் வசிக்கின்ருய். என்றே ஒருநாள் இவன் குணத்தில் மட்டல்ல பணத்திலும் பெரியனென அவர் அறியத்தான் போகின்ருர்.

எழமையைக் காட்டி மணந்தடுத்த தஃவவியின் தந்தையைப் பற்றித் தஃவவன் தஃவவியிடஞ் சூழுரைத்தது. நேரிசை வெண்பா.

நன்றல்ல வென்று நகர்த்திவைத்த கல்லொன்று நன்ருகு மெனமாமா நண்ணூர் - இன்றிஃமேல் எளியன் ஒருநாள் இணேயற்றே ஞவனெனத் தெளிவாய் களப்பூரின் தேன்

66

சி,உ:- வண்டுகளே, வானத்திற் செல்லும் ஆகாய விமானம்போல பறந்து பறந்து, எட்டுத் திசைகளிலும் அலேந்து திரிந்து, அங்கு எல்லாம் வண்ணவண்ணமாக செடியிலுங் கொடியிலும் பூத்துக் குலுங்கித் தேன் சொரியும் அழகுடன் நறுமணம் வீசும் மலர்க் கொத்துகளே நுகர்வதைவிடுத்து, அழகாகக் கோதிக் கட்டிய என் கரிய சுந்தலேச் சுற்றி ஏன் வட்டமிடுகின்றீர்களோ. ஏன்தான் இப்படி அங்கு மிங்கும் அலேகின்றீர்களோ. இதைவிட்டு என் மேல் காதல்கொண்டுள்ள மட்டுநகர் மகனிடஞ் சென்று, உங்க கோப்போல் அவரும் அலேகின்றுரோ என எண்னும் என் துயரத் தையும் தனர்ச்சியையும் எடுத்துச் சொல்க.

வண்டுவிடு தூது. தஃவவி தன்துயர் ஆற்ருனாய்த் வண்டைத் தஃவவனிடஞ் சென்று தன்துயர் கூறும்படி சொன்னது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்,

தேன்பிழியும் மலர்க்கூட்டந் தேடியோடித் திசையெங்கு மலேந்து வாழும் வான்கப்ப லாயிரைந்து வளேத்தெந்தன் வார்குழலே வட்ட மிட்டு ஏன் அலேவீர் எந்தன்மனத் தேந்தலான இளம்மட் டுக்களப்பா ரிடத்தே தான்சென்று தளர்வுரைத்து தையலெந்தன் தாபத்தைத் எடுத்தோ துவீரே

67

தி,உ:- பேரனே, வீணுகப் பெண்களின் பின்னல் சுற்றிச் சுற்றிக் காலத்தைக் கழிக்கும் உனக்கு நான் ஒரு புத்திமதி சொல்வேன் கேட்குக. தமிழரின் வாழ்வுக்கு அகம் புறம் எனும் இருதிண்கள் அவசியம்.அதாவது காதலும் வீரமும் ஒன்றேடு ஒன்று இணந் ததே நல் வாழ்க்கை. இவை ஒன்றில்லாத மற்றென்று போலியா னது. எனவே உனது வீரத்தினைலே ஒரு பெண்ணின் காதலேத் தேமுக்கொள்வது உகந்தது. அதற்கேற்ப உன் மனப்போக்கையும் நடத்தைகளேயும் மாற்றிக்கொள்க.

> தாத்தா ஒருவர் தறுதலே ஒருவனுக்குக் கூறிய மதி. குறள் வெண்பா.

வீரமின்றி மாதரன்பு விழலாங் மட்டுநகர் மாரனேநின் <mark>மனமத</mark>னே மாற்று

68

சி,உ:- மனமே என் கணவரின் போக்கு வரவரப் புரியாததொன் ருகவே மாறி வருகின்றது. அவரில் வேறு ஒரு மணமும் வீசுகின் றது, மன நிஃலயும் மாறுபட்டுள்ளது. குணமும் திரிபுபட்டுள்ளது. எப்போதும் ஏதோ மயக்கம் வந்தவர்போல காணப்படுகின்றுர். மன வேதணேகொண்டு துயில்பவர்போல் தோன்றுகிறுர். இடைக் கிடை மனதிலே தனக்கு ஏதோ செய்யமுடியாத, நிறைவேறுத ஒரு காரியம்பற்றிய எண்ணம் வந்து தாக்குவதுபோல பெரு மூச்சும் விடுகிறுர். இவருக்கு என்னதான் நடந்து விட்டது. ஒரு வேண் இந்த மட்டக்களப்பு மண்ணில் வேறு பெண்ணெருத்தி இவர் மனதில் இடம்பெற்றுக் கொண்டாளோ.

தஃவென்மேற் தஃவவியின் ஐயப்பாடு - நெஞ்சோடு கூறியது. கட்டகோக் கலித்துறை.

மாற்றோர் மணமும் மனமுங் குணமும் மயங்குநிலேத் தோற்றமுங் கொண்டு துயர்படு பவராய்த் தூங்குவார்போல் ஆற்றுப் பெருமூச் அறைவதா லவர்க்கு ஆனதென்னும் வேற்றோர் துணேவந் ததுண்டோ மட்டுமா வியனிலத்தே

69

சி,உ:- தஃவனே, நானே உன்னுடன் இளமைதொட்டுப் பழகி வரும் தோழன். ஒரு தமிழ் மரபைக் கூறுகிறேன் கேள். மட்டக் களப்பு மக்கள் நிலத்தை உழுவார்கள். நெல் விதைப்பார்கள். எருவிட்டு பயிருக்கு ஊட்டம் அளித்து நல்ல விகோச்சஃப் பெறு வார்கள். ஆனுல் பெண் வீட்டாரிடம் சீர்தனங்கள் என்றுமே வாங்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் அப்படிச் செய்வது வாழ்க்கை அல்ல வணிகச் செயல் என்பது அவர்களின் உயர்ந்த பண்பு. சீர்தன முறையை இழிந்து பாங்கன் தஃவைனுக்குக் கூறியது. நேரிசை வெண்பா

நிலத்தை உழுதுநெல்லே நிரைப்பார் மட்டுநகர் புலத்தை எருவிட்டுப் பொலிவாக - நலஞ்செய்து பெருக்குவபோல் வாங்<mark>கார்</mark> பெண்வீட்டுச் சீர்தனங்கள் அரும்வணிகச் : செயலாகு மாம் 70

சி,உ:- எந்தன் இல்லக் கிழத்தி நான் வேறு ஒரு பெண்பால் நாட்டங் கொண்டுள்ளதை அறிந்திருக்கலாமோ, ஒருவேகோ என் காம நாடகத்தைத் தெரிந்துகொண்டாளோ. என்னுடன் பரத்தை கொண்டுள்ள காதல் அவள் செவியிற் பட்டுவிட்டதோ. மட்டக் களப்பார் இத்தகையவர்கள் அல்லவே. அப்படியிருக்க அந்த நற்பெயரை நான் கெடுப்பதற்கு எனக்கு என்னதான் நேர்ந்துவிட்டதோ.

தஃவன் தன் பரத்தமையைத் தஃவி அறிந்தாளோவென தனக்குள் ஐயமுறல். கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆமோ அவளெந்தன் ஆட்ட மறிந்தனனோ போமோ செவிக்குப் புன்மகள் புரிகாதல் நாமோ மட்டுநகர் நற்போ நவைகொடுக்க லாமோ அறியேன் என்னதான் அருவியதோ

71

சி,உ:- அன்று ஓடையருகில் அவரும் நானும் சந்தித்த பிறகு தெருவிலே போவோர் வருவோர் யாவரும் எண் ஒரு மாதிரி யாகப் பார்கின்ருர்களே. அவர்களின் அந்தப் பார்வை என்னி டத்தே மறைந்துள்ள இரகசியத்தைத் துருவி ஆராய்வதுபோலத் தோன்றுகிறதே. இந்தக் களவியல் முறையை மட்டுக்களப்பு மக்கள் ஒரு நல்ல பண்பாகக் கருத்திற் கொள்ளமாட்டார்களே.

> தஃவ்ஹடன் கொண்ட உறவு வெளிப்பட்டதோவெனத் தஃவவி தயக்கமுற்றுத் தன்னெடு தானே கிளர்த்தல். கலிநிஃலத் துறை.

அருவிப் பாங்கில் அன்றவர் கண்ட அத்தோடு தெருவிற் போவோர் தெருட்டும் பார்வை தேர்வாகத் துருவும் எந்தன் தொடர்பைத் தூய தோழமையின் மருவிற் டபண்பார் மட்டு நகரின் மாண்பிதுவோ

72

தி,உ:-பாங்கனே, நான் வரும்வழியில், தென்னங் கீற்ருல் அரண்-போல அடைத்த ஒரு வேலியுண்டு. அதன் ஊடாக தெங்கினம் குரும்பைகள் இரண்டுகொண்ட ஒரு அழகிய உருவம் தனது தோழ்ககோத் தாழ்த்தி அன்பு செறிய என்கோப் பார்த்துப் புன்ன கைத்தது. அது வேறு எதுவுமேயில்கு, என்மேல் அன்புபூண்ட, இங்கே உள்ள மட்டக்களப்பு இளம் மங்கையேதான்.

தன்கோப் பார்த்தது தகேலவியின் கண்கள்தான் எனத்துணிந்து தகேலவன் பாங்கனிடங் கூறியது கட்டகோக் கலித்துறை,

தெங்கிளங் குரும்பை தேங்கு மொருவுரு தெங்குமட்டைத் தொங்கும் மறைப்பிற் தோயரண் தொடரிற் தோழ்பணித்துப் பொங்கிடு மன்பது பூத்திட வெந்தணேப் புறம்பார்த்தாள் இங்குறு மட்டுக் களப்பிண் இளேயா ளிவளெனுமே 73

ஒருத்தியின் உரிமையான ஒரு ஆடவன்மேல் அன்புகொண்டுள்ள பரத்தைப் பெண்ணே, நான் சொல்வதைக் இன்றைருகுக் இன்றூர்தான் இல்லத் துணேயாக மென்பது கடவுளிட்ட கட்டனே. இதுவரை இதனே மாற்றியவர் யாருமே இல்லே. இனிமேலும் இதை எவராலுமே மாற்றமுடி யாது. இதணேச் சரிவர உணராதோர் புத்தியற்றவர்களே. ருக்குக் கடமை என்னவென்று தெரியுமா. தன்னுள் அடங்கி யிருப்பதைக் காவல் செய்வது. அதற்குக் கேடெதும் சுற்றிநின்று பாதுகாப்பது. அதுபோன்றதே அவளின் கண்கள். ஆனுல் உனது கண்களோ மற்றவரைச் சுற்றிப் பிடித்துச் செய்யுந் திறனுடையது. ஒருபோது அன்புகாட்டி அவஃஎத் தன் மணேவியாக்கியபின் உன்னிடம் தடுமாறுகிருர். இதே நிக்ல குக்கும் ஏற்படுவதில் என்ன ஐயம் உண்டு. இந்த உண்மையை மட்டக்களப்பிற் பிறந்தும் ஏன் அறியாதிருக்கின்றுய்.

> பாங்கி பரத்தைக்குச் சொன்னது. பதிஞன்கு சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

இவர்க்கு இவரென இறைவனிட்ட இணேவித மாற்ற யாருளரோ இதுவரை யில்லே இனிமேல் வாரா இதனேத் தெளியார் தேராரே சுவர்க்குக் கடமை சூழல் காத்தல் சுற்றி நிற்றல் அ..தவள்கண் சுழலும் உன்கண் சற்றி வகோக்க சூது செய்தற் கடக்கமுற்ற அவரின் மகுனயாள் அகத்திற் காறுதல் ஆற்றுமென் மொழிசில அறிவுறுத்தும் அன்று அவள்பால் ஆகிய அன்பால் அகத்தி னரசி யாக்கியவர் எவர்க்கு மதுவே என்றுஞ் செய்வார் என்றறி யாது ஏமாறும் ஏந்திழாய் மட்டுக் களப்பில் இருந்தும் ஏனறி யாதுன் மடநெஞ்சமே

74

சி,உ:- மனமே, அதோ, மட்டக்களப்பு மண்ணில் வளர்ந்த இளங் கொடி ஒன்று ஐந்து வேறுவேறு விதமான மலர்கள் பூத்துள்ள மாயத்தைப் பார்க்குக. வதனத்தில் தாமரை மலரும், கரங்களில் காந்தள் மலரும், பல்லில் முல்கேலயும், தனங்களில் கோங்கும் இதழ்களில் செம்முருக்கு மலரும் ஒருங்கே இணேந்து, மலர்ந்து அழகு தருகின்றன. இவளே என் தகேலவியென்பதை அறிக.

> தஃலவியின் அங்க வர்ணண். தஃலவன் தன்நெஞ்சொடு கிளர்த்தல். நேரிசை வெண்பா.

நெஞ்சே அங்குபார் நிலமட்டுக் கொடியதனில் அஞ்சுபூ பூத்த அழகதனே - கஞ்சமுடன் காந்த**ள் முல்ஃயுங் கள**ப்போங்கு கோங்கும் ஏந்துஞ் செம்முருக்கு மேர்

75

சி.உ: தோழியே, வீட்டில் எனக்குத் திருமணஞ் செய்து வைக்க வரன் பார்க்கிறுர்கள். ஆனுல் நான் ஏற்கனவே திருமணஞ் செய்தவள் என்பதை இவர்கள் எப்படி மறந்து விட்டார்கள். ஒருநாள் நான் வரம்பிறைல் சென்றேன். அங்கே ஒரு வாலிபன் ஏர்பூட்டி உழுதுகொண்டிருந்தான். எணேக் கண்டதும் அவனின் புலன்கள் விதியின் நியமத்தால் என்பாற் சென்றுவிட்டன பையின் கொழுவைத் தனது காலில் ஏற்றிக்கொண்டான். அவக்ளக் கேலி செய்தார்கள். நானே கண்டவர்கள் என்பதி என்று மனத்திலே எண்ணினேன். அவ்விடத்திலே கட்டிக்கொண்டேன். அவரின் தோழிற் தாவி மேவி தழுவியுங் கொண்டேன். இவைகள் உண்மையில் நிகழாவிட்டாலும் ந்ததுபோன்ற ஒரு உறுதியான மனநிலே உண்டாகிவிட்டது. இப்போதாவது நான் ஏற்கனவே உடலளவில் இலாவிட்டாலும் மனத்தளவிலே மணமானவள் என்பது புரிகின்றதா.

. தஃவி தனது மணம் பற்றிய மனவுறுதியைப் பாங்கியிடங் பகர்ந்தது. எழுசீர்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்,

ஏர்நடத்திடு வேளே யெணப்பார்த்து ஏர்க்கொழு காலில் ஏறிய துண்டு பார்த்தநான் மட்டுக் களப்பு மள்ளர்தம் பாங்கதைக் கண்டதும் பதியாய் என்மனத் தார்தொடுத் தவரின் தாவுதோழிலே தரித்துத் தழுவித் தனித்து நின்றனன் தோதொடுத்தனந் திருமணம் வேறுண்டோ தெளியச் சொல்லென் திகழ்வொரு மலரே

76

சி,உ:- நெஞ்சமே, அதோ தெரியும் மனத்தைக் கொள்கோகொளும் அழகைப்பார். ஒரு மலர் இன்னேரு மலரைத் தாங்கியதை நீ இதுவரை எங்கேனும் கண்டதுண்டா. கண்டிராவிட்டால் எதிரே பார். எந்தன் மண்வியே ஒரு மலர்தானே. அவளின் இடுப்பில் இருக்கும் என் மகவும் ஒரு சின்னஞ்சிறு மலர்தானே. அப்படியாளுல் தாய் எனும் மலர் பிள்கோ எனும் மலரைத் தாங்கி வரு கிறது என்பது தவரு. என் விழிகளே இந்தக் கண்கொள்ளாக் காட்சியைக் காண்.

தனது மணேவி மகணே இடுப்பி லேந்தி வருவதைக் கண்ட தஃலவன் தனக்குட் சொல்லியது விருத்தப்பா

ஒருமலரை இன்னுமொரு மலர்தான் தாங்கும் உருவந்தான் எங்கேனு மேயிவ் வுலகிலுண்டா வருமெந்தன் மணேயாளின் இடுப்பிற் பூத்த அருமலரைக் காண்க மட்டுக் கருவிழியே

77

சி,உ:- தஃவனே, எங்களின் தஃவியை இட்டுச் சொல்வதானுல் அதுவே ஒரு பெரிய புராணமாகிவிடும். அத்தகைய குண நலன் களும் பண்புகளும் கொண்டவள்.எனினும் அவளது உள்ளத்தைப் போல உடலும் நல்லதையே செய்யுந் தன்மை படைத்தவை. எப்படி என்று சொல்கிறேன் கேட்குக. அவளின் கண்கள் அறிவு ஒளியை ஊட்டும், கரங்கள் இறைவனே வணங்கும் வழி காட்டும். தனங்களோ தாய்மையைப் பேணும். வாய்கள் வேதங்களே ஓதும். முத்துப்போன்ற பற்களின் புன்முறுவல் அன்பின் ஆழத்தை உரைக்கும். இதுதான் மட்டக்களப்பு மாதரின் பொதுவாம் இலக் கணம். அதிலும் இவள் மேம்மபட்டவன்.

அவள் ஒரு அதிசயக் குணநலங் கொண்டவள் என்று பாங்கி தஃவனுக்குப் பகர்ந்தது. நாற்சீரடி விருத்தம்.

கருவிழிகள் ஒளியூட்டும் கரமிரண்டும் இறைபோற்றும் பருவரைகள் பாலூட்டும் பவளவாய் மறையோதும் அருமுத்து அன்பூட்டும் அதிசயமோ மட்டுநகர் தருமங்கை தன்னிடத்திற் தாமிவைகள் உள்ளனவே 78

தி,உ:- தோழி, மற்றவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்கணே இட்டுச் சொல்வதைக் கேட்டபின்னர், நான் திருமணஞ் செய்து கொள்வதற்கு அஞ்சுகின்றேன். ஏனென்றுல், ஆரம்பத்தில் அன்-பாக இருக்குங் கணவர் காலஞ் செல்லச் செல்ல வன்புள்ளங் கொண்டவராகி விடுவாராமே. ஆரம்பத்தில் தேனே என்று அன்புடன் அழைப்பவருக்கு வேம்பாகக் கசக்குமாம். மதுமலர்க் கேசத்தாள் என்று பாராட்டியவர், கடைகெட்டவளே, கள்ளியே என்றெல்லாம் பேசிக் காறி உயிழ்வாராம். எங்கள் மட்டக்களப்பு மக்களும் இக்குணம் படைத்தவரோ என ஐயமுறுகின்றேன்.

இப்போது இப்படி பிற்போது அப்படியாமே என்று பிறர் சொல்லக் கேட்டவற்றைத் தஃவவி பாங்கியிடம் விளுவியது. அறுசீர் நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

உள்ளத்திற் பிறருரைத்த உறழ்வுமொழி கேட்டபின்னர் உழலுந் துயரை விள்ளுவதைக் கேள்தோழி விழித்தெம்மைத் தேறலென்பார் வேம்பெனக் கசக்குவாராம் கள்ளவிழுங் கூந்தலென்பார் கடுகடுத்து கடைகெட்ட கள்ளியாய்க் காறுவாராம் உள்ளபடி மட்டுநகர் வாழ்பவரும் இப்படியோ உணரநான் உரைத்திடாயே

79

தி. உ:- எங்கும் சென்று இசையுடன் பாடித் தமிழை வளர்க்கும் பாணனே, நான் ஒன்று சொல்வேன் கேட்குக. ஒரு பைங்கிளி தன் ஆண் துணே பிரிந்து போவதை விளரிப் பண்ணில் பாடுக. அதைக் கேட்பவன் அவ்விசையில் கரைந்து வானுலகிற் புகுவான். அங்கே சொர்க்கத்தில் இருந்தாலும் அவனுன் மனதுக் கினியாள் இலாத நிலே அவனுக்கு அதை நரகமாக்கும். அதனுல் அவன் தரித்திருக்க மாட்டாது உலகிற்குத் திரும்பி வந்து

இந்த உண்மையைத் சொல்வான். மக்களுக்கு தேறுதல் செய்த யாழ்வகைகளில் விபுலானந்த அடிகளார் தொகுத்து, புலவர்மணியின் பாடல் அப்படி இசைக்கும்போது, இசைக்குக.. வித்துவான் பூபாலபிள்ளேயின் பக்கிப் எடுத்துக்கொள். பண்டிதரின் நற்சந்தங்களே பண்ணேப் பயன்படுத்து. கந்தையாப் உபயோகி. கணபதிப் பிள்ளோப் புலவரின் கவித் திறணேக் சுரங்களே மெய்ப்பாட்டுச் முத்தனின் வித்துவான் சரவண பண்டிதர். செ. பூபாலபிள்கோ அவர்களின் பைந்தமிழாற் பாடு. நடராசனுரின் நற்றமிழ் இலக்கணத்தையும் கவனத்திற்கொள்

பாணனிடந் தனது தஃலவியின் ஊடஃலத் தணிக்கச் சொல்லி தஃலவன் சுறியது நேரிசை ஆசிரியப்பா

நாடெலாஞ் சென்று நற்தமிழ்ப் பண்ணுடன் பாடலே இசைத்துப் பைந்தமிழ் வளர்க்கும் பாணநீ கேட்குக பைங்கிளி ஒன்று ஆணதை விட்டு அகல்வதை விளரி மோன இசையில் மொழிந்திடு கேட்பான் 5 கான மதிலே கரைந்துநான் போஞல் வானத் தவர்கள் வாழ்ந்திடு சுவர்க்கம் தானவள் இலேயெனிற் தகுநர கென்று கூறும் படிக்கு குவலயம் வந்து தேறுதல் சொல்லித் திரிவான் என்று 10 விபுலர் தந்திடு வித்தக யாழ்களில் அபூர்வ மோகன மசைத்திடும் மதங்கா. புலவர் மணியின் பொற்தமிழ்ப் பாடலிற் நலமுற அமைத்து நல்குக சூதா வித்துவன் பூபால் விரிதமிழ்ப் பண்டிதன் 15 பத்திப் பூபால் பண்ணிற் பாடுக கந்தையாப் பண்டிதர் கவின்தமிழ்ச் சாற்றில் சந்தமெழுப்பிச் சாற்றுக குயிலா கணபதிப் பிள்ளேக் கவிசெய் புலவர் மணத்தமிழ்பரப்பி மலர்க பண்ணவா 20 சரவண முத்தன் சனிதொலே பாட்டுச் சுரமதை ஒலித்துச் சொல்லுக இசையே நடரா சரிஞர் நற்றமிழ் இலக்கணம் புடமாய்ப் பூந்தமிழ் புக்னந்தே பொலிய தமிழை வளர்த்துத் தமிழிசை பரப்பி 25 அமிழ்தை நல்கும் அருமைப் பாண

சிறியதோர் கீரைத் தண்டை வெட்டுவதற்குக் கோடரியை உபயோகிப்பதுபோல முத்தமிழ் வல்லமைகொண்ட வித்தகளுகிய உணே சிறியதொரு காரியத்திற்கு பயன்படுத்தும் எணே மன்னித் துக்கொள். என்னிஃலக்கு இரங்கி நான் சொல்வதைக் கேட்குக உன் தகுதிக்கு அப்பாற்பட்ட எழிய செயலாயினும் இதை என்-பொருட்டு ஒரு தர்மச் செயலாகச் செய்குக.

கோடரி எடுத்துக் குறுகக் கிரை பாடரி செய்தலாய்ப் பாண உந்தனே எந்தன் சொந்த இலாபங் கருதி நொந்திடு துயரை நொடிக்கும் வண்ணம் 30 வேருர் காரிய விலேசெய வேண்டி சேரு நிற்குஞ் சிறியோன் தனக்கு இரங்கிநீ பாண இருசெவி மடுத்து தரங்கெடு செயலிதைத் தர்மமாய்ச் செய்யே

எதையும் பொருமையாலும் வஞ்சகத்தாலும் சி.உ: கெடுக்க நிணேக்கும் கசடர் வாழுகின்ற உலகில், எவரெதைச் சொன்னுலும் அறிவாகிய பகுத்தறிவால் ஆய்ந்துணர்ந்து நமது ஆரும் தெளிய8்வண்டியது அவசியம். இதனே ஆற்றிலிருந்து குளிர் காற்று வீசி அரச இலேகள் அசைத்து சரசரவென கிளர இசைப்பதைக் கேள். அதே காற்று மருத இலேகளே அசைத்துச் ஒலிப்பித்தும், சொல்லுவித்தும், பணகளின் மடல்கள &Lig வயலில் முற்றிய தானியக் கதிர்களே வகோத்து தழுவி உறுத்தியும், கயல் மீன்களின் கண்ணெளியால் விளக்கியும் புலகுறக்குவதைக் கேட்குக.

உரைப்பார் உரைப்பினும் உண்மை தெளிந்திடல் திரைப்பார் வாழ்நம் திறலுறு அறிவில் 36 ஆரு மறிவாய் அமைந்தது என்று ஆற்றெழு காற்றில் அரசிலே யாடத் தோற்றிய காற்றுத் தொடர்ந்து தென்றலாய் மருத விலேகளே மதர்த்திக் கடந்து 40 ஒருவு பணேகளின் ஒலிபல விசைத்து வயல்விளே கதிர்களே வளேத்துக் கொஞ்சி கயல்களின் கண்களிற் கதித்துத் துளித்தும்

சி.உ: வயலிலே தென்றலாக மாறி வரம்பில் உள்ள புற்களின் மகரந்தத் தாதுகளே வாரி தென்னம் பாகோயிற் சேர்க்கும். அத் தருணங்களில் அதன் வேகத்தை வடமோமுத் தென்மோமு நாடகங்களின் ஆட்டங்ககோப்போலக் கூட்முக் குறைக்கும். அந்த வயலிலே விநாயகப் பெருமானின் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. உலக மாதா உமையாளின் வயிற்றில் உதித்த அந்த விநாயகப் பெருமான் சிஃ வடிவில் இருந்தாலும் அடியவர்களுக்கு மஃயள வாக அளவற்ற அருஃாப் பொழிபவன். அந்த வழியாற் செல்க. அந்தஇடம் எங்குளதென மஃயாதே. வெண்சங்கு இசைக்கும் நாதமும் வெண்கலமணியோசையும் அந்தஇடத்தைத் தெற்றெனக் காட்டும். மற்றும் மேற்குத் திசையில் அமைந்துள்ள வயலும், ஆலயத்தில் உயர்ந்து எழுந்து காற்றைத் தடுக்கும் நெடுங் கோபு

வரம்பிடைப் புற்களின் வலிமக ரந்தம்	45
நிரம்ப வெடுத்து நீள்தெங்கிட்டு	
ஆடும் வடதென் ஆமிரு மோடி	
பாடுங் காவியம் பலப்பல வாக	
இத்தகைத் தென்றல் இலங்கும் வயலிடை	
முத்தமிழ் விநாயகன் முதுபதி உளவாம்	50
அமைதி சூழ்ந்த ஆலய மதிலே	
உமையவள் உதரத் துறுகனி பழுத்து	
சிலேயுரு வாகச் சிலேப்பினு மன்பர்	
மலேய்ள வாக மாண்புறு தலேவன்	
குற்றங் கழையக் குறைகள் பொறுக்க	55
மற்று விக்கினம் மறையத் தோன்றி	
இருப்பா ஞங்கு இடரில் வழிச்செல	
ஒருப்பா ணுறு உரைக்குதுங் கேட்க	
மழுமா னேந்தி மறையவன் கேட்க	
வழுவிலாச் சங்கம் வாய்திறந் தூதும்	60
வெண்கல மணியின் விரிந்திடு நாதம்	
பண்புற வேளே பலதைக் காட்டும்	
மேற்கிற் பார்ப்பின் விளேநில வயலுள்	
ஏற்புறு வெண்மை இலங்கத் தோன்றும்	
அதுவே அப்பதி ஆங்குள கோபுரம்	
கதுமென வுயர்ந்து காற்றதைத் தடுக்கும்	65
இத்தகைக் குறிப்பால் இடத்தை அறிந்து	
முத்தமிழ் இசைசெய முன்னே செல்க	
Carried and our Late Carried Carried Co. Co. Sec. 1907 S	

சி.உ:- அங்கே கோபத்தாற் சிவந்த விழிககோ மூடி இரு கரங்ககோயுங் கூப்பி ஒருத்தி இறை பணிந்து நிற்பாள். அவளின் மனதில் எக்னயிட்ட ஐயத்தை மருதப்பண் பாடிப் போக்குக. அவளின் உள்ளத்தை உருக்குக. நான் கண்டகண்ட பெண்ககோ அனுபவிக்கும் கசடன் அல்லன், வள்ளுவரின் குறள் எனும் எல்குக்குள் நின்று தமிழ் நெறி காப்பவன், அவகாச் சுவைத்த

நாவு வேறு ஒருத்தியைத் தொட்டும் பாராது. சந்தேகம் கெடுவது ஆட்டத்தால் குடும்பமும் பந்தமும் எனும் பிசாசின் உரைத்து மகா பாதகம், என்பதை எல்லாம் விபரமாக எடுத்து குடலுக்கு அப்படி தவிர் த்துக் உதவுக. ஊடலேத் கண்டால் உனக்கு, அவள் எனக்குத் தரும் வெற்றி செய்து நீ பல நிதிக்கோ வாரி வழங்குவேன். முத்திலும் பலவாக

- Order of the LITTER	
அவ்வழிச் செல்லில் அசைமிகு பாண	
செவ்விழி ஒருத்தி சேர்கை கூப்பி	70
ஆங்கண் நிற்பள் அவள்மன ஐயம்	
நீங்கு தற்கான நீலாம் பரியை	
மருதப் பண்ணுடன் மயங்கப் பாடி	
உருகச் செய்து ஊடலேத் தவிர்ப்பாய்	
கண்டதை நுகரும் கசடு கொண்ட	7.5
வண்டல வென்று வழுத்துக அவட்கு	75
வள்ளுவன் சொல்லின் வரம்பிலே நின்று	
உள்ளத் துறவால் உயரும் வன்மை	
எந்தனுக் குண்டென எடுத்தவட் கோது	
சுந்தரி அவளேச் சுவைத்த நாவிது	
எந்தவோர் பெண்ணேயும் ஏறெடுத் துருசி	80
தந்திடா தென்று தாழ்வுறச் சொல்க	
சந்தேகப் பேயால் சரிந்து குடும்ப	
பந்த மறுவது பாவமென் றுரைக்குக	
ஊடலேத் தவிர்த்து உளமது இணேயுங்	
கூடலேத் தந்திடக் கூடுமுன் முயற்சி	85
பலிதமே யாஞல் பாரிலே எந்தனுன்	
நலிவதே அகன்று நலம்பல பெறுவேன்	
அதற்குப் பரிசாய் அளிப்பது எதுவென	
எத்தோநான் இயம்ப லாகு மெனினும்	
களப்பூர்க் கலிங்கமும் கழனியின் முத்தும்	
கள்பழாக கண்கைமும் கழ்ணமான முத்தும்	
அளப்பரி தான அறுவகை உண்டியும்	
பாலுந் தேனும் பசும்பாற் தயிரும்	
சேலுடன் முக்கனி செங்கரும்புடனே	90
அவிளெனக் கிடுமுத் தளவிலும் பலவாய்	80
பவளமும் பொன்னும் பரிசாய்த் தருமே	80

சி,உ:- தமிழ் மொழியே, நான் உண் ஊடகமாகக் கொண்டு என் தெரிவித்து அவளுக்குப் பல கமுதங்களே வரைந்தனுப் காதலேத் நல்லா*ள்* அவையெலாம் தனக்கே என்று மட்டக்களப்பு பினேன். தந்தாளில்கே. பதிலெதும் ஆதலால் கொண்டிலள். மனதிற் தனித்தமிழில் ஒருவேகா எதுவோ தெரியேன். அது காரணம்

எழுதப்படவில்ஃ. வடமொழி ஆதிய பிறமொழிச் சொற்களும் மரபும் கலந்துள்ளதோ, அதைக் கண்டு மனம் வெருண்டதால் பதில் தரவில்ஃலயோ கூறுக.

தஃவவிக்குத் தான் விடுத்த மடல்களிற்குப்பதில்வராததால் தமிழொடு தன்துயர் தஃவன் கூறல். நேரிசை வெண்பா

தருகின்ற மடலெல்லாம் தனக்கே தந்ததென்று மருவுமட்டக் களப்புவாழ் மங்கை - ஒருவாத எழுத்தேநீ கூருய் இயற்தமிழே அதில்வேறு இழுக்குவடக் குண்டோ பினி,

81

சி,உ:- தஃலவனே, கடந்த இரவு, ஒருபனம் பழம் வீழ அதஞல் எழுந்த ஒலியை, வரவை உணர்த்த நீயிடும் சங்கேத ஒலியென நிக்னத்துக் கொண்டு அவள் வந்து பார்த்து ஏமாந்து போஞள். அப்போது நீ அவகா அக்ணப்பதற்குப் பதிலாக கும்மென்ற இருட்டே தழுவி அக்ணத்து அச்சமூட்டியது என்பதை அறிகுக.

> இரவுக்குறி தவறிய தஃவவியின் துயரத்தைத் தஃவைனுக்குப் பாங்கி உரைத்தது - மருட்பா.

இனங்காட்ட வெழுப்பும் இராக்குறியின் போது பனக்காட்டுப் பழம்வீழ வந்த - தினங்காக்கும் தைய லேமாந்து தான்திரும்பும் போதங்கு அச்சம் அரவணேக்க அகன்ருள் மையிருள் மட்டுநகர் மறையிரவின் போதே

82

தி,உ:- அழகிய மொட்டொத்த பாங்கியே, நானின்று ஒரு தீய சேதியை என் செவியாற் கேட்டேன். வழியில் எதிர்ப்பட்டா ளொருத்தி எணேப் பார்த்து, "பெண்ணே உன் கணவன் மனதில் வேறு ஒருத்தி இடம் பிடித்துள்ளாளோ" என்று கேட்டாள். ஏன் கேட்டாள், எதற்காகக் கேட்டாள் என நானறியேன். அப்படி இருப்பின் பங்குக்கு நிற்கும் அந்தத் திருட்டு வேசை யாரோ. தெரிந்தால் சொல். தெரியாவிட்டால் ஆய்ந்தறிந்து சொல்.

தஃவவி தன்கணவனின் கள்ளக் காதலி யாரென்று பாங்கியிடம் விளுவியது - நேரிசை வெண்பா.

போதேநீ கேட்க பெண்ணெருத்தி கேட்டாள் மாதேவே றுன்கணவன் மனதில் - போதரவே தி,உ:- பாங்கி, என் மனதிலே ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டுள்ளது.
இச் சந்தேகம் உலக நடபடிக்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்
தது. அது என் மனதை காரிருள் மேகம் வானத்திற் கவிழ்ந்தது
போல நன்கு மூடி இருட்டாக்கியுள்ளது. திருமணத்தின் முன்பு
அந்த ஐயத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவாவு
கின்றேன். மண வாழ்க்கையிற் புகுந்து சில நாட்கழித்த பின்னர்,
அழகி என்று வர்ணித்த ஆடவர்கள் அரக்கி என்பார்களாமே.
அடிபோடி என்றெல்லாம் தரங்குறைத்துப் பேசுவார்களாமே.
இது உண்மையா, இந்தக் கொடிய பழக்கம் நம் மட்டக்களப்பு
மண்ணிலும் உண்டா. இதுவே என் மனதை நெருடும் சந்தேகம்.
இதனத் தீர்த்து வைப்பாயாக.

மணத்தின்பின் மனம்மாறுமென்று மருளுற்ற பாவை பாங்கியிடம் விகுயது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

கழலுக என்மனத் தையங் கவிழ்ந்தது காரிருள் மேகமன்ன விழவுறு மணத்தின் வேளேயின் பின்னர் வேரும் மனமெய்துமோ அழகி யென்றவாய் அரக்கி யென்னுமோ அடிபிடி போடியென்றே வழக்கம் மாறுமோ வாழ்க்கை மட்டூர் வளவன் வாழ்வுள்ளே

84

தி.உ:- பெண்ணே ஊரவர்களின் வீணுன பேச்சுகளே ஒரு பொருட்டாகக் கொள்ளாதே. வாழ்விவில் உண்டாகும் ஏற்ற இறக்கங்கள், இன்ப துன்பங்கள், நிறைவு குறைவுகளே உண்டாக் குபவை இவையன்று. அப்படிச் செய்வதற்கு இதற்கு வலிமை யில்ஃல.நமக்குள்ள பரஸ்பர அன்புதான். அதற்கு ஒரு இடரும் வராது இருக்கும்போது இந்த அலருக்கு ஏன் பயப்படுகின்றனே. அச்சந்தவிர்த்து ஆறுதலாக இரு.

தவேவிக்குத் தவேவன் ஊரலர்க்கு அஞ்சேலென வுரைத்தது. வஞ்சி விருத்தம்.

வாழ்வோ தாழ்வோ வருத்துமேல் ஆழ்வ துந்தனி னன்பலால் சி,உ:- தோழி என் நடத்தைககோயிட்டுப் பயப்படாதே. அப்படி என்ன தவறுதான் செய்துவிட்டோம். உலகில் காரியத்தையா செய்துவிட்டோம். நமது குடும்பத்தையே அக்கா அன்ர (600) தாய் தகப்பன், மச்சான், இப்படி ஆணும் பெண்ணும் இணந்து வாழ்க்கை நடத்துப்போது நான் மாத்திரமா தவறு செய்விட்டேன். நானும் அவர்கள்செய்த இதல் காரியத்தைத்தானே செய்துள்ளேன். அவர் களுக்கு தவேயெழுத்து. நியாயம் எனக்கொரு நியாயமா. இதெலாம் என் இடம்பெற்றுள்ளவர் திருமணஞ் மன தில் வந்து இடமிருக்குமா. பேச்சுக்கும் இடருக்கும் இத்தகைய தமிழ் நெறியுள்ளார் வாழும் மட்டக்களப்பிலே மணத்தால்தான் உறவு முறையா. மற்று உறவுகள் இல்ஃலயா.

தஃவவி தோழியிடம் தன்னிஃபைற்றி எடுத்துக் கூறியது. புதுக்கவிதை

அஞ்சிடேல் தோழி யாருக்கும்நாம் அஞ்சுவதற்கு என்னகுற்றம் செய்தோம் அதோபார் அம்மாவும் அப்பாவும் அக்காவும் அத்தானும் இன்னும்பார் அண்ணனும் அண்ணியும் மாமா மாமி இவர்கள் எல்லாம் ஆணும் பெண்ணு மான அன்புச் சோடிகள் நானும் அவரும் அவர்கள்போல் ஆக யாருந்தடை செய்வது ஏன் தமக்கொரு நியாயம் பிறர்க்கொரு நீதியா எல்லாம் என்தலேவிதி என்னேயவர் வந்து ஏற்றுக்கொண்டால் இதெல்லாம் விளேயுமா மட்டுக் களப்பில் நடைபெறும் மணங்கள் இட்டமில்லாத இயல்பால் உறவால் இனத்தால் அதுதான் உரித்தாற்தானே உண்டாகும் மற்று கருத்துக் கேற்ற காதலால் திருமணம் நடத்தும் பண்புடை நனிநாக ரீகர் வாழ்பதி இதிலே வதுவை இப்படி ஏற்படாதா தோழி என்மனம் குமையாக் குரலாற் கூறே நன்மணம் விழைந்தேன் நல்வாழ்த்துக் கூறே 86 நடத்தும் பண்புடை நனிநாக ரீகர் வாழ்பதி இதிலே வதுவை இப்படி ஏற்படாதா தோழி என்மனம் குமையாக் குரலாற் கூறே நன்மணம் விழைந்தேன் நல்வாழ்த் துறவே 86

சுதந்தரமாகத் திரியும் மேகங்களே, இங்கே தமியனாய்த் தவிக்கும் எனது மனக் குமுறலே இந்த நிலேக்கு எனேயாளாக்கிப் பிரிந்துவிட்ட என்னன்பரிடம் சென்று எந்தகோத் தன் சொந்தமென உறவுகொண்டாடி அக்ணத்துக் கொண்டார். அந்த அணேப்பிலே நானும் அவரிடம் இழந்தேன். பின் இந்த ஊரைவிட்டுத் தனதிடம் சென்றுவிட்டார். அதனுல் எனது உள்ளம் மட்டுமல்ல உடலமும் இகோத்தேன். இப்-போது முற்ருகவே மறந்துவிட்டார் போலும். எனவே செப்பவேண்டிய நீங்கள் செய்தி இதுதான்: நங்கையை இப்படி திகைக்க வைப்பதுதான் மட்டக்களப்ப நம்பிகளுக்கு வீரமோ"

மேகவிடு தூது. தஃவவி மேகத்தோடு சொல்வதுபோலத் தன்னெஞ்சுட் கிளர்த்தல். கட்டகோக் கலித்துறை.

உறவோ டஃணத்து ஊரிற் பிரிந்ததென் உடல்கரைத்தார் அறவே மறந்தார் அவரிடம் சென்று அறைந்திடுங்கள் திறமோ ஒருத்தியைத் திகைக்க வைப்பது திறல்மிக்கார் மறமோ மட்டு நகர்மேய் மஞ்சுகாள் மலர்த்துகவே 87

சி,உ:- மலர்சூடிய மங்காய் நான் சொல்வதைச் ச ற்று னித்துப்பார். கோபிக்காதே. நான் வரும் வழியில் மழை பெய்யத் தொடங்கிற்று. அப்போது அருகில் கர்ப்பிணி D(15) மகப்பேற்று வேதனேயாற் துடித்துக்கொண்டிருந்தாள். இடமோ சனசஞ்சாரமற்ற இடம். எனவே நான் பரிதாபமுற்று அவகா எனது வண்டிலில் ஏற்றிப் பக்கத்திலுள்ள மகப்பேற்று மணேக்கு அழைத்துச் சென்றேன். அங்கு வேண்டிய அவளுக்கு செய்ததால் நேரம் கடந்துபோனது. வண்டிலுக்கு விளக்கு இல்லாது மழையிருட்டில் உடனே வருவது இயலாததா யிற்று. மற்றும் உடனே இருட்டிலாவது வரமுடியாத அளவு எனக்கு சில உடல் உபாதைகள் தோன்றின. எனவேதான் தித்து வருகிறேன். இதைவிட எந்தக் காரணமுமே இல்ஃல. நான் வேறு ஒருத்தியின் வீட்டிற் தங்கி வருகிறேன் என நீ நிணேப்பதும் அவதூறு சொல்வதும் தவறு. இது இங்குள்ள அமர்ந்துள்ள சிவன்மேற் சத்தியம்.

சம்பிரதம் (பொய்). தஃவவியிடம் தஃவவன் தான் தாமதித்ததிற்குக் பொய்க் காரணங்கூறுதல். பனிரெண்டுசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

மலர்செறி மருத மாதே கேட்குதி மருவிடு வழியிற் கருவுற்றேர் மகள்நொந் துயிர்ப்புறக் கண்டு மற்றங் குதவியி யில்லாத புலமது ஆகப் பொருந்தியென் இரதப் புகலிட மளித்தகற்றி புரைபடு மருந்தகம் புகுத்தியங் கிருத்தி புகழுற பலசெய்து விலகிடச் சிலமணி விரைந்தன பின்னர் விதியுறு இரதமதில் விளக்கது இலாததால் விடிந்திடு வரையும் வீணே காத்திருந்து சிலநாட் கழிக்கச் சிலநோய் உடலேச் சிதைக்கத் திகைத்துத் தாமதித்தேன் சினந்தவிர் இவையெலாம் மட்டுத் திருச்சிவன் சத்திய வந்தணேயே

88

சி,உ:- வந்தவர் எவராயினும் வரவேற்று உபசரித்துத் தம்மவர் போல நடத்தும் மட்டக்களப்பு எனும் மாண்புள்ள இடத்திற்குச் செல்லும் விறலிப் பெண்ணே, உன்னேப் போல ஒரு பெண்ணின் கதையைக் கேட்குக. உந்தனின் செம்பவள வாயால் செந்தமிழை அள்ளி வளங்கும்போது அதைக் கேட்டால் மஃலத் தேனின் சுவை யையும் மிஞ்சுமென்று சொல்வார்கள். எந்நேரமும் உணேயே தன் நாவால் புகழும் உன் கணவன் சாவிலும் பிரியா உறுதியுள்ளவன் எனுஞ் செய்தியைக் கேட்டு அறிந்தேன். இதுபோலத்தான் என் கணவனும் நானும் இண்பிரியாது நோவில் நொந்து சாவிற் செத்து ஈருடல் ஒருயிராக வாழ்ந்தோம். அது அன்று. இன்றே அது ஒரு பழங் கதையாயிற்று

பரத்தைபால் நேசங்கொண்டுவாழுந் தஃவனுக்குத் தஃவவி விடுத்த விறலிவிடு தூது. நேரிசை யாசிரியப்பா.

வந்தார் தம்மை வரவேற் றகோத்துந் தந்து பேணித் தம்மவ ராக ஏற்று வாழும் இயல்புடை மக்கள்

ஊற்ருங் களப்பு உள்ளதோர் மண்ணுள மட்டுக் களப்பெனும் மாண்புறு அந்நிலம் 5 கொட்டும் வங்கக் குமுறுங் கடலின் மேற்றிசை ஈழமென் மிளிருந் தீவின் பாற்றுள உதயப் பக்கஞ்சேர் கரையில் உள்ளது அங்கே உறுதமிழ் இன்பம் விள்ளிடச் சென்றுல் விரைகுவை விரையின். 10 சத்திர மெனற்தகும் சற்பதி போவாய் சித்திரப் பாவாய் சிலவுரை கேளாய் வாயிற் செந்தமிழ் வழங்கு முன்னேத் தோயிற் மலேத்தேன் சுவையே என்பர் நாவில் வைத்து நயக்குமுன் நாயகன் 15 சாவிலும் பிரியாச் சங்கதி கேட்டேன் கொடுத்து வைத்தவள் குவலயம் உன்னடி அடுத்துக் கிடந்து அடிமையே செய்யும் அளவில் வாழ்வுற அருந்தவஞ் செய்தவள் உளம்நிறை களிப்பை உண்டு களிப்பவள் 20 என்பதை நானும் எண்ணுந் தோறும் அன்பனும் நானும அதேபோல் வாழ்க்கை இன்புற நடாத்தி இருந்தது முண்டு துன்பத்திற் தாங்கித் தோய்ந்ததும் உண்டு அ..தெலாம் பழங்கதை ஆயின அவலம் 25 வெ.க நானும் வேகிறேன் இன்று.

கி.உ: என்னேப் பொறுத்த அளவில், நீ அடையும் இன்பத்திலும், ஆனந்தத்திலும். பெருமையிலும் பார்க்க இன்னும் பலமடங்கு பூரிப்புற்று வாழ்ந்தவள் நான். ஆகுல் அது வெறுங் கனவாகிப் போய்விட்டது. கத்தரி என்று அழைக்கப்படும் வழுதுணேப் பிஞ்சு தனதனவென்று வளரும்போது உட்புகுந்த ஒரு புழு, அதன் வடி வத்தையும் பயன் தரு தன்மையையும் கெடுப்பதுபோல, என் வாழ்விலும் ஒருத்தி குறுக்கிட்டாள்.

எந்த னளவில் இதிலும் பெரிதாய் தந்த அன்பைத் தரித்துப் பெருமிதங் கொண்டு வாழ்ந்து குதூகலித் திருந்தேன் இன்றது கனவாய் இருளிற் கரைந்தது நன்றெலாம் போக நான்மட்டு மெஞ்சினேன் 30 மொழுமொழு வென்று முன்வரு வழுதலே பழுதுற ஒரு புழு பையுள் நுழைந்து வளர்ச்சியைத் தடுத்து வடிவைக் கெடுத்துத் தளர்ச்சியைக் கெடுக்குந் தன்மை போல சி.உ;- அந்த உண்மை தெளிவான பிறகு எனக்குக் இயங்கவே ஓடவில்&ு, காலும் ஓடவில்&ு. உடலும் எதற்கும் மறுத்துவிட்டது. மனம் எனும் பையிலும் பயமே சூழ்ந்துவிட்டது. உலகில் நடமாடுகின்றேன் உயிருள்ள பிணம்போல உள்ள செல்வம் பொருந்தும். கையில் எல்லாம் இல்லாமலே போனுலும் அது சீவிக்கலாம். தேடிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆகுல் அன்பை இழந்துவிட்டால் முடியுமா. இல்லே அதை மீண்டும் பெறமுடியுமா. நிலேக்குள்ளாக இருக்கும் கண்கள் எனது மையிட்ட ஒளியிழந்து மயக்கமுற்று விட்டன. மாரியின் வளத்தால் பச்சைப் பசேல் எனச் செழித்த பழனங்கள் கோடை மஞ்சள் வந்ததும், நிறமுற்றதுபோல எனது தேகத்தில் பசகிலயும் படர்ந்துவிட்டது. அவரின் வரவைப் பார்த்துக் காத்திருந்து, துயிலின்றிக் சிவந்துவிட்டன.

உண்டு என்பதை உணர்ந்த பின்னர் கையும் வாரா காலும் வாரா மெய்யும் வாரா மெதுவா முள்ளப் பையிலும் பயங்கரம் படர்ந்தது அறிக 40 கையில் உள்ள கனகமும் பொருளும் வையக மிழந்து வறுமைப் படினும் வாழலாம் அல்லது வருந்தி உழைத்ததைத் பாழறத் தேடிப் பகுத்தும் வாழலாம் ஆயினும் அன்பதை யாருமிழந்தால் 45 போயின் தெனவுயிர் பொய்த்திடும் வாழ்க்கை மீண்டதைப் பெறினும் மிளிர லாகுமோ சண்டின் நிலேயை எய்திய எனது மைவிழி சோர்ந்து மயங்கிய தறிக கோடை வரவாற் குவிந்த மாரி 50 வாடை போக வயலில் மஞ்சள் பூத்த தாகப் பொலிந்தது பசலே காத்த கண்களிற் கவிழ்ந்தது செம்மை

உ.டை: தானங்களுட் சிறந்தது அன்னதானம் என்பதை நன்கு ணர்ந்து அதணேச் செயலிற் காட்டும் மட்டக்களப்புவாவி சூழும் பகுதிகளிற் சென்ருல், ஆங்காங்கு பசு மரச் சோஃலகள் நுழ்ந்த இடங்களில் அமைந்துள்ள முருகன் ஆலயங்ககோக் காண்பாய். வெண்டாமரை விரிந்து அழகு செய்யும் பொய்கைகள் உள்ள. இடத்திற்குப் போனல், நான்மறைப் பொருளும் தமிழ் மரபுகளு க்கேக்கோயும் நுகர்வாய். அதனுல் மனத்துயர்கள் ஆனந்தக்களிப்பு உண்டாகும். பொய்கைகளில் தீரும். தீர்த்தப் தமது உடல் அழுக்குகளே மட்டல்ல உள்ளத்து அழுக்குககோயும் நீக்கிக்கொள்ளலாம். பதியெங்குண்டு அவற்றுள் நான் என்று சொல்கிறேன் கேள்.

வயிற்றுப் பசியை வழங்கு மன்னச் செயலாந் தானந் நீர்க்குங் களப்பூர்ப் 55 பக்கம் சென்ருல் பசுமரச் சோலே திக்கெலாம் பரந்து திகழ நிமிர்ந்து பக்திப் பசியைப் பாரிற் போக்கும் பரமன் முருகன் பதியைக் காண்பை வெண்மரை பரக்க விரிந்த கேணி 60 நண்ணுவை யங்கு நான்கு வேதப் பண்ணுடன் பல்சுவைப் பண்டமும் நுகர்வாய் எண்ணிலா வின்பம் இடரைப் போக்கும் திருப்பதித் தலத்தே திகழும் பொய்கையில் அருள்பொதி நீர்த்தம் அணிவோர் பொய்யாம் 65 உடலின் மாசன்றி உள்ளத்து ளுறையும் அடமாம் பாவ அசுத்தமும் போக்கும் அப்பதி யெங்குள அறிகுவை அன்றேல் செப்புதுங் மட்டுச் செகமார் இடத்தே வெப்பமும் குளிரும் வெதுவெதுப் பாகும் 70 தெப்பைக் குளமுந் தென்தினே மணமும்

உதயவேகோயில் சூரியன் கண்களே த் தன து திறக்க, இமைகளாம் கதிர்களேவிரிப்பான் அல்லவா. மூலேயில், அந்த நிலம் ஆரம்பிக்கும் இடத்தில், மருத நிலத்திற்கும் அதற்குமிடையில் பாலே நிலம்போற் பருமண் நிறைந்த இடத்தே அவ்வாலயம் இருக்கும். அதைக் கண்டதும் உனக்குப் பக்திப் பரவசம் உண்டாகும். அங்கே தனது சக்தியாகிய என்னே விட்டு பாசாங்கு வேசமிட்டுத் திரிகின் ற हा छं। அவரிடம் 'தஃவா முருகக் கடவுள் உன்கோப்போல காண்பாய். இருக்கிறர். இரண்டு பெண்களுடைய நட்புடன்தான் கைக்கொள்வது தவறு. ஏனெனில் கடவுளர்க்கு இதுவெல்லாம் ஆனல் மனிதர்க்கு தெய்வீகமான திருவிகாயாடல். ஒவ்வாது. உனது அன்புக்கு உரியவளுக்கு பெரிய துன்பத்தை உண்டாக்கும் ஊடலாகும். இப்படிச் செய்வது மனிதப் பண்புக்கு ஏற்றதன்று. ஆதலால் இருமனங் கொண்டு பரத்தமை துய்க்கும் சிறுமையிலி ருந்து விடுதலேயாகி என்னிடம் அவரைச் சேர்ப்பிப்பாயாக.

ஒப்பிலா நிலத்தே உயர்வுளதலத்தே காலேக் கதிரோன் கண்விழி திறக்கும் மூகேயில் நெய்தல் முனேபடு நிலத்தில் பாலேயாய் மருதம் பயன்தரு புலத்தில் 75 படர்தரக் காண்பை பரவசங் கொள்வை பக்தி வெள்ளம் பாயுமப் பதியில் சக்தியைத் தவிக்க தானிவண் விட்டு யுக்தியாத் திரியும் யுவனேப் பற்றி மருவு மன்பு மணியா மிறையிடம் 80 ஒருசொல் சொல்லுக உணேப்போ லவரும் இருபெண் கொள்ள இதயம் பிழந்தார் தேவனுக் கிதுவொரு திருவிளே யாடல் பாவை தனக்குப் பதைக்கு முடல் இருவர் அன்புக் கிடர்தரு ஒருத்தி 85 மருவுதல் இடையில் மனிதற் காகா இன்னவை செய்தல் இழிவெனத் தேர அன்னவர்க் குரைத்து அவ்வழிச் சேறல் சின்னத் தனமெனச் சினந்து சொல்லி பென்ணேக் காண புகன்றது செய்யே 90 என்னிலே செப்பி இயன்றவை முயன்று இன்னலேப் போக்கி இருமணந் தவிர்த்து பொன்னின் மகனே புரிகவே வாசல் 89

பெண்களுக்கு எத்தணேயோ அசைகள் சி,உ:- மனமே, உலகில் தல சிறந்த அசை உண்டாவது இயற்கை. அவற்றுள்ளே P(T) என்னவென்பதை அறிவாய். நம் B அதுவும் யண்டு. அது கு வே போடுங் காலம் முன்குல் ஒருவாகோ வந்து வீட்டுக்கு அதைப் பார்க்கும் பொழு பொத்தி தள்ளியுள்ளது. விட்டதாற் இடுப்பிற் தாங்கி தான் பெற்ற தாய் மக்கை தெலாம் ஒரு வைத்திருக்கும் காட்சியே உண்டாகின்றதல்லவா. மக்கட் பாசம் விழைகின்றேன். அதற்காக பாலகணேப் பெற P(T) ஆண்டவரைத் தோத்தரிப்பாயாக.

> கன்னியொருத்தி தாய்மை நிணேத்து தன்னெஞ்சோடு அழுங்கல். கட்டகோக் கலித்துறை.

வாசற் கதலி வணங்கிடு களப்பு வகோயூரில் நேச மிட்டுவான் நிமிர்த்திய பொத்தியென் நெஞ்சமதில் பாசங் கொள்ளப் பாலக னெருவகுரப் பயந்திடுதற் கீச னரு**கோ** யிறைஞ்சுதற் கென்மன மேவுமாறே 90 சி,உ:- பாங்கியே, ஆற்றில் வாழுந் தவகோ மனக்களிப்புற்றுத் தாளமிட்டு மகிழும். அதே வேகோயிற் சேற்றில் வாழும் பாம்பு பதுங்கிச் சென்று அதனே உண்டு களிக்கும். அதுபோல மட்டு நகர் மாதின் மணவாழ்வின் அனந்தத்தைக் கெடுக்க ஒருத்தி தோன்றியுள்ளாள். இந்த அநியாயத்தைக் கண்ணெடுத்துப் பார்.

> தன்னன்பர்மேல் வேரெருத்தி அன்புற்ருள் என அறிந்த தஃவவி பாங்கியிடம் பகர்ந்தது. நேரிசை வெண்பா.

ஆற்றிடையே தவளே அகம்மகிழ்ந்து தாளமிடச் சேற்றிடை வாழரவு சென்றுண்ணும் பாற்றிசையின் மட்டுநகர்க் கன்னி மணவாழ்வுக் கோரரவு பட்டவிசப் பதைப்பெடுத்துப் பகர்

சி,உ:- தோழனே, எனது மனம் என்று மட்டற்ற மகிழ்ச்சி எய்து மென்று தெரியுமா. அது எப்போதாகுல், நானும் என்னன்புக்கு உரியாளும் எங்கள் பாலனும் வயலின் வரம்பில் இருந்து பேசிக் கொண்டிருப்போம். மகன் அழுவான். அவணத் தாவியெடுத்து எனது மார்பில் அணத்துத் தழுவுவேன். அப்போதுதான் நான் எண்ணற்கரிய அளப்பிலா உவகைகொள்வேன்.

> தஃலவன் தனது மனத்திலுள்ள விழைவைத் தனது பாங்கனிடம் பகர்ந்தது. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பகர்ந்திடு மொழியிதைப் பாங்கனே கேட்குக பாரி லெந்தன் அகமது களிகொளு மந்தநா ளெதுவென அறைகுதுமே செகமார் மட்டக் களப்பினில் செல்வயல் சேர்ந்தே இருக்கவென் மகவழும் அப்போ மார்பினி லணேக்க மயக்குறு மன்றெனுமே

92

சி,உ:-அன்பரே, என்ன யோசித்துக் கொண்டு இங்கே இருக்கி நல்நிகழ்வு ஒன்று நடந்துள்ளது. அன்று றீர்கள். நம்மில்லத்தில் என்ன நடந்தது தவ*ழ்*ந்*து* இன்று திரிந்த நமது மக்ளுக்கு இன் னும் குட்டியல்ல. இவள் கன்றுக் என்றுவது தெரியுமா. பருவத்தின்ளாக, நல்ல கன் றீனுந் தாயாகும் & LI ஆனுலும் வேகோயிலே பூப்பெய்தி உள்ளாள்.

மகள் பூப்பெய்தியதைத் தாய் தந்தைக்கு உரைத்தது. கலிநிஃலத் துறை,

அன்றே தவழ்ந்த என்மக ளான தின்றெனவாய் என்றே யுள்ளத் துணர்வை ஓரில் இவளின்னும் கன்றே யாவள் ஆயினும் களப்பார் மட்டுநகர் நன்றே பூத்தாள் குழந்தை யன்றிவள் நற்றுயே

93

சி,உ;- உணிப் பெற்றெடுத்த என் வதனத்தில் புன்முறுவல் பூக்கச் செய்துவிட்டாய். உனது பிஞ்சுக் கரத்தால் என் விரஃபப் பற்றிக் கொண்டாய். உண் நான் சுன்றெடுத்த நாளில் தாயான பெருமி தத்தால் ஒரு சுற்றுப் பெருத்தேன். இன்று எந்தன் கரங்கஃபப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கின்றுய். குனிகிறுய். நிமிர்கின்றுய். இப்படிச் செய்வதால் நாடகத் தமிழையும் அதற்குரிய ஆட்டங்கஃபயும் இயல்பாகவே கற்றுக்கொள்கிறுய். நாடக நாட்டமுள்ள மட்டக் களப்பு மக்கள் எதிர் காலத்தில் உந்தன் திறமையைக் கண்டு வியக்கக் கூடியதாக இப்போதே நீ மதஃபச் சொற்களால் நாட கத்தில் ஒரு அம்சமான கொச்சகப் பண்ணேப் பாடுவதற்கு வாயெடுக்கின்றுய் அதைக் கண்டு, பெற்றெடுத்த தினத்திலும் பார்க்க களிப்பால் பல சுற்றுப் பெருத்துவிட்டேன்.

குழந்தையின் கூத்து வியந்து தாய் தனக்குட் கூறியது. கட்டகோக் கலிப்பா.

நற்ருய் நகையுற நாடிக் கரத்தால் நலிந்தவென் விரஃப் பற்றிக் கொள்ளப் பெற்றுள் பெருக்கப் பெய்தளிர்க் கால்களேப் பிணேத்துக் குனிந்து நிமிர்ந்து கூத்துக் கற்ருய் நாடகக் கஃசேர் மட்டக் களப்பினர் கண்டு களித்து ஆடச் சொற்றுய் மதஃச் சொல்லவை கொச்சகக் சோரிசை யாகச் சொல்லிநீ பாடே

94

சி,உ:- உலக நாயகளுகிய முழுமுதற் சிவளுரின், இஃர்ய புதல் வனே, குருபரனே, நான் உனது பாதக் கமலங்களேயே பணிந்து தோத்தரித்துப்பாடுவேன். நீர் உறைந்துள்ள மட்டக்களப்புப் பதி யிலேதான் நான் தேடி அஃலகின்ற இன்பம் உண்டு. உணயிட்டு அறிந்துகொள்ளாத அஞ்ஞானமும் மருட்சியும் உந்தன் தரிச னத்தால் ஓடிவிடும். அப்போதுதான் ஆரவாரித்து எழுந்து அவலந் தரும் என் மனம் ஓர்புறம் ஒதுங்கி அமரும். ஆதலால் என்னுள்ளங் கவர்ந்த குருபரணே நான் நாடுவது முறைதானே. கடவுணே வணங்குவதுபோலத் தனது (குருபரன் என்னும்) காதலணே வாழ்த்தி தாயின்முன் பாடிய பொய்த் தோத்திரம். கலி விருத்தம்.

பாடு முன்பதம் பரந்த தோழினிற் தேடு மின்பந் தேர்களப் பூரினில் ஓடு மென்மரு ளொதுங்கு மென்னுளம் நாடு நாதஞர் நம்சிவச் சிறுவனே

95

சி,உ:- சின்ன மீன்கள் வாழும் பொய்கையில் மலர்ந்துள்ள செந்தாமரை மலர்களில் இருந்து ததும்பி வழியுந் தேணச் சாப்பிட்டு ஒரு சின்ன வண்டு மயங்குவதுபோல, மட்டக்களப்பு மாதின்மேல் நமது புதல்வன் காதலால் தயக்கமுற்றுன் என்படை தப் பிறர் சொல்லக் கேட்டறிந்தேன்.

மகன் ஒரு கன்னிமேற் அன்புற்றதை அறிந்த தந்தை தனது இல்லாளிடம் அதனே எடுத்துக் கூறியது. நேரிசை வெண்பா,

சிறுமீன் செறியுஞ் செந்தாமரைக் குளத்தில் நறுமது பரந்தொதுங்க நயந்த - குறுவண்டு மயங்குவபோல் மட்டுநகர் மங்கைபால் நம்மகஞர் தியங்கியதைத் கேட்டறிந்தேன் தேர் 96

சி,உ:- அம்மா, என்ணே மணஞ்செய்துகொள்ளப் பலர் முன்வந் துள்ளனர். அவர்களுள் கொம்பு விழாக் காலத்தில் தேரோட்டி கொம்பு முறித்துத் தங்கள் வலிமை காட்டியவர்களும் உள்ளனர். மல்யுத்தங்களிலே தமது புயபலத்தாற் வீரத்தைக் காட்டியவர் களும் உள்ளனர். பல இடங்களுக்குஞ் சென்று பணந்தேடி பைக ளிலே கட்டிவைத்துள்ள செல்வந்தர்களும் உள்ளனர். இவர்கள் எல்லாரையும் விட எனக்கு மணமாலே சூட்ட வல்லான் மட்டக் களப்புத் தாயின் தமிழ்ப்பண்பு நிறைந்த தலேமகனே என்பதை அறிந்துகொள்க.

> தாய்க்குத் தஃவவி தனது எதிர்கால வாழ்க்கைபற்றிய உறுதியை உரைத்தது. கட்டகோக் கலித்துறை.

தேரோடிக் கொம்பு திரட்டி முறித்துத் திறலுறினும் போராடி வென்று புயபலங் காட்டிப் புகழுறினும் பாரோடிப் பணத்தைத் பையிட்டுக் கட்டிப் பயனுறினும் தாரோட வல்லான் தாமே மட்டுமா நிலத்துத் தஃமகனே

07

சி,உ:- என்னருமை மகளே, மனந் தளர்ந்து போகாதே. உன் நெஞ்சில் உள்ள பயத்தை அகற்று. எல்லா மதங்களும் சம்மதமென்று எண்ணி வாழ்பவர்தான் உன் மணுஎன். அத்தகையவர் அடிப்படையிற் சச்சரவிட்டு சமய உன் ஹடன் பிணங்குவாரோ. உனது மனநில் உள்ள துயரை எண்ணு திருப் பாரோ. மட்டக்களப்பு வாவிக் கரையிலே போய்ப் பார்ப்பின் எங்கும் சைவ மதத்தினர் வாழ்ந்தாலும் வைணவர்களின் வழிபடு இறையான விட்ணுவின் ஆலயமும், கிறித்தவர்களின் வழிபாட்டு தேவாலயங்களும் அமைந்துள்ளதையும், அவையெலாம் இறைவனின் ஆலயம் என்ற சமயசமரசத்தை எங்கும் பரப்பியிருப் பதையுங் காண்பாய். அத்தகைய நாடன் உன்கோ ரென்று எண்ணுதல் தகாது. அப்படி சொல்லத் துணியும் ஒரு வாயும் வாய்மையுள்ள வாயாகுமோ.

தாய் மகளுக்குத் தைரியமூட்டியது. நேரிசை யாசிரியப்பா.

மகளே மகளே மனத்தளர் வகற்றே அகத்தே யுள்ள அச்சந் தவிரே தம்மத மொன்றே தகுமத மென்று மும்மதங் கொண்டு முனியா தெம்மதந் தம்மையும் மதிக்குந் தயையுளங் கொண்டவர் 5 உம்மகத் துயரை உள்ளா திடுமோ வளமார் மட்டு வாவியின் கரையில் அளவிலாச் சைவ ஆகமம் பொலிய வாழினும் ஒருசிலர் வணங்குதற் காக தாழிறை மகஞர் தயைமிகு இயேசு 10 போதனே புகட்டும் புனித தலமாய் நாத ஞைலயம் நன்கமைத் ததனே தமது பொருளாய்த் தலேமுறை யாக நமதென வெண்ணும் நல்லவர் வாழ்ந்து வருமூர் நாடன் வனிதை யுன்னே 15 வருத்து மென்னும் வாயொரு வாயோ

சி.உ:கிறித்தவ ஆலயங்களின் கோபுரங்களிலே உள்ள சிலுவைகள் இரட்சிப்பின் அடையாளமாக மிளிரும். மணியோசை கிறித் துவின் போதணேகளே ஒலிக்கும். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமை தோறும் அடியவர்கள் வந்து கூடி கீதங்களேப் பாடித் தேவணித் துதிப்பர். வேதாக மத்தை வாசித்து அதற்கு விரிவுரை நிகழ்த்தி இறைவனின் மாண்புகளே உணருவர். இத்தகை ஆலயங்களுக்கு மற்றச் சமயத்தவரும் மதிப்பளிப்பர். இத்தகைய நாட்டித் தலே மகன் தனது சொல்லேத் தவறுர். வந்துளே வரைவார். தேறியிரு.

ஓங்கு மோதை ஒலிமணிக் கோயில் தாங்குங் கோபுரந் தளிர்க்குஞ் சிலுவை . சிரொளி காட்டச் சிதைபவ மென்று மின்ன லிடையார் மிசையுறு தேவண 20 கன்னற் சுவைமிகு கவிகள் புணேந்து ஞாயிறு தோறும் நண்ணிவந் தணேந்து தோயிருள் துடைக்குந் துத்தியம் பாடி வேத மோதி விரித்துரை செய்து நாத னருளே நயந்து கேட்போர் 25 மட்டு மன்றி மற்ற மக்களும் இட்டு மனதில் இடர்தவிர் பொருளாய் தம்மத இறையின் தலமாய் நினேத்து எம்மதச் சம்மத வியல்பைக் காட்டும் எழில்மக னுன்னே எழிதில் விட்டுப் 30 பழிவரச் செயுமெனல் பாரில் முடிவதோ செம்மனத் தவருன் சிந்தையைச் சிதையார் நம்மணே வராதென் நாளும் வாழ்வரோ 98

சி,உ:- பெண்ணே, வாழ்க்கையென்று வந்துவிட்டால் அதில் வாட்டங்களும் வாதனேகளும் நிறைய இருக்கவே செய்யும். அப்படி இல்லாமல் வாழ முடியாது. தாழ்வையும் உயர்வையும் ஒன்ளுகத் தாங்கி வாழும் பண்பிலேதான் வாழ்க்கைப் போராட்டமே உளது. ஊழ் விதியின் நியமத்திறைல் உண்டாகும் மணப் பந்த உறவு உருவாகியதாலேதான் உலகில் வாழ்வதற்கு உன்னே மன்னவியாகக் கொள்வதற்கு இசைந்தேன். ஆதலால் மட்டக் களப்பு மாதே, எனக்கு நீ வாழ்க்கையின் தளர்வகற்றி நிமிர்ந்து நிற்க உதவும் கைக்கோலே ஒத்தவள் என்றுதான் போற்றுவேன்.

தஃவைன் தனது கைக்கிகோ உறுதிப்பாட்டைத் தஃவவிக்கு எடுத்துக் கூறியது. கட்டகோக் கலிப்பா.

வாழ்க்கை யென்பது வையகந் தன்னிலோர் வாட்டமின்றியே வாழுதற் கில்ஃயே தாழ்வு முயர்வுந் தாங்கிடும் பண்பிலே தங்கும் போரெனத் தாங்கொளல் தன்மையே ஊழ்க்கை தந்திடு முறவின் உருவிலே உன்னே யேற்றே னுலகில்வாழவே காழ்ப்பு இல்லாக் கழப்பு மண்ணிலே கன்னி நீயென் கைத்துணேக் கோலதே

100

சி.உ: பெண்ணே என் வாழ்வின் இறு திக்காலத்தில் நியிர்ந்து நடக்க முடியாது கூன் விழுந்தபோதும், கைத்தடியை ஊன்றி நாலுகால்களில் நடந்துவர நேரிடினும், தேகத்தோல் திரைந்து தொண்டுக் கிழவகுகிகுலும், வாழ்வின் மயக்கம் அற்றுப் போகுலும் நான் முருகக் கடவுகோப் போல் இரு மணங்கொள்ள மாட்டேன். உன்னுடன் வாழ்ந்தே காலத்தைக் கழிப்பேன். இது உறுதி.

தஃவன் தஃவவியிடம் தனது உள்ளத்துறுதியை எடுத்துக் கூறியது, நேரிசை வெண்பா,

கோலூன்றி நாலுகால் கொண்டு நடந்துவர தோலூன்றித் திரையத் தொண்டாகி . மாலறினும் கந்தனேப் போலன்றிக் கன்னியுணே மட்டுநகர் சொந்தமே ஆக்குவதே தான்

சி,உ:- பெண்ணே. இது உன்னே என்மனதில் நிணத்து வருந்தும் நான் உனது உள்ளத்திற்கு எழுதும் கடிதம். இதுவரை எனக்கு எல்லாம் நாளுகவே இருந்து எந்தத் துயரத்தையும் சமாளித்து வந்தேன். அத்தகைய என் நெஞ்சிலே இசைந்து, தாகுறகவே என்னுடன் வாழ்ந்து உதவும் பெண்ணுக வந்து இடம் பிடித்துக் கொண்டனே. ஆறல் உதவிக்குப் பதிலாக உபத்திரவஞ் செய்கின் றனே. அப்படி நீ செய்வதற்கு உனக்கு நான் செய்த தவறுதான் இதுதான் தகையுள்ள நட்போ. தேன்போல இனிக்கும் தெய்வீகக் காதல் என்ற பெயரிற் செய்யும் திருட்டுத்தனமோ. உணப் பார்த்தபோது ஒரு தெளிவில்லாத காட்சியிற்தான் கண்களிற் நீ பட்டாய். அந்தக் காட்சியை மீண்டும் ஒரு தடவை கண்டு காணமுடியாதிருக்கிறதே. அதற்கு என்னதான் நான் மருந்தாகச் செயய வேண்டுமென்று சொல்.

அதற்கேற்ற மருந்து மட்டக்களப்பு மங்கையாகிய உன் அன்பு எனும் மாத்திரை என்பதே என் முடிவு. என்மனதில் அடக்கமுடயாத அளவற்ற துன்பத்தைச் செய்பவளே, வரண்ட தரைக்கு வானமுதாகப் பெய்து எந்தனின் துன்பத்டைத அடக்குக. இன்னும் ஒரு வழியுள்ளது. அதுதான் உனது விழிகளான வாள்கள். அதைக்கொண்டு எனது இதயத்தை அறுவைச் சிகிச்சை செய்து என்ணே மாற்றிவிடு. இதைவிட வேறு எதுவும் எனக்கு இந்த உலகத்திலே வாழ்வைத் தராதென்று அறிக.

> தஃவைன் தன்னிஃலையையிட்டு தஃவவிக்கு விடுத்த மடல். பதிறைன்கு சீர்க் கழிநெடிலடிஆசிரிய விருத்தம்.

தாளுக வந்தென் தத்தளிக்கும் உள்ளத்தில் தயைசெய் வனிதை யாக தங்கியிடர் தரநீ தவறேது புரிந்தனனே தகையாம் நட்புதா னிதுவோ தேஞை வினிக்குந் தெய்வீகக் காதலென் திருட்டுறு மாய மாமோ தெளிவில்லாக் கோலத் தெரிவையே ஒருகணத்தே தெரிந்தவக் காட்சி மீண்டும் மாஞளே காணு மயக்கிற்கு மருந்தெதுவோ மருத்துவர் மட்டுக் களப்பின் மருந்தாகும் அன்பு மாத்திரையே அடங்காமல் மட்டிலாத் துன்ப மீவாய் வாளுரும் மழையாய் வாரியிவண் வந்திட்டால் வாடு மென்துய ரடங்கும் வாழ்விழிகள் மருந்தாகும் வழியன்றி வேறென்று வாழ்வு தராதா யிணேயே 102

சி,உ:- பாங்கியே, துயருறுங்கால் பழைய இனிய நிணேவுகள் மன இதமளிக்கின் றன. இந்தக் கடற்கரையைப் தி ற்கு எவ்வளவு பார்க்குந் அத்தகைய என்னங்களும் காட்சிகளும் தோறும் தோன்றுகின்றன. முன்பின் தெரியாத அளவிறந்தனவாகத் காகோயை என்னினத்தவன்என்ற பாசத்துடன் இக்ணத்து வைத்தது இடமேதான். நானும் அவரும் இக்கடற்கரை ஒரு நாள் இருந்து இன்பமாக எங்களின் எதிர்காலக் கனவு வடித்துக்கொண்டே இருந்தோம். சொற்களால் பெரிய அலே வந்து நாங்கள் இருந்த இடத்தைத் DO. தழுவிச் சென்றது.

அதைக் கண்டு நாங்கள் எழுந்து பின்குல் ஓடிகுறம். அலேயால் எங்கள் இருவரினதும் ஆடைகள் ஆயினும் அந்த நனே ந்து காட்சி என்மனத்தில் என்றுமே விட்டன.. அந்தக் அழியுந் அந்தக் கரை அழிந்து மறைந்தாலும் தகைத்ததல்ல. இனிய அழியக் கூடியவைகளா. நிணேவுகள் கரை ந்து தனது கரங்களால் எனே அணேத்தவாறே ஓடும்போது அவர்

போஞர். அந்தத் தழுவலும் சுகமும் அந்த ஒரு கணத்துள்ளே அனுபவித்த இன்பமும் மறந்துதான் போய்விடக்கூடியதொன்று. ஒரு பொருட்டாக மதித்து ஏற்றுக்கொண்ட என்நேரமும் புன்முறுவல் தவழுகின்ற முகத்தால் நான் மயக்குற்றேன். என் அறிவை இழந்தேன். மஃலபோன்ற தனங்களுக்கும் இடையில் உள்ள இதயப் வளர்ந்து வரும் தாக்கிலே அகப்பட்டு அவரது நின்வுகள் பெருமைக்கு உரியதொன்றே. அவரிங்கு எணக் காண்பதற்கு வரத் தவறுந் தினங்கள் துயரத்தையே தருகின்றன. நேராதிருக்க ஒரு தக்க வழியை எடுத்துச் சொல்க.

> பாங்கிக்குத் தஃவவி எடுத்துச் சொன்ன கடலோர நிஃனவுகள். பதிஞன்கு சீர்ச் சந்த விருத்தம் சந்தம்

தனத்த தனதன தனத்த தனதன தனத்த தனத்தன தனஞுஞ தனத்த தனதன தனத்த தனத்தன தனத்த தனத்தன தனத்தாஞ

இனத்தோ னெனவொரு இனித்த நிழலிண் இணேத்த கடற்கரை இதுதானே இருந்த இடமலே இரைந்து துரத்திட இமைக்கு பொழுதுளே எழுந்தோடி கனத்த வுடைநனே கசித்த அழகது கணத்து முளத்திடை கரையாதே கதித்த அலேயெழ கடிந்து விலகிய கரத்து ளெனேயளி கணப்போது மனத்துட் குழுமிய மகிழ்ந்த நிணேவினே மறந்து செயலுற முடியாதே மதித்த அவரது மலர்ந்த நகைமுகம் மயக்க மதிகெடு மனத்தானேன் தனத்து மலேயிடை தனித்த இதயமென் தலத்தி களப்பிடு தகைமாவூர் தகைத்து அவர்வாராத் தனித்த தினமது தடுக்க வொருவழி தானேதே

103

சி,உ:- பாங்கனே, தயவு செய்து போய் என் தஃவவியின் பெற்ருர் உற்ருரைச் சந்திக்குக. அவர்களிடம் தங்கள் நங்கையை நான் மணஞ்செய்ய ஏதும் சீர்தனங்கள் விரும்பமாட்டேன் என்று சொல்க. மட்டக்களப்பு மண்ணின் மைந்தன் தனது குடும்பத்தைத் தானே உழைத்துக் காப்பாற்றும் வலியிழந்த வேங்கையல்ல என்றும் எடுத்துச் உறுத்தி உரைக்குக.

தஃலவன் தான் தஃலவியிடத்துச் சீர்தனங் கொள்ளாமலே மணஞ்செயவிருப்பதைத் தனது தந்தை தமரிடத்துச் சொல்லும்படி பாங்கனிடம் பகர்ந்தது. நேரிசை வெண்பா.

ஓதுகநீ பாங்க உற்றதமர் பிறர்க்கு ஏதுஞ்சீர் தனங்கள் ஏற்பதற்கு - கோதுற்ற வலியிழந்தா னல்லன் வளங்கெழு மட்டுக்களப் புலியென்று போய்நீ புகல் 104

சி,உ:- பாங்கியே. மண்வீடு கட்டி மரத்தின் இலே, பருப்பு ஆதியவற்றை உணவுப் பொருட்களாகக் கற்பனே செய்து, சிரட்டைகளேச் சமைக்கும் ஏனங்களாகக் கொண்டு சமைத்து ஒரு தடியைக் குழத்தையாகப் பாவித்துத் ஏதாவது விகோயாடிய நடி*த்* தும் பருவத்தில் தாய்மையுற்றதாக பாலப் இருந்து என்னுடன் பழகி வருபவள் நீ. எனது பாடுபரப்புகளே எல்லாம் நீ அறிவாய். உன்னிடம் எதையும் நான் இனிமேலும் என்னுள்ளத்தை உனக்கு ஒழித்ததே கிடையாது. அடைக்கவே மாட்டேன்.

நமது மட்டக்களப்பில் எங்கும் பல தெய்வங்களுக்கும் ஆலயங்கள் உள்ளன. அப்படி இருந்தும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குல தெய்வ வழிபாடென்று ஒன்று உண்டல்லவா. அப்படிப்பட்ட மட்டக்களப்பு மண்ணின் உழவர் மகள் நீ. நான் சொல்வதைச் சற்றுக் கேட்குக.

தஃவவி பாங்கியிடம்தஃவென்அவனின் கல்வித் தேர்விற் தேர வேண்டுமெனக குலதெய்வத்தை இறைஞ்சியதை எடுத்து இயம்பியது. நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மண்மனே யமைத்து மலரிலே பறித்து கண்ணுள சிரட்டை கலமாய்க் கொண்டு பண்ணிய சமையல் பண்டம் என்றே உண்ணுண வாக உவந்தே சமைத்து குழந்தை யாகக் குறுந்தடி ஏந்திய குழந்தைப் பருவங் கூடவே இருந்து என்பா டறியும் எந்தனின் தோழி உன்தனுக் கொழிக்க உள்ளது எதுவோ எங்கும் ஆலயம் இருந்தும் தம்மனே பொங்குங் குலத்தின் பொலியுந் தெய்வம் 10 வழிபடும் மட்டு வாவியின் வளமெழு இழிவிலா உழுதொழில் இயற்றிடு களமர் வளமார் பாங்கி வழுத்துவேன் கேட்க என்மண வெண்ணம் இதுவரை உனக்கு சொன்னதே அன்றிச் சொற்பமும் மறைத்திலேன் 15 இன்றென் மனதின் எண்ணம் இயம்புவேன் உன்றன் கருத்தை உரைக்குக பாங்கி

தி. உ; அதோபார் தோழி, நமது வேலியிலே படரவிட்ட ஒரு வள்ளிக்கொடி எல்லே கடந்து பக்கத்திலுள்ள மாமரத்தில் படர் கின்றது. அதேபோல ஊழின் உறுத்துதலால் என்மனமும் வேறு ஒருவர்பால் நாட்டங்கொண்டு எல்லேயைத் தாண்டிவிட்டது. கண்டோம், பார்த்தோம், சிரித்தோம், கதைத்தோம் இவ்வாருக வளர்ந்த எங்களின் காதல், வாழ்ந்தால் இருவரும் ஒன்றுய் வாழ்வது அன்றேற் சாவது எனும் ஒரு நிலேக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இதனே நான் உனக்கு எடுத்துச் சொல்லியிராது போயினும் அதனே உணர்ந்துகொள்ளும் பக்குவம் உள்ளவள் நீ.

வேலியிற் படர்ந்த வியத்தகு வள்ளி மாலிஞல் அயலுறு மாவினிற் தழுவிப் படருவ தெதளுல் பதிலெது உரையே 20 நடந்தது மதுவே நானெ மனமெனும் நற்கொடி தன்ணே நாடவே விட்டு காளே ஒருத்தனின் கருத்தினிற் படரும் வேளே வந்ததுது விதியின் நியமமே கண்டேன் சிரித்தேன் கண்மொழி விட்டு 25 பண்தேர் வாயால் பலபல பேசி காதல் என்னும் கடலிற் சிக்கி சாதல் உறுதிச் சந்தியில் நிற்பதை உரையா விடினும் உணருந் தகைத்தாய் திரையா மனத்தாய் தியங்குறேன் அறிக 30

கி.உ: என்காதலர் உழுதுண்டு வாழ்வதில் பழுதில்ஃ என எண்ணிஐலும், அத்துடன் எண்ணும் எழுத்தும் பண்ணும் பயனுறு பல்கஃலகளும் கற்றுத் தேறுவதற்கும் அதனுல் ஒளிமயமான ஒரு எதிர்காலத்தை ஆக்கவும் நாட்டங்கொண்டு படித்து, இப்போ து பரீட்சைக்குச் செல்ல இருக்கின்றர். பரீட்சையின்போது பக்கலில் இருந்து அருள் புரியும்படி இறைவண வணங்கி வந்தேன். அவரையும் வணங்கி வரும்படி கேட்கலாமென்றுல். என் விகுக்களுக்கு கடவுளா வந்து போகிருர் எழுதப் எனக் கேட்பாரென்ற அச்சத்தில் அடங்கி யிருந்து விட்டேன்.

உழுதொழில் செய்வதால் பழுதிலே எனினும் எழுத்துடன் எண்ணே இசைவுறக் கற்று தேறுதல் முறையெனத் தெளிவுறு அவரும் வேருேர் முறையை விதைக்க வேண்டி பள்ளியிற் சென்று பலகலே கற்று 35 நல்லியல் புற்று நடத்தற் கேதாய் . வள்ளிய ஞுக வாழத் துடித்து உள்ளிஞர் பரீட்சை உவந்தே ; எழுத அண்மிய பரீட்சை அற்றைத் தினத்து நுண்ணிதாய் விடைதர நோற்றுநான் வந்தேன் அத்துடன் அவரையும் அம்மணேவேண்டி நித்தமுந் துதிக்கவும் நேர்த்தி வைக்கவும் வேண்டும்படிசொல விழைந்தது முண்டு காண்டிடு போதெலாம் கருத்தை ஓதிட புகல முயன்றும் புகன்றிலே னவர்க்கு சகல நன்மையுஞ் சார்தர எம்மனே குலநலங் காக்குங் குலதெய் வத்தை வலமுறப் பணிந்து வணங்குஞ் சேதி காணும் போதெலாங் கழறத் துடித்தும் நாணும் என்மனம் நகைத்தே அவரும் 50 தேர்வின் வேளே தெய்வமா வந்து சேர்விடை பகருமோ செப்புவை என்று வாதிட விரும்பா வயத்தா ளானேன் ஓதரவாக உன்னிட முரைத்து மனதின்சுமையை மாற்ற முனேந்தேன் 55 கனதி யிதனேக் கழறுக அவர்க்கே

சி. **உ**: பொதுவாக ஒவ்வொரு **வீடுகளிலும்** வாழ்பவர்கள் மாரி யம்மன், பேச்சியம்மன், வீரபத்திரன், வயிரவசுவாமி, காளி, என்னும் இஷ்ட தேவதைகளே தங்கள் குல தெய்வங்களாக வருவர். வருடத்தில் ஒரு தடவை குல வணங்கி தெய்வத்தைப் பொங்கிப் படையலிட்டு பூசை செய்து வணங்கித் தமது குடும் வரவிருக்கும் சகல பத்திற்கு விக்கினங்களேயும் காத்தருளும்படி வேண்டுவது வழக்கமல்லவா. அதன்படி வெள்ளிக்கிழமை

வீட்டில் சர்க்கரை அமுது எனும் சடங்கு நடந்தது. அதன்படி. குறிப்பிடப்பட்ட வெள்ளிக் கிழமை வந்தது. சாணமிட்டு வீடு மெழுகியும் தெளித்து முற்றத்தைத் தூயதாக்கியும் மடை வைத்து குலதெய்வத்தை வணங்கிறேம். அத்த தருணத்தில் நானே, என் காதலன் அண்மையிற் தோற்றவிருக்கும் கல்வி தராதரபரீட்சையிற் தேறவேண்டுமென வேண்டினேன். இதனே அவருக்கு எடுத்துக் கூறுக

தோழிநம் வாவி தொடரும் மட்டு வாழிடந் தன்னில் வணக்கமாம் மரபு வீட்டில் இருப்போர் விரும்பிய தெய்வமாய் கூட்டும் நன்மைக் குலதெய் வமென்றே 60 தினமும் வணங்கல் திகழுறு மரபே மனமுற அதனே மகிழச் செய்து வரும்பல விக்கினம் வராதே தடுக்க தருமொரு பூசை தகையுடன் ஒவ்வோர் வருடமும் நடத்துதல் வழக்கம் இந்த 65 வருடமும் நடத்தி வணங்கிய போது வெள்ளி வார விடிவின் போகே அள்ளிச் சாண மரிநீர் தெளித்து மணேயைப் பெருக்கி மடைவைத் தார்த்து வேம்பின் குழையை விரித்துக் கட்டி 70 மாமரத் திலேநுனி மலர்களேத் தூக்கி அலங்கரித் தாங்கு ஆரிக்கை புனேந்து துலங்கிடக் கமுகின் தூய பாளேத் தோகை விரித்துத் தொடுதெங் குருத்தில் வண்ண வடிவு வரிபல செய்து 75 கமலமும் செம்பரக் கவின்மலர் மல்லி துமிசிவ லிங்கச் சுகந்த மலரும் மொந்தன் வாழை மோதகம் பருப்பு பந்தற் காலிடு பகழிவெற் நிலேயும் பாக்குத் தேங்காய் பாலிவை படைத்து 80 பரப்பி நிறைகுடம் பாங்காய் வைத்து தரப்புறக் கர்ப்பூரத் தனிர்சுட ரேற்றி குத்து விளக்குங் குசையுந் திர்த்தமும் நித்தம் மணக்கும் நிறைசாம் பிராணி பத்தி யாதிய பண்புடன் புகைத்து 85 சந்தனம் மஞ்சள் சார்திரு நீறு வந்தனே செய்யமுன் வடிவுடை மங்கை எழுவர் குற்றி இயைபுறத் தீட்டிய பழுதறு அரிசி பச்சைச் சம்பா

பயறுடன் சர்க்கரை பழம்பல சேர்த்து 90 நயமுறப் பொங்கி நல்மடை படைத்து வழக்குரை காதை வரிப்பா குளிர்த்தி முழக்குறு வதனமார் முதற்கா வியங்கள் முற்று முணர்ந்த முதுமகன் உடுக்கு முரசிட அடித்து முறைபட வாழ்த்த 95 எங்குல தெய்வந் தெழில்மிகு அம்மன் மங்கை மேற்காவியம் மலர்ந்து பாடி பாடிப் பானகம் பகிர்ந்து வழங்கும் போது என்மனம் பொலியப் போற்றி உய்திடு வரங்கள் **உவ**ந்து பெறற்கு 100 நிணத்த போதென் நிணவது அவர்மேற் பற்றிடப் பணிந்து பகர்ந்தவை கேட்க அவர்நலன் உற்றிடில் அந்நல மெனக்கே அவர்க்கு நலனெலாம் நானில மெய்த காழ்ப்பிலாக் மட்டக் களப்பினன் என்றும் 105 வாழ்குக வென்று வணங்கிப் போற்றி அவையெலாங் குறைவற அகிலந் தன்னில் அம்மனே அருளென அகத்தில்நிணத்து எம்மனே யிறையை இறைஞ்சிய திதனே மனம்விட் டுரைசெய் மாதிவை கற்றே 110

சி,உ:-நண்பனே, நான் என் மனதிலே எண்ணி வருந்தும் பெண், எனது காதலே ஏற்பதற்குத் தயங்குகிருள் போலும். காரணம், இதனுல் தனது கல்வி தடையுறும், கேடுறும் என அஞ்சுவதே யாகும். இக்கருத்துப்படவே அவள் என்னிடம் பேசினுள். அதைக் கேட்டு நான் எப்போதும் சோர்வடையவே இல்லே. கோடையில் வற்றினுலும் மாரியின்போது மட்டக்களப்பு வாவி நிரம்பிப் பெருகுவதுபோல அவள் எப்போதோ ஒரு நாள் என் காதலே ஏற்றுக் கொள்ளுவாள் எனும் மன உறுதியுடையேன்.

> கல்வியின் நிமித்தம் அன்பை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கும் தன் மனதுக்குகந்தவள்மேல் ஆத்திரங் கொள்ளாத தஃலவன் அவள் படிப்பை முடிக்கும்மட்டும் காத்திருப்பதாக பாங்கனிடம் பகர்ந்தது - கட்டகோக் கலித்துறை.

கற்றிடும் போதுகொள் காதலெனும் மாயக் காரியத்தாற் பற்றிடுங் கல்வி பழுதுறுமென் பாங்காற் பயமுற்ருள் சொற்றிய பேதைச் சொல்செவி கேட்டுச் சோர்வடையேன் வற்றும் மட்டுமா களப்புவாழ் நாளும் வந்துறுமே 106 சி,உ:- நண்பனே, வழி நெடுகிலும் அவளின் வருகைக்காக இந்த உச்சி வேகோயிலும் மருதமரம் நிறைந்து நிழல் பரப்புகின்றது. இந்த வரம்பிலும் வளக்கமாக முகாத்து அடர்ந்திருக்கும் புற்கள் இல்கு. ஒருவேகா அவளின் சீறடிக்கு வேதகை ஏற்படுமென்று அவ்வாறு ஆனதோ. அதனற்தானே வெண்மணல் சொரிந்து கிடக்கின்றது. நம் அருகாமையில் உள்ள வயலில் வேகு செயும் அவளின் தகப்பனுக்கு உணவெடுத்து வருகின்ற அந்த மங்கை இன்றும் வருவளோ. வருங்கால் இந்த மணற் பரப்பில் அவளின் பூப்போன்ற பாதங்கள் பதியுமா. தகுமேற் கூடை சுமந்துவரும் பாரத்தால் அவளின் மெல்லிய இடை நொடியுமா.

> தஃலவியின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் தஃலவன் _{பாங்கனிடங் கூறியது.} நேரிசை வெண்பா,

வந்திடுமோ பாங்க வழியெலாம் மருதுநிழல் தந்திடுமட் டக்களப்புத் தரையில் - சுந்தரியாள் தந்தைக்கு உணவெடுத்துத் தளிரடி மணற்பதித்து நொந்திடை நொசிந்திடுமோ நுவல்

107

சி,உ:- தோழியே என் கணவருக்கு இப்போது பேசும் வாய்க்கும் அப்பேச்சை உண்டாக்கும் மனதிற்கும் எந்தத் தொடர்புமே யில்ஃல. மனதில் எவளோ வேறு ஒருத்தியை நிணேத்து வாயால் என்னிடம் அன்புள்ளார்போல நயவஞ்சகமாகப் பேசுகிருர். உல கிலே இவளும் ஒரு பெண்ணே எனுமளவுக்கு என்ணே எண்ணி நடக்கின்றுர். மட்டக்களப்பு மக்களிடம் இல்லாத இந்தப் பரத் தமைப் பண்பு இவருக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்று உனக்குத் தெரிந்திருந்தால் என்னிடம் எடுத்துச் செப்புக.

> தஃலவனின் பரத்தமைபற்றித் தஃலவி பாங்கியிடம் பகர்ந்தது. நேரிசை வெண்பா.

நுவலும் வாயொன்று நுகர்க்கும் மனமொன்றும் இவளும் ஒருத்தியோ வென்றெண்ணிக் - கவலும் பொழுதேது மில்லாப் பொய்யேது புகல்கின்றுர் பழுதிஃயே மட்டுநெறிக் கஃ

108

சி,உ:- கலம்பகப் பிரபந்தச் சிறப்பால் அலங்கரிக்கப்படும் மட்டு நகர் மங்கையே கேட்குக. நீ பல நலன்ககோயும் பெற்று உலகில் உயர்ந்திட வேண்டுமென எண்ணிஞல், பல தொழிற்கூடங்கள் அமைக்க வேண்டும். தானிய விகோவை அதிகரிக்க வேண்டும். அதுமட்டும் போதாது ஆண்டவணே அனுதினமும் வலம் வந்து வணங்கும் மனப்பக்குவமும் ஏற்படவேண்டும்

> தாய் மகளுக்குக் கூறிய நன்மதி. கட்டகோக் கலித்துறை.

கலம்பக மகளே களப்பெனும் மட்டுக் கன்னியேகேள் நலம்பல பெற்றுநீ நானிலத் தோங்கிட நண்ணுதொழில் தலம்பல வமைத்து தானியம் பெருக்கித் தற்பரனின் வலம்வரு வணக்கம் வாழ்த்த லாதிய வழங்குகவே 109

மட்டக்களப்பு உழவர்மாட்சிக் கலம்பகம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுட்கள் 109

செய்யுள் விவர அகரவரிசை.

(இலக்கங்கள் செய்யுள்ககோக் குறிப்பிடுவன.)

செய்யுள் முதல்	சுற்று	யாப்பு	செ.இ
All the second sections		·	2225
அஞ்சிடேல் தோழி	தவேவி	புதுக்கவிதை	86
அடுத்துக் கெடுத்தவ	தவேவன்	கட்டனேக் கலித்துறை	10
அம்மி மிதித்து	தவேவன்	நேரிசை ஆசிரியப்பா	42
அம்மாபேத்தி	பாட்டி	நேரிசை ஆசிரியப்பா	34
அருவிப் பாங்கில்	தவேவி	கலிநிலேத் துரை	72
அழகொளிர் மெல்லி	தவேவன்	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	49
அறிகுகவென் மகளே	தாய்	நேரிசை வெண்பா	32
அறையறையாய்ப்	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	56
அன்றே தவழ்ந்த	தாய்	கலிநிலேத்துறை	93
	લ		
ஆடலேக் கடலில்	பொது	நாற்\$ரோ அம்போ(உ)	1
ஆடும்வேக்குள் ஓடி	தவேவன்	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	43
ஆடுவது நெற்கதிரே	தலேவன்	கொச்சகக் கலிப்பா	18
ஆத லாலே	பிச்சியார்	கட்டனேக் கலிப்பா (ஆ)	15
ஆமோ அவளெந்தன்	தவேவன்	கொச்சகக் கலிப்பா	71
ஆற்றிடையே தவ	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	91
The second secon	8	0.	
இல்லே யென்பது	பொது	அராகம் (#)	1
இவர்க்கு இவரென	பாங்கி	14.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	74
இனங்காட்ட	பாங்கி	மருட்பா	82
	தவேவி	சந்த விருத்தம்	103
உணர்ந்தே உரைப்பின்	தலேவன்	கட்டனேக் கலித்துறை	39
உரைக்கு மெம்மொழி	பிச்சியார்	கட்டிகாக் கலிப்பா (அ)	15
உள்ளத்திற் பிறர்	தவேவி	அ.சீக.ஆ.விருத்தம்	79
உள்ளமெனுங் கடலிற்	காப்பு	நேரிசை வெண்பா	1
உறவோ டக்ணந்து	தவேவி	கட்டகோக் கலித்துறை	87

ஊசலிடு மனத்தி	தாய்	கட்டகோக் கலித்துறை	61
எல்லாவித	O = - :		121
எல்லாவத் என்சொலுமென் கழு	பொது தஃலவன்	தாழிசை (இ) நேரிசை வெண்பா	1
என்ன சொல்லினே	தலவன வெறியன்		38
61 601 601 GHZ-11 6U 6U1 (2601	2000	14.7. க.ஆ.விருத்தம்	36
-i i-00 C1-	9		
ஏர்நடத்தடு வேகோ	தவேவி -	7.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	76
04-	9		0.200
ஒருமலரை இன்னு	தவேவன்	விருத்தப்பா	79
	<i>9</i>		
ஒதுகநீ பாங்க	த <i>வேவன்</i> •	நேரிசை வெண்பா	104
ஓதும் மறைகள்	பாணன்	அ.சீ.க.ஆ. விருத்தம்	44
கண்ட தெல்லாம்	தவேவன்	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	51
கண்டதொரு பொ	தஃலவன்	நேரிசை வெண்பா	3
கண்ணிரண்டு தந்த	மாங்கி	அம்மாகோ(அ)	33
கயலெழக் களியிடை	தவேவி	சந்த விருத்தம் (அ)	4
கருவிழிகள் ஒளியூட்	பாங்க	நாற்சீரோடி விர்த்த	78
கலம்ப மகளே	தாய்	கட்டகோக் கலித்துறை	109
கலேயென் னறிவு	பொது	சுரிதகம்	2
கழுலுக என்மனத்	தலேவி	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	84
கழலுதற் கென்னவுள	தவேவி	கட்டினக் கலித்துறை	7
கழுத்தணியும் மட்டு	குறத்தி	குறம் (ஆ)	41
களமாக்கிக் கலந்து	தஃவவி	நேரிசை வெண்பா	59
கற்புக் கணிகலம்	பாங்கி	கலித்தாளிசை	60
கற்றிடும் போதுகொ	தலேவன்	கட்டளேக் கலித்துறை	106
கனங்கொண்ட வென்	தவேவி	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	28
காளுக் காலவள்	தவேவன்	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	11
காப்பார் கற்றகலே	தவேவி	கட்டகோக் கலிப்பா	37
கூறுகவென் பாங்கனே	தலேவன்	நேரிசை வெண்பா	64
கேட்குக அன்	தலேவி	அ.சீ.க.ஆ,விருத்தம்	64
கைகொடுப்ப தெல்ல	பாங்கி	நேரிசை வெண்பா	55
கோகு குவெனக்	முதியவர்	நேரிசை யாசிரியப்பா	52
கோலூன்றி நாலுக	தவேவன்	நேரிசை வெண்பா	101
0 7 7 0	· -		
சுடர்கொடி மணவி	த മസമി	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	40
சிறுமீன் செறியும்	தந்தை	நேரிசைவெண்பா	96
குரைப் பற்றையில்	தவேவி	கட்ட கலித்துறை (ஆ)	6
செப்புமொழி தமிழ	அம்மா கோ	தாழிகை	33
செப்புவேன் தோழி	தவேவி	த மு.வச கட்டளேக் கலித்துறை	28
- J	P		20

			1000
செம்பருத்தம் பூ	பாங்கி	நேரிசை வெண்பா	47
செல்லும் வழியினிற்	தவேவன்	கட்டனோக் கலித்துறை	4
செல்வத்திலுஞ் சிறந்த	குறத்தி	குறம்	41
செல்வியே உந்தன்	தவேவள்	கட்ட க ாக் கலித்துறை	3
சொல்லிடலாம் பா	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	9
சொல்லி லடங்காச்	தவேவி	கட்டனோக் கலித்துறை	24
சொற்பத மாவே	பாணன்	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	44
	g g		
தமிழ்வளர்க்கத்	கு றத் தி	குறம் (இ)	41
தாரணி தாங்குஞ்	தலேவி	கட்டனேக் கலிப்பா	22
தாகுக வந்தென்	த ி லவன்	14.8.கஆ.விருத்தம்	102
திடுமென வாராது	தலேவி	கட்டனேக் கலித்துறை	53
திரைகட லக்லதரு	தவேவி	சந்த விருத்தம்	5
தெங்கினங் குரும்பை	தவேவன்	கட்டகோக் கலித்துறை	23
தேரேறித் தினமுலகு	குறத்தி	தாழிசை (அ)	41
தேரோடிக் கொம்பு	தவேவி	கட்டகோக் கலித்துறை	97
தேன்பிழியும் மலர்க்	தவேவி	அ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	67
தோகாய்நீ கேட்க	தவேவி	கட்டளேக் கலித்துறை	12
	Б	YESTER YAYU O	
நடமே புரிதில்வே	பாங்கள்	கொச்சகக் கலிப்பா	62
நவில்வே தோழி	தவேவி	அ.சீ.க.ஆ. விருத்தம்	54
நற்றுய் <mark>நகையுள</mark>	தாய்	கட்டகோக் கலிப்பா	94
நன்றல்ல வென்று	த മസമി	நேரிசை வெண்பா	66
நாடெல்லாஞ் சென்று	தலேவள்	நேரி <i>சை</i> ஆசிரியப்பா	80
நான்விடும் மடற்கு	தவேவன்	கட்டகோக் கலித்துறை	21
நிலத்தை உழுது	பாங்கன்	நேரிசை வெண்பா	70
நிலம் நணேந்தன	பொது	நாற்சீரோ அம் (எ)	1
நிலவது முகம்பார்	தலேவன்	நேரிசை வெண்பா	6
நுவலும் வாயொன்று	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	108
நெஞ்சே அங்குபார்	தலேவன்	நேரிசை வெண்பா	75
நெல்லார் மருத	பாங்கள்	கட்டினக் கலித்துறை	19
நெற்போரென்	பொது	தரவு (ஆ)	1
	П		
பகர்ந்தடு மொழி	தலேவன்	அ.சீ.க.ஆ. விருத்தம்	92
பண்டைத் தமிழ்மகள்	பாங்கி	கலித்தாழிசை (ஆ)	60
பதித்திட்ட கொழு	கொற்றி	அ.8.க.ஆ .விருத்தம்	20
பற்றிட வோர்தடி	தலேவி	கட்டனேக் கலித்துறை	3
பறக்குங் குருவிகளே	தலேவி	அ.சி.க. ஆ. விருத்தம்	15
பாங்குறு வேகோ	தலேவன்	கட்டகோக் கலித்துறை	43
பாடுமுன்பதம் பரந்த	தவேவி	கலிவிருத்தம்	95
பார்க்கமுன் சாதம்	නු බීහ බෝ නු බීහ බෝ	நேரிசை வெண்பா	13
J 2	2000	with the second of the	13

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org | **95**

பாரின் பூவிரியும்	தவேவன்	நேரிசை வெண்பா	17
பாகேலயிலே நாண்	பாங்கியர்	கலித் தாழிசை (அ)	60
பிச்சை தந்திடு	பிச்சியார்	கட்டகோக் கலிப்பா	16
புத்தகத்தை ஏந்திப்	பாங்கி	நேரிசை வெண்பா	53
புகல்வதெல்லாம்	தந்தை	அ.சீ.க.ஆ. விருத்தம்	57
புகலு தற்கு வல்லாய்	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	26
புவியது வானுடன்	தந்தை	நேரிசை ஆசிரியப்பா	46
போதென்ன மலர்ந்	தவேவன்	நேரிசை வெண்பா	35
போதே நீகேட்க	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	83
was now was the same power to the	и		
மக்களார் மடியினிற்	தவேவி	எ.சீ.க.ஆ.விருத்தம்	8
மகர யாழுங்	தவேவன்	நேரிசை ஆசிரியப்பா	65
மகளே என்றெரு	தஃவி	கட்ட கலித்துறை (இ)	3
மகளே மகளே	தாய்	நேரிசை ஆசிரியப்பா	98
மண்மனே அமைத்து	ฐลิพญ์ สายคา	நேரிசையாசிரியப்பா	105
மதிப்புறு கற்பென்	பாங்கி	14.8.க.ஆ.விருத்தம்	98
மரை பூத்த	பொது	மயங் கொச் கலிப்பா	1
மலர்க்கொழக்காய்	தவேவன்	நேரிசை வெண்பா	31
மலர் <i>செறி மருத</i>	தவேவன்	12.7.க.ஆ.விருத்தம்	58
மாதரின் கற்பை	தவேவி	கட்டகோக் கலித்துறை	19
மாமி சன்றுள்	பாங்கள்	கலிநிலே த்துறை	25
மாற்றோர் மணமும்	தவேவி	கட்டகோக் கலித்துறை	69
மாறு மனத்திடை	பாங்கி	கட்டகோக் கலிப்பா	29
	۵		
வந்தார் தமைப்பேணி	தவேவி	நேரிசையாசிரியப்பா	89
வந்தடுமோ பாங்க	தவேவன்	நேரிசை வெண்பா	107
வந்தென்னே வரிந்து	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	59
வயலிற்பல புதுச்	பொது	தாழிசை (ஏ)	1
வரிந்தாடை இடுப்பில்	தவேவன்	கட்டினக் கலித்துறை	14
வருகும் நீர்தடுத்து	தவேவி	நேரிசை வெண்பா	45
வகோதோழ் கண்டு	பொது	முச்சீ அம்போ (ஊ)	1
வாசற் கதலி	தலேவி	கட்டளேக் கலித்துறை	90
வாழ்க்கை என்பது	தவேவள்	கட்டளேக் கலிப்பா	99
வாழ்வோ தாழ்வோ	தவேவன்	வஞ்சி விருத்தம்	85
வீரமன்றி மாத	பாட்டன்	குறள் வெண்பா	68
-yp		Op	

----- (211289) ------

